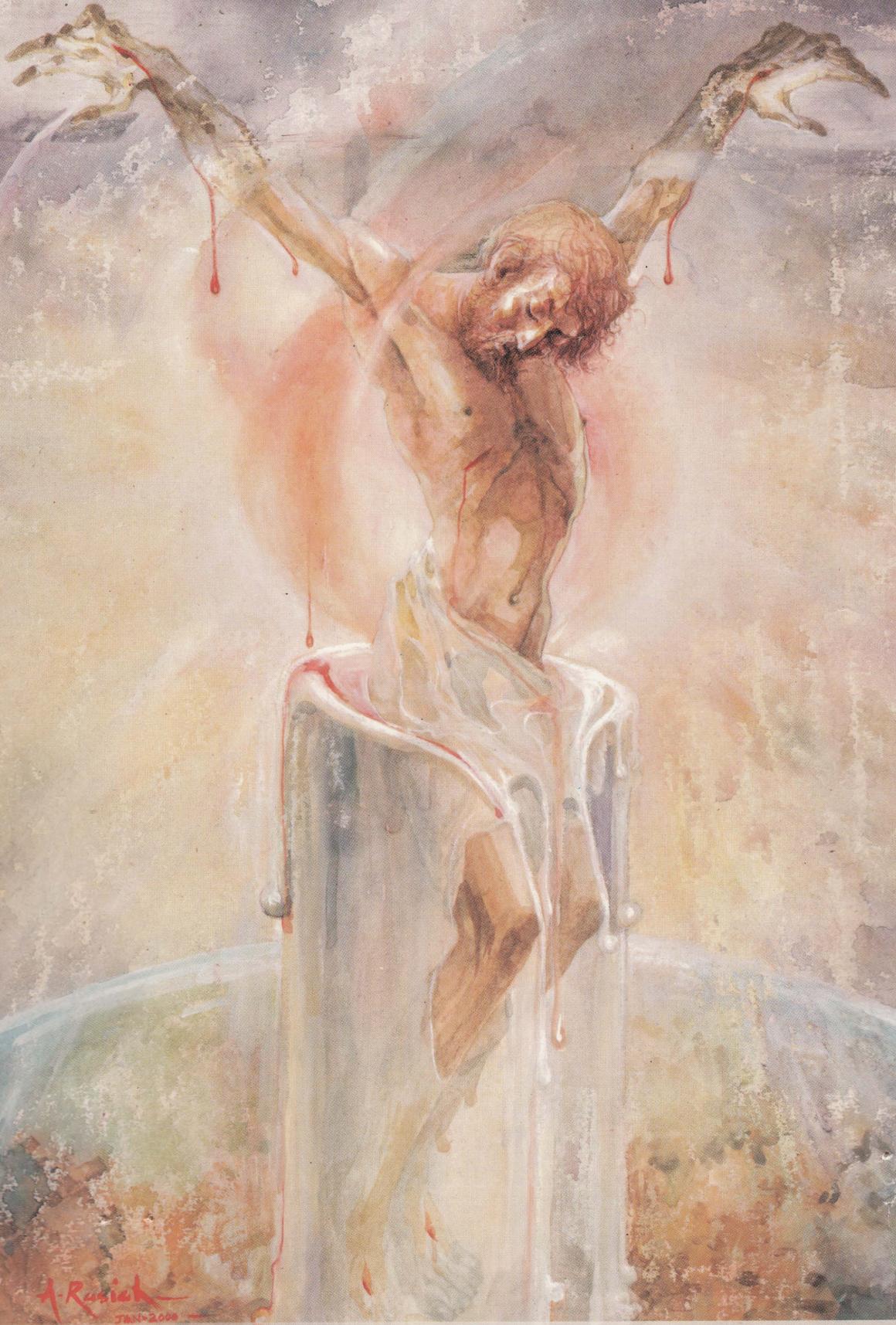

கருவியுதயம்

A. Rusiah
JAN-2000

காலாண்டு கலை இலக்கிய இதழ் தை - பங்குனி / சித்திரை - ஆனி 2000

கொழும்பு திருமறைக்கலாமன்ற
இளம் கலைஞர்களின்
துளிர்கள்
ஒலிப்பேழை கலையகப் பதிவு
- பெப்ரவரி 2000 -

கலைமுகம்
KALAIMUGAM

காலாண்டு இதழ்

தை - பங்குனி

சித்திரை - ஆனி

கலை - 11

2000

முகம் - 01/02

தொடர்புகளுக்கு

Centre For Performing Arts

19 Milagiriya Avenue

Apartment 5/6

Bambalapitiya

Colombo-04, Sri Lanka

Tel:597245, Fax:556712

திருமறைக் கலாமன்றம்

238 பிரதான வீதி

யாழ்ப்பாணம். இலங்கை

கொழும்பு
திருமறைக்கலாமன்றக் கவின்
கலைகள் பயிலக மாணவியர்
துவாரகா, இந்தஜி

KALAIMUGAM

Publisher	Thirumarai Kalamanram Centre for Performing Arts Ranga Kala Kendraya
Editor-in-Chief	Nee.Maria Xavier Adikal
Co-Editor	P.S.Alfred
Associate Editor	M.Sam Pradeepan
Checking Dept.	A.Jenova A.Sumathi C.Rajan R.Roy
Art Work	S.D.Samy
Type Setting & Layout	A.W.Judson
Printing	Lanka Publishing House Colombo 13

கலையழி இரைபணி

உள்ளே

கட்டுரை

பாரம்பரியம் ஒரு மீள்பார்வை
காலச்சக்கரம்
Millennium
நல்லாயிரமும் நாமும்
மிலேனியம்
பளிங்குப் பட்டகம்
புது யுகப் புலர்வின்

கதை

மில்லேன்னியம்
சிறை
தாண்டில்

கவிதை

புதியதோர் நாற்று ஆண்டில்
ஆடு பாம்பே
பிறந்த மண்
நன்றி எசமானே போதும்

நேர்காணல்

அருள். மா. இராசேந்திரன்

விமர்சனம்

திறையன் காந்தாவோ
Gladiator

வணக்கம்

விடிந்தது புத்தாயிரம்!
 முடிந்தது பழைய ஆயிரம்?
 வறுமையின் ஆட்சி-
 வாழ்வின் நலமிழந்த சாட்சி-
 சிறிதும் தளர்ந்ததோ?
 வறுமையின் கொடுமை
 பொன் பொருள் இன்மையில்
 மட்டும் இல்லை
 அரசியல் உரிமைகள்
 விவையேசப்படும்போது
 சமூக மேம்பாடும்
 குழுவ நலன்களும்
 நசுக்கப்படும்போது
 பெண்களை ஆண்கள்
 அடக்குதிகளையும்
 அடக்கி நடப்பவர்களையும்
 பணிய வைக்கும்போது
 அகரம் படித்து
 அறிவு பெறும் வாய்ப்பு
 சிறுவர்களுக்கு
 மறுக்கப்படும்போது
 பெரும்பான்மையினர்
 சிறுபான்மையினரை -
 அடக்கி ஒடுக்கும்போது
 பாதுகாப்புணர்வு
 பாதிக்கப்படும்போது
 மாற்றுச் சிந்தனையாளர்
 சட்டத்தின் பெயராலும்
 ஒடுங்கின் நிலையாலும்
 புட்டிடப்படும்போது
 நோய் நொடி யட்டு
 சுகாதார வாய்ப்புக்களை
 உடல் நல உரிமைகளை

இழந்து தவிக்கும்போது
 சுற்றுச் சூழல்
 மாசுபடுத்தப்பட்டு
 எதிர்காலம்
 நெருக்கடிகளுக்கு
 உள்ளாகும்போது
 வறுமை தாண்டவமாதும்
 நலமான வாழ்வின்
 உயிர்க் கூறுகள்
 ஒன்றில்லையேல்
 நல்வாழ்வு சிதையும்
 வறுமை கோலோச்சும்
 ஆக
 வறுமையின் வேர்களை

பல்வேறு வாடிவங்களை
 ஒழிக்கச் செயற்படுவது
 நமது தலையாய கடமை
 வறுமையின் அகோரத்தை
 உணராதவர்கள் அல்லர்
 கலைஞர்கள்
 இவர்களின்
 வீச்சும் முச்சும்
 படைப்புப் புயலாகவும்
 பசுவைத் தென்றலாகவும்
 உருவம் எடுப்பின்
 புத்தாயிரத்தில் எழும்பும்
 புதிய சவால்களையும்
 வறுமையின்
 புதுப்புது வாடிவங்களையும்
 புத்தூக்கத்துடனும்
 புதிய ஆற்றல்களுடனும்
 சந்திக்கலாம்
 வறுமையின் வேர்களை
 தகர்க்கலாம்
 சொற்களால் மட்டும் அல்ல
 செயல்களாலும் கூட

கே.எஸ்.சேஷியர் அடிகள்

மிலேனியம்

R.T

மிலேனியம் என்ற சொல் ஆயிரம் ஆண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதி; ஆயிரமாம் ஆண்டு நிறைவு விழா அல்லது கொண்டாட்டம்; அருளப்பர் அருளிய திருவெளிப்பாடு (அதிகாரம் 20:1-5) வசனங்களில் கூறப்பட்டவாறான பூமியில் கடவுளின் பரிசுத்தம் வெளிப்பட்டு கிறிஸ்துவின் ஆட்சி ஏற்படப் போகும் காலம் என வெப்ஸ்டர் ஆங்கில அகராதி விளக்குகின்றது. திருவெளிப்பாடு நூலின் முகவுரைப்படி அது அருளப்பர் பத்மு என்ற தீவில் நாடு கடத்தப்பட்டிருந்த பொழுது எழுதப்பட்டதாகும். எழுதப்பட்ட காலம் சரியாக தெரியா விட்டாலும், நூலின் முக்கிய செய்தி “இறை மக்கள் துன்புறுவது இறைத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதி; துன்புறுத்துவோர் முடிவுறுவர்; இறைவன் வெற்றி பெறுவார்; இயேசு திரும்ப வந்து புது விண்ணகமும் புது மண்ணகமும் மலரச் செய்வார்” என ஊழிக்கால நிகழ்வுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். இதையொட்டியே மிலேனியம் என்ற சொல் உருவாகியது. கிறிஸ்தவ உலகு இக்காலத்தை பல ஆண்டுகளாக பயத்துடனும் பக்தியுடனும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது. சிலர் இக்காலத்தை இயேசுவின் இரண்டாவது வருகையுடன் தொடர்புபடுத்தியும், சிலர் உலகின் அழிவுடன் தொடர்புபடுத்தியும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளமையினால் மிலேனியம் என்ற சொல் இக்கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியதாக, இரண்டாவது ஆயிரமாம் ஆண்டுகள் முடிவுற்று மூன்றாவது மிலேனியம் ஆண்டுகாலத்தின் ஆரம்பத்தையும் குறிக்கும் சொல்லாக கருத்துக் கொள்ளப்பட்டு கிறிஸ்தவ உலகில் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது.

கிறிஸ்தவ உலகத்தைச் சாராத இஸ்லாமியர் மிலேனியத்தைப் பற்றி பெரிய அக்கறை கொள்ளவில்லை. அவர்கள் முகமது நபிநாயகம் அவர்கள் மெக்கா விலிருந்து மெடினாவுக்குப் புறப்பட்ட கி.பி.622 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டுகளைக் கணிப்பிடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதால் இஸ்லாமியரைப் பொறுத்தவரை வரப்போகும் மிலேனிய ஆண்டு முகமது நபிநாயகத்திற்குப் பின் 1378 ஆம் ஆண்டாகவே இருக்கும். அதே போன்று பௌத்தர்கள் கௌதம புத்தரின் பிறப்பில் இருந்து ஆண்டுகளைக் கணிப்பிடுவதால் அவர்களுக்கு

மிலேனிய ஆண்டு புத்தருக்குப் பின் 2483ஆம் ஆண்டாக அமையப் போகின்றது. இதே போல் இந்துக்களின் கணிப்பின்படி கலியுக ஆண்டு ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் மிலேனியம் அவர்கள் கவனத்தை அவ்வளவாக இழுக்கவில்லை. ஆனால் மேற்குலகின் அரசியல் பொருளாதார அபிவிருத்திகள் காரணமாக, இந்து, பௌத்த, இஸ்லாமிய உலகிற்குள் மேற்குலக செல்வாக்குகள் படிப்படியாக உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதால், மேற்குலகம் முன்னெடுக்கும் மிலேனிய ஆயத்தப்படுத்தல்களில் இருந்து எவரும் தம்மை அந்நியப்படுத்த முடியாத ஒரு நிலையுருவாகியிருப்பதால், மிலேனியம் முழு உலகிற்கும் பொது

“இக்காலங்களில் ஏற்படப்போகும் அறிவியல் அபிவிருத்திகள் உற்பத்தி, மருத்துவம், வாழ்வியல், மனித உரிமை, இலக்கிய ரசனை இவற்றிற்கு மேலாக போர்த்தளபாடங்கள் விண்வெளி ஆய்வுகளில் பிரமாண்டமான நுண்ணியதான மாற்றங்களைக் கொண்டு வரப் போகின்றன.”

வான ஏற்புடையதான விடயமாகவே கொள்ளத்தக்கதாகும் எனக் கருதுவது பிழையாகாதல்லவா?

ஆண்டுகள் அல்லது காலங்கள் சூரிய ஆண்டுகளாகும். அதாவது அவை சூரிய குடும்பத்தில் பூமியின் செயற்பாடுகளைக்கொண்டு கணிக்கப்படுகின்றன. ஆண்டு, பூமி சூரியனை ஒரு முறை சுற்றி வரும் காலமாகும். மாதம், சந்திரன் பூமியை ஒரு முறை சுற்றி வரும் காலமாகும். நாள், பூமி தன்னைத் தானே ஒரு முறை சுற்றிவரும் காலமாகும். வினாடி, நிமிடம், மணித்தியாலம் என்பன பூமியின் சுற்றுவேகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இந்த தொடர் செயற்பாட்டில் இரவு, பகல், நிலவு, அமாவாசை, சூளிர் காலம், கோடைகாலம் ஏற்படுகின்றன என்பதை இன்று நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இக்கால வேறுபாடுகள் ஆரம்ப நாகரீக காலங்களிலேயே

அறியப்பட்டிருந்தது. எகிப்திய நாகரீகத்தில் முப்பது நாட்களை உள்ளடக்கிய பன்னிரண்டு மாதங்கள் ஒரு வருடமாக கணக்கிடப்பட்டதாகவும் சில காலங்களின் பின் ஒவ்வொரு வருட இறுதியிலும் ஐந்து நாட்கள் சேர்க்கப்பட்டு வருட காலம் நிறைவாக்கப்பட்டதாகவும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கி.மு 432 இல் வான சாத்திரர் மீடன் (Meton) என்பார் 235 சந்திர மாதங்கள் 19 வருடங்களுக்கு சரியாகப் பொருந்துகின்றன என்பதைக் கண்டறிந்தார். இக்காலத்தில் இருந்து ஒரு வருடத்தில் $365\frac{1}{4}$ நாட்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்பது கண்டறியப்பட்டது. தொடர்ந்து வழக்கிற்கு வந்த யூதகால தினக்காட்டிகளுக்கும் இன்றைய நவீன கால தினக்காட்டிகளுக்கும் இதுவே அடிப்படையாக அமைந்தது. கி.மு 46இல் உரோமப் பேரரசன் யூலியஸ் சீசரின் காலத்தில்தான் ஒவ்வொரு வருடமும் 365 நாட்களைக் கொண்டதாகவும், ஒவ்வொரு நான்கு வருடங்களுக்கு ஒரு நாள் கூட்டப்படவும், இவ் வருடம் லீப்பிய வருடமாக கொள்ளப்பட வேண்டும் எனவும் தினக்காட்டி புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. இத் தினக்காட்டியே 16ஆம் நூற்றாண்டுவரை அதாவது காலநிலைகள் 10நாட்களால் பிந்திக்கொண்டிருப்பது அவதானிக்கப்படும் வரை பயன்பாட்டில் இருந்தது. 1582இல் போப்பாண்டவர் பதின்மூன்றாம் கிறகோறி அவ்வாண்டில் பத்து நாட்களை விட்டுவிடும் படி உலகிற்குக் கட்டளை பிறப்பித்தார். ஏனெனில் ஒரு வருடம் பூமத்திய வெப்ப வலயத்தில் $365\frac{1}{4}$ நாட்களுக்கும் சற்று குறைவாகவே இருந்தது. அன்றிலிருந்து நான்கால் வகுக்கப்படும் எண்களாக வரும் ஆண்டுகள் லீப்பிய வருடங்களாக கணிக்கப்பட்டதுடன் நூற்றாண்டு வருடங்கள் நான்கால் அல்ல 400ல் வகுக்கப்பட்டாலே லீப்பிய வருடமாக கொள்ளப்படும் வழக்கமும் ஏற்படலாயிற்று. இன்று வரை நடைமுறையில் இருக்கும் கிறகோறியன் தினக்காட்டி முதலில் கிறீஸ்தவ உலகிலேயே நடைமுறையில் இருந்தது ஆயினும் படிப்படியாக இந்த வழக்கு ஏனைய நாடுகளிலும் மெல்ல மெல்ல ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டியதாயிற்று. 1752இல் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்க குடியேற்ற நாடுகளிலும் காலநிலை வேறுபாடுகள் காரணமாக அவ்வாண்டு பதினொரு நாட்களால் குறைக்கப்பட்டன. ஏனெனில் வட தென் கோளம் $23\frac{1}{2}$ பாகை சரிவான கணிப்பீட்டில் இந்த காலநிலை வேறுபாடு அவதானிக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து பூமியின் வட தென் புலத்தில் இரவு பகல் காலநிலை வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப நேர வேறுபாடுகள் சீராக்கப்பட்டு இந்த தினக்காட்டி ஒழுங்கு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இந்த நோக்கில் ஆண்டுகள் அறிவியல் ரீதியாக கணிக்கப்பட்டதன் பின்பே எண்ணப்பட்டன. தவிர 6ஆம் நூற்றாண்டில் கிறீஸ்தவ துறவிகளினால்

முன்னெடுக்கப்பட்டு மேற்குலக கிறீஸ்தவ சமூகத்தினால் வழக்கத்தில் கொள்ளப்பட்டதே கிறீஸ்து பிறப்பை அடிப்படையாக கொண்டு ஆண்டுகள் எண்ணப்படும் வழக்கு. இக்காலத்திலிருந்தே கி.மு, கி.பி என்ற பிரயோகம் வழக்கிற்கு வந்தது. எனவே மிலேனியம் என்ற சொல் கொண்டுள்ள பொருள் கிறீஸ்தவ இறையியல் சித்தாந்த ஆளுமையுடன் பிணைக்கப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. இதனால் “புதிய மிலேனியம்” என்ற கருத்தும் கிறிஸ்தவ பின்னணியில் பொருத்தப்பாடு உடையதாக இருக்கின்றதே ஒழிய, மற்றைய சிந்தனைகளில் பொருத்த முடையனவாக தோன்றவில்லை. இதனால் மிலேனியம் என்ற கருப்பொருளை நாம் கருத்திலெடுக்காது விட்டு விடலாமா?

பூமி தன்னைத்தான் ஒரு முறை சுற்றி வரும்போது நிகழும் இரவு பகலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. கோள்வடிவ பிரதேசத்தில் இரவு பகல் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் மாறுபடும். ஆயினும் இரவு பகலை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாட்கள் கணிக்கப்பட்டன. எனவே ஒரு நாள் என்பது எங்கு ஆரம்பித்து எங்கு முடிவடைகின்றது என்பது பல காலமாக நிர்ணயிக்கப்படாமலேயே நீடித்தது. இச்சிக்கலை அடிப்படையாகக்கொண்டே *Around the World in Eighty Days* என்ற நாவல் யூல்ஸ் வேர்ணினால் எழுதப்பட்டது. இந்த நிலமை 1675ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் கிறின்விச் என்ற இடத்தில் ரோயல் வானிலை அவதான நிலையம் அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து தீர்க்கப்பட்டது. பூமியின் கோள் வடிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பூமியை கிழக்கு மேற்காக 360 பாகைக்குள் அடக்கி, பூமியின் மேற்பரப்பில் நெட்டாங்குகள், அகலாங்குகள் என்னும் கற்பனைக் கோடுகள் வரையப்பட்டு, கிறின்விச் வானிலை அவதான நிலையத்தை ஊடறுக்கும் கோட்டினை 0° (பாகை) நெட்டாங்காகக்கொண்டு கிழக்கிலும் மேற்கிலும் 179° வரையிலான நெட்டாங்குகள் வரையப்பட்டு 180° நெட்டாங்கு சர்வதேச திகதிக்கோடாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அன்றிலிருந்து நாளின் முதலாவது உதயப் பொழுது, சர்வதேச திகதிக்கோட்டின் கிழக்கு அந்தத்தில் ஆரம்பிக்கின்றது என்ற வழக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. எனவே ஒரு நாள் என்பது சர்வதேச திகதிக்கோட்டில் ஆரம்பித்து முடிவடைகின்ற வழக்கு நேர, கால ஒழுங்குகளை சர்வதேசமயப்படுத்த எடுத்த ஒரு அறிவியல் சார்ந்த முயற்சியே. இக்கருத்தில் மிலேனியத்தின் ஆரம்பம் என்பது மனிதனின் அறிவியல் கணிப்பீடுகளின் விளைவாகவே கொள்ளத்தக்கது. எனவே மனிதன் தானே வகுத்த ஒரு கணிப்பீட்டின் முடிவாக மிலேனியம் கொள்ளப்படலாமா?

புவிச்சரித்திரவியலாளர்களின் கணிப்பின் படி பூமியின் தோற்றம் பல ஆயிரம் பிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும். அதனை பிறிகேம்பிறியன் (Precambrian) யுகம் என்பர். இக்காலங்களில் பூமி நெருப்புக்கோளாக காணப்பட்டு, படிப்படியாக குளிரடைந்து, மேலாக சூழ்ந்திருந்த நீராவியும் படிப்படியாக குளிர்வடைந்து பூமி முழுவதையும் பனியால் மூடிற்று. தொடர்ந்து 500 மிலியன் ஆண்டுகளில் காலநிலை வேறுபாடு காரணமாக பனியுருகி கடல்கள் உருவாகி உயிர்ச் சுவடுகள் (Fossil) தோற்றம் பெற்றன. தொடர்ந்து ஒடோவிசின் (Ordovician)காலம், சிலூரியன்(Silurian) காலம், தெவன்(Devonian)காலம், நிலக்கரி(Cordorferous) காலம், பேமியன்(Permean)காலம், திரயாசிக் (Tryassic) காலம், யூராசிக்(Jurassic)காலம், சோக்கு (Cretaceous) காலம், இயோசின்(Eocene)காலம், ஒலிகோசின்(Oligocene) காலம், மயோசின்(Miocene)காலம், பிளேயோசின் (Pliocene)காலம் என மாறி சுமார் ஒரு மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கடல்கள், மலைகள், பாலை நிலங்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள் கொண்ட பூமியாக மாற்றமடைந்தது என்பது புவிச்சரிதவியலாளர்களின் துணிபு. எனவே புவிச்சரிதவியல் நோக்கில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மிலேனியம் என்ற கால அளவு சமுத்திரத்தின் ஒரு நீர்த்துளியாகவே கொள்ளப்படலாமா?

மனித இன வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி பார்க்கின்ற பொழுது, பூமியில் மனிதன் சுமார் ஒரு மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றிருந்தான். அம்மனிதன் “ஹோமோ இரெக்டஸ்” என்றும், சுமார் 100 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தான். “நியண்டதால்” என்றும் சுமார் 50ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவன் “ஹோமோ சேப்பியன்” என்றும், இவனே தற்கால மனிதனின் மூதாதையர்கள் என்றும் மானிடவியல் விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றார்கள். இம்மனித இனம் படிப்படியாக அபிவிருத்தியடைந்து கி.மு ஐயாயிரம் ஆண்டளவில், மெசப்பொத்தோமியா, ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ, எகிப்திய சீன நாகரீகங்களை அமைத்தனர் என்றும் இந்நதிக்கரையோர நாகரீகங்கள் பின் பரந்து கிரேக்க உரோம, அராபிய நாகரீகங்களாக வளர்ந்து, மேலும் விரிவடைந்து வளர்ந்து கிறீஸ்து பிறப்பு வரை நீடித்தது என்பதும் மனித இன வரலாறாகும், என மானிடவியல் நிபுணர்கள் துணிகின்றனர். இந் நோக்கில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளைக் கடந்து வந்த மனித இன வரலாற்றில் கடந்து போன பல ஆயிரமாம் ஆண்டுகளைப்போலவே மிலேனியம் கடந்து விடும் எனத்துணிவது பிழையாக அமையுமா?

எது எவ்வாறாயினும் அபிவிருத்தியடைந்த மேற்குலகம் “மிலேனியம்” என்ற சொல்லை அறிவியல் தொழில் நுட்ப, தொழில் நுணுக்க அபிவிருத்தியுடன் தொடர்புபடுத்தி, மேலும் அபிவிருத்தியை முன்னெடுக்க விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களுக்கு விடப்பட்ட சவால் களை முன்னெடுக்கின்ற துணிபாகவே எடுத்துள்ளது. இதனால் மேற்குலகு மிகப்பிரமாண்டமான, நுண்ணியதான, மிகவிசாலமான, கூர்மையான, மிகநுட்பமான, மிகஆழமான, உயரமான கருத்துக்களாக மிலேனியத்தை எடுத்துள்ளது. அவர்கள் துல்லியமான அபிவிருத்திக்கான திறவு கோலாக எதிர்பார்க்கின்றனர். அரச தனியார் நிறுவனங்கள் மட்டுமல்லாது தனிப்பட்டவர்களும் உணவுகள், உடைகள், அணிகலன்கள், விவாகங்கள், பிள்ளைப்பேறுகள், சாதனைகள், வேட்கைகள், விளையாட்டுக்கள் என்பன தொடர்பாக புதிய வடிவங்களை எடுத்தன. நாளும் புதிய இலக்குகளை மேலும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. உற்பத்தி நிறுவனங்கள் புதிய உத்திகளை கையாண்டு உற்பத்திசெய்யப்பட்டவற்றை சந்தைக்கு கொண்டு வந்துள்ளன. புதிய மிலேனியத்தின் முதல் உதயத்தை சர்வதேச திகதிக்கோட்டின் தொடக்கமுதல் மணித்தியாலத்திற்குட்பட்ட நியூசிலாந்தின் வெலிங்டன் நகரத்து மக்கள் பார்த்தனர். இவ்வாறு மேற்புலத்தின் ஒரு பகுதி பக்தியும் பயமுமாக துணிவும் மகிழ்ச்சியுமாக எதிர்கொள்ளும் “மிலேனியம்” அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளைப்பொறுத்தவரை, குறிப்பாக போர் சூழலால் சூழப்பட்டிருக்கும் ஈழத்தமிழரை பொறுத்தவரை மிலேனியச் செய்தி புறந்தள்ளப்படக்கூடியதா?

மனித அறிவியல் வளர்ச்சிப்போக்கில் ஆரம்ப கால நாகரீகங்கள் 5ம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது, பின் 14ம் நூற்றாண்டு வரை இவ்வளர்ச்சி முடங்கி 14ம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சியாக மலர்ந்தது. அதில் ஏற்பட்ட அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி 18ம் நூற்றாண்டில் கைத்தொழில் புரட்சியாக வெடித்தது. இந்தக் கைத்தொழில் புரட்சியின் வீச்சு விரைவாக வளர்ந்து 20ம் நூற்றாண்டின் நவீன காலத்திற்கு வித்திட்டது. நவீன காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட விஞ்ஞான தொழில் நுணுக்க அறிவியல் வளர்ச்சி குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்ப, கணனித்தொழில் நுட்பவளர்ச்சி 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கூற்றில் “பின் நவீனத்துவம்” என்ற பொருள்பட மருவி 21ம் நூற்றாண்டில் அல்லது புதிய மிலேனியத்தில் மாற்றங்களை விரைவுபடுத்தப் போகின்றது.

இங்கு குறித்துக்காட்ட முற்படுவதெல்லாம் புவியின் பௌதீகத்தன்மையிலோ, அல்லது மனித அறிவியல் தன்மையிலோ ஆரம்பத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ யுகங்

கள் தேவைப்பட்டன. ஆனால் பிற்பட்ட காலங்களில் இக்கால எல்லை மிலியன் ஆண்டுகளாக, அதைத் தொடர்ந்து சில ஆயிரம் ஆண்டுகளாக குறைக்கப் பட்டிருந்தன. ஆனால் கைத்தொழில் புரட்சியின் பின் மாற்றங்கள் சில நூறு வருடங்களாக குறைந்து, நவீன காலத்தில் சில தசாப்தங்களாக மாறி புதிய மிலேனியத்தில் மாற்றங்கள் சில ஆண்டுகளிலேயே நிகழ்ந்து விடலாம். அத்துடன் இம்மாற்றங்கள் பிரமாண்டமான, நுண்ணியதான தன்மை கொண்டிருப்பதுடன் வர்த்தக மயமாக்கப்பட்டு மக்களை வந்தடையக் கூடியனவாக இருப்பதால், மாற்றங்கள் உடனடியாக மக்களால் முகங்கொடுக்கப்பட வேண்டியனவாக இருப்பது புதிய மிலேனியத்தின் சிறப்புக்களில் ஒன்றாகும். இந்த மாற்றங்கள் ஏற்கனவே மக்களை வந்தடைந்த நிலையில் சமூகவாழ்வியல் இலக்கிய சிந்தனைகளின் அடிப்படை அசைப்புக்கள் ஏற்பட சிந்தனைகளின் மையக் குவிவு குலைய அதன் முன்பாக அரசியல் அலசப்படலாயிற்று. இதனை பின் நவீனத்துவம் (Post Modernism) என்பர். ஆனால் புதிய மிலேனியத்தின் மாற்றங்கள் உலக மயமாக்கல் (Globalisation) சுதந்திர மயமாக்கல் (Liberalisation) மக்களை வந்தடையப் போகின்றன. இந்த மாற்றங்கள் சமூக, அரசியல், பொருளாதார, வர்த்தக, இலக்கிய சிந்தனைகளில் உள்வாங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாற்றங்கள் இதுவரை ஏற்பட்ட மாற்றங்களிலிருந்து வேறுபாடானதாக இருக்கலாம். இம்மாற்றங்களிலிருந்து எம்மை நாம் அந்நியப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது போகலாம். எம்மை நாமே தீர்மானிக்க முடியாது போகலாம். கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்தாலும் காட்சிகள் உணரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கலாம். ஒதுங்கி வாழ்வதற்கு இடமில்லாது போகலாம். எமது வாழ்வியல் விழுமியங்கள் மாறுபடலாம். நாம் இறுகப்பற்றியுள்ள கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் உடைக்கப்படலாம். சமூக வழக்குகள் மத நம்பிக்கைகள் பின் தள்ளப்படலாம். இம்மாற்றங்களுக்கு முறையாக முகங்கொடுக்காத நிலையில் எம்மை அறியாமலேயே நாம் விலை போய்விடலாம். எனவே இவ்வாறான மாற்றங்களுக்கு தயார்பட அல்லது முகங்கொடுக்க முற்படும் துணிவாகவே புதிய மிலேனியம் கொள்ளப்படுகின்றது.

இத்தகைய மாற்றங்களை முடுக்கிவிட முக்கிய காரணமாக அமைந்தது தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியே ஆகும். இவ்வளர்ச்சியானது 40 ஆயிரம் கிலோமீற்றர் கூடிய சுற்றுளவைக் கொண்ட உலகத்தை ஒரு கிராமம் என்ற நிலைக்குள் கொண்டுவந்துள்ளது. அதாவது உலகம் ஒரு சில வினாடிகளுக்குள் செவிப்புல, கட்புல தொடர்பாடலுக்குள் கொண்டு

வரப்பட்டுள்ளது. இதனால் “நான்” “எமது” என்று கொண்டிருந்த அடையாளங்கள் அம்பலப்படுத்தப்பட்டு மனிதன் என்ற அடையாளம் முன்னெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதாவது அந்தரங்கங்கள் அர்த்த மற்றதாகி அனைத்தும் வெளியரங்கப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. தனிப்பட்ட கருத்துக்கள் சிந்தனைகள் பொது அபிப்பிராயங்களால் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. மொழிவழித் தொடர்பாடல்களுக்குப் பதிலாக கணனி மொழிவழித்தொடர்பாடல் முன்னெடுக்கப்படலாயிற்று. உலக மொழிபற்றிய கருத்துக்கள் முன்னெடுக்கப்படலாயிற்று. எனவே தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கு முகங்கொடுக்கும் துணிவிற்கான அறைகூவலாகவே மிலேனியம் பொருள்கொள்ளப்படுகின்றது.

மிலேனியம் என்ற கருத்துக்குள் கணனித்தொழில் நுட்பம் முக்கிய இடத்தைப்பெற்றுள்ளது. கணனித் தொழில் நுட்பம் பல ஆயிரம் மனித்தியால மனித செயற்பாடுகளை ஒரு சில வினாடிக்குள் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றது. இந்த வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க நாம் தயாராகாவிட்டால் பொதுமையான நிராகரிப்புக்கு நாம் உள்ளாக்கப்படலாம். அல்லது வெறும் நுகரியாக இருந்தாலும் முறையாக நுகரமுடியாத அவலத்திற்கு உள்ளாகலாம். கேவலமான தங்கிவாழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம். எனவே இந்த நிலைமைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் துணிவிற்கான ஒரு அழைப்பாகவே மிலேனியம் அமைகின்றது.

இக்காலங்களில் ஏற்படப்போகும் அறிவியல் அபிவிருத்திகள் உற்பத்தி, மருத்துவம், வாழ்வியல், மனித உரிமை, இலக்கிய ரசனை இவற்றிற்கு மேலாக போர்த்தளபாடங்கள் விண்வெளி ஆய்வுகளில் பிரமாண்டமான நுண்ணியதான மாற்றங்களைக் கொண்டு வரப் போகின்றன. குறிப்பாக மனித வாழ்வியல் முறைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரப்போகின்றன. ஒரு பால் சேர்க்கை விவாகம், சில நாடுகளில் ஏற்கனவே சட்ட உரிமை பெற்றுள்ளன. வாடகைக்கு தமது பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள அல்லது பெற்றுக் கொடுக்க தயார்ப்படுத்தல்கள் முழுமை பெற்றுள்ளன. நிறமூர்த்த தெரிவு சேர்க்கையினால் ஆற்றல் மேம்பட்ட மனிதர் பெற்றுக்கொள்ளப்படலாம். குடும்பம் என்ற ஒழுங்கமைப்பிற்கு மேலாக தனிநபர் சுதந்திரம் முதன்மை பெற்றுக்கொள்ளும். சராசரி வாழ்வு காலம் என்பது வருடங்களையும் தாண்டலாம். வயோதிப இரண்டாம் திருமணம் வரவேற்கப்படலாம். மனித உறுப்புக்கள் கடையில் வாங்கி வாழ்விடங்களுக்கு பங்கிடப்படலாம். செவ்வாய்க்கு சுற்றுலா சென்று வரலாம். விண்வெளியில் நகரங்களும் கடலுக்கடியில்

வாழ்விடங்களும் தோன்றக்கூடும். விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்த மாற்றங்களுக்கு முகங்கொடுக்கும் துணிவாகவே மிலேனியம் எடுக்கப்படவேண்டும்.

எனவே மிலேனியம் என்பது ஒரு பொழுதின் புலர்வாக மட்டும் எடுக்கலாமா? ஒரு புது வருடவிழாவாக மட்டும் கொள்ளலாமா? ஒரு நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் மட்டும் தானா? அல்லது ஒரு ஆயிரமாம் ஆண்டின் தொடக்கம் மட்டும் தானா? இல்லை! அதற்கு அப்பாலும் சில செய்திகளை கடத்தவே செய்கின்றது. இதனால் நாம் பழைய அனுமானங்களுடன் வாழாது ஆய்வுகளுக்குப்பட்ட உண்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விழிப்புணர்வை, திறந்த மனப்பாங்கை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கலாச்சார பாரம் பரியங்களின் வக்கிரங்கள் கைவிடப்படவேண்டும். அறிவைத் தொடர்ந்து வளர்க்கவேண்டும். வெறும் நுகரியாக, தங்கிவாழ்பவராக, இரந்து வாழ்பவராக பயங்கரவாத முலாம் பூசப்பட்ட அகதியாக வாழமுற்பட்டால் மனிதன் என்ற போர்வையில் வாழும் ஒரு உயிரியாகவே விட்டுவிடப்படலாம். எனவே போலித்தனங்களிலும் சுயவிளம்பரங்களிலும் இருந்து விலகி அறிவியல் தாகம் கொண்டவர்களாக ஆக்கவல்லமை கொண்டவர்களாக தனித்து முன்னோக்கி நகரக்கூடியவர்களாக பால், வயது வேறுபாடின்றி அறிவைத் தொடர்ந்து வளர்த்து புதிய மனப்பாங்கைப் பெறுவதே மிலேனியத்தை எதிர் கொள்ளவிருக்கும் ஒரே வழியாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Webster New Collegiate Dictionary pp. 724, 155
2. Encyclopedia - pp.606,140,425,407.
3. The Concord Desk Encyclopedia - pp. 220,541
4. பரிசுத்த வேதாகமம்- திருவேளிப்பாடுகள்
5. பௌதிகப் புவியியல் தத்துவங்கள் - திருமதி அங்கயற்கண்ணி
6. கலைத்தாது - பின் நவீனத்துவம். அருட்திரு நீ.மரிய சேவியர்

தமிழ் திரைப்படக் கதைகள்

தமிழ் சினிமா தோன்றியது முதல் இன்று வரை பல்வேறு வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. பல வளர்ச்சிகளை கண்ட தமிழ் சினிமா கதையம்சத்தில் இன்னும் சப்பாணிக் குழந்தையாகவே உட்கார்ந்து கிடக்கிறது என்பது தான் உண்மை.

சினிமாவை பயன்படுத்தும் இயக்குனர்களும் திறம்பட செயல்பட வேண்டியுள்ளது. மனித நிலையில் இருக்கும் அவர்கள் சினிமாவின் மூலம் மக்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்லும் போது, பல இடங்களில் தவறு செய்ய வாய்ப்புண்டு. அதனால் இவர்களுக்கு பெரிய பொறுப்பு உண்டு. இந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் உதறி விட முடியாது. மனித அனுபவங்களை திரைப்படமாக்க முயலும் இந்த இயக்குனர்களுக்கு இன்றைய காலகட்டங்களில் ஒரு பரந்து விரிந்த சமூகப் பார்வையும், ஆய்வும், அக்கறையும் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. ஒரு கனமான விசயத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு மேம்போக்கான பார்வையில், கருத்துக்களையும், செய்திகளையும் பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டு போக முடியாது. அப்படி செய்யவும் கூடாது. நிகழ்கால பிரச்சனைகள் பற்றிய ஆய்வு இல்லாத இயக்குனர்கள் வெறும் கனவுத் தொழிற்சாலையிலேயே மனித அனுபவங்களை சமைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான்.

அன்றாடம் பார்க்கிற கிராமிய, நகர பிரச்சனைகள், மனித உறவுகள், சமுதாயச் சீர்கேடுகள், அவலங்கள் போன்ற விசயங்களை எதார்த்தத்தில் உள்ளது போலவே திரைப் படத்தில் காண்பிக்கக் கூடிய திரைக்கதைகள் உருவாக வேண்டும். உள்ளதை உள்ளவாறு, நேர்மையான கண்ணோட்டத்தில் ஒரு எதார்த்தத்தை சித்தரிக்கும் போது தான் ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான திரைப்படம் உருவாக முடியும். இப்படிப்பட்ட படம் அடிக்கடி தமிழில் வர வேண்டும் என்றால் விசயத்துக்கேற்ப கதையின் நீளத்தைக் குறைக்க வேண்டும். கதாபாத்திரங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் அளவாக இருக்க வேண்டும். இயக்குனர்களின் கோபுரப் பார்வையும், வியாபாரச் சிந்தனையும் விரட்டியடிக்கப்படும் போதுதான் நல்ல படங்களுக்கான விடியல் தெரியும்.

நன்றி
கணையாழி

ஆடு பாம்பே

புற்றுக்குள்
சுகங்கண்ட நாகப்பா
பெட்டிக்குள்
உனக்கு
என்ன வேலை?

பசுவின் பாலும்
கோழி முட்டையும்
பெட்டிச் சிம்மாசனமும்
உன்
புத்தியைக்குழப்பிவிட்டதாலா
தேசியத்தை விலை பேசினாய்?

யாரை ஏமாற்ற
படம் விரித்தாடி
குறவனின் மகுடியை
கொத்திக்காட்டுகிறாய்?

நக்குண்டதால்
நாக்கை இழந்தவிட்ட
நீ
பல்லய் பிடுங்கப்பட்டதால்
சொல்வன்மையையும்
இழந்தாயே!

நாளையும்
உனது இனத்தவனை
குறவன் பிடிப்பான்
பல்லைப் பிடுங்குவான்
பாலும் முட்டையும்
பெட்டிச்சிம்மாசனமும்
கொடுத்து மயக்குவான்

உன்னை
ஆட்டுவிப்பதால்
குறவனுக்கு
கொள்ளை இலாபந்தான்

ஆடு பாம்பே
சுழன்று ஆடுபாம்பே
உன் தேசியம் அழிந்ததனால்
உன்
தேவைகள் கனிந்ததென்று
ஆடுபாம்பே
சுழன்று ஆடுபாம்பே

வீதரன்

மனிதன் தனது வாழ்க்கைப்பாதையிலே வெற்றிகரமாக இரண்டாயிரம் வருடங்களைக் கடந்து அடுத்த ஒரு புத்தாயிரமாம் ஆண்டிலே உறுதியோடு தடம் பதித்திடும் வேளையிது. பழையவை போய், புதியவை புகுந்திடும் வேளை எம்மை நாமே புரட்டிப்பார்த்து சீர்தூக்கின் எமது அடுத்த தடங்கள் சிறந்த சுவடுகளை இட்டுச்செல்ல வாய்ப்புண்டு. அந்த வகையிலே நாம் எம்மை மீட்டுப்பார்ப்பதும் இனிவரும் வாழ்வுக்காக எம்மைத்தயார் செய்வதும் ஒரு கணம் எம்மை நெருங்கி நிற்கின்ற விடையமாகும்.

கடந்த நூற்றாண்டு காலப்பாதைகள் இன்புரட்சிகளையும், உலகப் போர்களையும், குடியேற்றவாதங்களையும் எம்மில் பதித்துச் சென்றுள்ள அதே வேளையில், விஞ்ஞானத்தின் விந்தையையும், அறிவின் வலிமையையும், உண்மையின் உறுதியையும் எமக்குக் காட்டிச்சென்றுள்ளது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் மனிதன் நிலவிலும் உலாவினான்; தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் விரிந்த உலகைத் தன் கையிலே அடக்கிக் கொண்டான். சூரிய குடும்பம் பற்றிய ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டு தன் சுவடுகளை வேறு கிரகங்களிலும் பதிக்கின்றான். விஞ்ஞானத்தின் விசையிலே உருண்டு கொண்டிருக்கின்ற இந்த உலகம் இன்று அறிவின் உண்மையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதே உலகிலே இடம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகம்- இதற்கீடாக செயற்படுகிறோமா? அன்றி முயற்சி தானும் எடுக்கிறோமா? என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. சுருக்கமாகக் கூறினால், எமது வளர்ச்சிப்பாதையிலே ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகள் பின் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனாலும் உலகளாவிய ரீதியிலே நடைபெற்று வருகின்ற கணணி உலக வளர்ச்சியும், தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சியும் எம்மிடையே தாக்கம் செலுத்தாமல் இல்லை. இது குடியேற்றவாதங்களுடாக எமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற ஒரு பரிமாணம். எம்மைப் போன்ற வளர்ந்து வருகின்ற நாடுகள், வளர்ச்சியில் நிறைவு கண்ட நாடுகளின் சந்தை

செல்வி சுகன்யா சீவானந்தன்
(சிறப்புக்கலை 4^{ம்} வருடம்)
சமூகவியற்சாலை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்

விடாது யாழ் சமூகமும் தன்னுள் ஒரு வராக இவர்களை ஒன்றிணைத்தும் கொள்கிறது.

ஆக, இதன் மூலம் என்றுமே நாம் எமது மரபுகளையே கட்டிக்கொண்டும், வளையல்களின் வட்டங்களுக்குள்ளேயே வட்டமடிப்பதை விட்டு வெளியே வரவேண்டிய அவசியம் வந்துவிட்டது.

நல்லாயிரமும் நாழும்

களாகிவிட்ட ஒரு நிலமையில் வாழ்ந்து வருகின்றன. இதன் பயனாக எமக்குப் சில தொழில் நுட்பங்கள் தெளிக்கப்படுகின்றன. அவர்களது உற்பத்திகளின் பரிசோதனைத் தளங்களாக நாம் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தத் தொழில்நுட்ப நுழைவுகள் இன்றைய நிலையிலே எமது பாதையின் திசைகளை திருப்பிவிடுமோ என்கின்ற அச்சம் ஈழம்வாழ் சமூகத்தினரிடையே மிகுந்து காணப்படுகிறது.

சமூகம் என்பது எப்போதும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பது (Society is dynamic) அவ்வப்போது மாற்றமடைந்து வருவதும் கூட. இந்த மாற்றங்களின் போக்குத்தான் ஒரு சமூகத்திற்குரிய இருப்பினை நிறுவுகிறது.

நியமங்களாலும் வழக்காறுகளாலும் மிகவும் இறுக்கமாக பின்னப்பட்டிருந்த ஒரு தமிழ்ச் சமூகம், ஏறக்குறைய இரு தசாப்தங்களின் முன் யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. உள்நாட்டின் மோதல்களும், அதன் கூடவே வந்து சேர்ந்த அந்நிய கலாச்சாரங்களின் தலைப்புகளும் எமது சமூகப் பின்னலின் இறுக்கத்தைக் குலைத்துச் சென்றுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு குடும்பத்திலேயே உலகின் மேலைப்புலமும் கீழைப்புலமும் இணைந்து குடும்பம் நடத்தும் ஒரு சமத்துவத் தன்மையை நாம் காண்கிறோம். அத்துடன் நின்று

எனது தாத்தா கிண்டினார், தங்கம் கிடைத்தது; தந்தை கிண்டினார், தண்ணீர் கிடைத்தது; நான் கிண்டுகிறேன் எலும்புகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன என்றவாறல்லவா எமது சமூகம் மாறிக் கொண்டு செல்கிறது. இந்த வேளையிலும் நாம் விழித்துக்கொள்ளாவிட்டால் எமது சமூகத்தின் இருப்பிற்கான சுவடுகளே கிடைப்பது அரிதாகிவிடும்.

இந்நிலையிலே மாற்றங்கள் அவசியம் சமூகங்களிடையே பரஸ்பரம் அவசியம். எம்மைச்சுற்றியுள்ள வட்டத்தின் விட்டம் நீள்வது அவசியம். ஆனால் இந்த வட்டங்களுள் அடங்குபவை எவை என நாம்தான் தெரிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். சேலை அணிவதிலும், சுடிதார் அணிவது செயற்பாட்டுக்கு வசதியாயின் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் சேலையை புதுமையாக நோக்கும் நிலைக்குச் செல்லாமல் இருக்கலாமல்லவா?

'ஊரோடு ஒத்து வாழ்' என்று அன்றே பெரியோர்கள் எழுதி வைத்தார்கள். மாற்றங்கள் அவசியம். உலகின் போக்கிலே நாம் செல்ல மறுப்பின் கால ஓட்டத்திலே நாம் உலகின் "பழங்குடிகள்". என்கின்ற நிலையினைப் பெற்று விடவும் கூடும். கணணி அறிவின்றி இன்று மனிதன் எந்த ஒரு செயலையும் செய்து விட முடியாத நிலைக்கு வந்து விட்டான். கணணியின் ஒரு கண ஸ்தம்பிதம் உலகையே உலுக்கிவிடக்

கூடிய நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இந் நிலையிலே நாம் கண்ணி பற்றிய அறிவையேனும் வளர்த்துக்கொள்வது அவசியமல்லவா? மூடக்கொள்கைகளாலும் ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகளாலும் நாம் நம்மையே முடக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. நிறுவமுடியாத உண்மைகளை விடுத்து எதையும் அறிவு ரீதியாக சிந்தித்துச்செயலாற்ற வேண்டும். பொதுவாகக் கூறின் இவ்வாறான நிலைக்கு எமது யாழ்ப்பாணக்

கல்வி முறையும் ஒரு காரணியாக அமைந்து விடுகிறது. எமது கல்வி முறையிலே மாற்றங்கள் அவசியம்: வாழ்க்கைக்கேற்ற கல்வியே அவசியம். கல்வி வேறு வாழ்க்கை வேறல்ல.

இந்த வகையிலே எமது கலை பண்பாட்டு நிலைகளை நோக்கின், எமது மரபுவழிக் கலைவடிவங்கள் சமகால நிகழ்வுகளால் மழுங்கடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சினிமா மோகமும் மேலைத் தேய கலை பண்பாடுகளது தேவையற்ற

உள்ளீர்ப்புகளும் எமது சமூகத்தின் தனித்துவத்தை கலைத்துவிட முனைகின்றன. பண்பாட்டிலோ கலைகளிலோ மாற்றங்கள் அவசியம் திகழ வேண்டும். அவ்வாறான வேளைகளில்தான் கலைப் படைப்புக்கள் சிறந்த கலைநுணுக்கம் மிக்க படைப்பாக முன்வருகின்றன. இதற்காக அடிவேர்களையே அறுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. நாட்டுக்கூத்துக்களிலே புதுமையைப் படைக்கவும், கர்நாடக இசை, பரதம் போன்ற தமிழ்க்கலை வடிவங்களிலே புதுமை செய்திடவும் வேண்டுமேயல்லாமல் மேலைத்தேயத்திலேயே மூழ்கிப் போவது நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்வதாக அமைந்து விடும். புதுமை வேண்டும் அந்த புதுமை மேலும் எம் இருப்பை வலிமை செய்வதாக அமைய வேண்டும்.

சென்ற நூற்றாண்டிலே உலகின் எந்த மூலையிலுமுள்ள உயிரும் அனுபவித்தறிந்த உண்மை போர், இன்ச்சண்டை, மதச்சண்டை, வீட்டுச்சண்டை, வேலிச்சண்டை என எங்குமே சண்டை மனித இனத்துக்கிடப்பட்ட சாபம் போல. கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலங்கள் மனிதன் பூமியை, உலகத்தை நரக உலகமாக்கும் பாங்குடனேயே கழிந்து விட்டது. இது மனித மனங்கள் இன்னுமே ஒரு பண்பட்ட நிலைக்குள் ஒழுங்குபடுத்தப்படவில்லை என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது. மனித குலத்துக்குரிய அன்பும், ஒற்றுமையும், சகிப்புத்தன்மையும் அருகியதே இந்த அழிநிலைக்குக் காரணமாகியது. விவேகத்தின் கூர்மையோ, அறிவின் வளர்ச்சியோ சிறந்த வாழ்வைத் தந்துவிடாது. அதனைச் சிறந்த முறையிலே பிரயோகிக்கும் திறமை இருக்கவேண்டும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தனது முந்திய காலங்களில் தோன்றிய சிறந்த நாகரிகங்களைச் சிதைவுறச்செய்த ஒரு அழிவுக்காலமாகச் சென்றுவிட்டது. இந்த நல்லாயிரத்தில் எமக்குரிய, தனித்துவங்களின் முகவரிகள் இழந்துவிடாது காத்துக்கொள்ளும் அதேவேளை உலகின் சுழற்சியோடு சேர்ந்து ஒரு சுபீட்சமான சுந்தரமான காலத்தை நோக்கி நடைபோடுவோம். எமது அனுபவங்கள் எமக்கு பாதை காட்டும்.

Soaring
Solitary Palmyrah Palm.

Bull bound

By soft wrung coir rope.

Grass within eye's reach.

Oh, how pleasant it was.

Grass at the feet vanished,

Then that nearby too

Disappeared.

I need the green grass beyond.

Green patches around the solitary palmyrah palm

Have narrowed.

Movement towards green pastures beyond,

How is it possible?

What's this? My excrement?

Did I leave them too, behind?

Shade of the palmyrah palm

Now.

How far have I wandered

And returned?

Catnap, being tired after grazing,

Ruminating

What's this?

On the tail and back?

Crows craving for mites.

Wag tail, they sting again!

You - damn, get lost.

I stood up.

Where's grass for me?

I walked and walked.

Still walking.

Grass eluding me.

A gentle breeze there.

Fragrance of freshness.

I stepped on.

Something on my neck!

Where did I see this before?

I wonder.

The Solitary Palmyrah Palm - Where I belong

Forward, the other foot

At the base of the palmyrah palm.

Oh, the tightening on my neck!

What's this stopping me?

Where was this all these days!

So

I belong

To the solitary palmyrah palm.

Krishanthi Ratnaraja

Translated by S.M.Felix

Courtesy : Third Eye

பாரம்பரியம் ஒரு மேயர்வை

ஆர்.திலகரெட்டினம்
விடுவரையாளர்
உயர் கல்வி நிறுவனம்
யாழ்ப்பாணம்

(தொடர்ச்சி)

1981 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகரில் தமிழ் கற்கைகளுக்கான நிறுவனம் (The Institute of Tamil Studies) தமிழரின் கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்கள் (Culture and Heritage of Tamils) என்ற பொருளில் இருபத்தியொரு விடயங்கள் தொடர்பாக ஆய்வு ஒன்றினை மேற்கொண்டது. பல்துறைப் பேராசிரியர்கள், கலாநிதிகள் ஆய்வுகளையும், கருத்துக்களையும், கலந்துரையாடல்களையும், மேற்கொண்டு “தமிழரின் கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்கள்” என்ற தலைப்புடன் நூலொன்றை வெளியிட்டனர். இந்த நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்ட ஆசிரியர் கலாநிதி N.V.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் தமது அறிமுகவுரையில் “anything cultivated and nurtured is culture” என்கிறார். அதாவது “(இயற்கையில் அமையாத) ஏதாவது வளர்க்கப்பட்டு ஊட்டஞ்செய்யப்படுமேயானால் அது கலாச்சாரம்” என்கிறார். அதாவது கலாச்சாரம் பாரம்பரியம் என்பது கண்டறியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடியது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இந்நிறுவனம் தமிழரின் கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் எவையெனக் கண்டறிவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அதாவது தமிழர் தம் வாழ்வு முறைப்படிக்களில் காணப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்குகள், பாட்டுக்கள், நடனங்கள், கூத்துக்கள், மதநம்பிக்கைகள் எவையென அறிவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாய்வுக்காக கல்வெட்டுக்கள், இலக்கியங்கள் என்பவற்றுடன் கிராமங்களில் இருந்தும் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஏனெனில் தமிழர் தம் கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் இடத்திற்கிடம் மக்களுக்கு மக்கள் முரண்பட்டே காணப்பட்டது. குறிப்பாக நானூறு ஆண்டுகால ஐரோப்பியரின் ஆட்சியினாலும், அதற்கு முற்பட்ட கால அன்னியர் படையெடுப்பாலும் அதற்கும் முற்பட்ட கால இடப் பெயர்வாலும் இடையில் அராபியர் கிரேக்கர் சீனரின் வர்த்தக ஊடுருவலாலும் தமிழர் தம்

கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் திரிபடையக் கூடிய வாய்ப்பு அதிகம் இருந்தது. எனவே தமிழர் தம் கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் எவை என அடையாளப்படுத்த வேண்டியது ஒரு மிகப்பெரிய சமூகப்பொறுப்பாகவே கொள்ளத்தக்கது. தமிழ் கற்கைகளுக்கான நிறுவனம் இப்பொறுப்பை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிற்று என்றே கூறலாம். ஆனால் கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் என்றால் என்ன? என்பதை வரையறை செய்வதில் ஒத்த கருத்து காணப்படவில்லை என்பது தொகுப்பாசிரியரின் அறிமுகவுரையில் பட்டு நிற்கின்றது.

கலாச்சாரம் சொல்லின் கரு

கலாச்சாரம் Culture என்ற ஆங்கிலச் சொல் Cultivation சொல்லின் அடியொற்றியே வருகின்றது என (Webster's) ஆங்கில அகராதி கூறுகின்றது. எனவே கலாச்சாரம் கண்டடையப்படுதலுடன், அல்லது விளைவித்தலுடன் அல்லது வளர்த்தலுடன் தொடர்புபட்டதாக கொள்ளத்தக்கது எனக் கூறுகின்றது. ஆனால் தமிழில் கலாச்சாரம் என்ற சொல் நாகரீகப்படுதலுடன் (Civilization) தொடர்புபட்டதாக, அதாவது கண்டடையப்பட்டதில் சிறப்பாக போற்றப்படுகின்ற அல்லது பெருமைகொள்ளத்தக்க நடத்தைக்கோலங்களாக கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் கலாச்சாரம் பாரம்பரியம் ஏற்கனவே முடிந்த, அடையப்பட்ட முடிவு என்றும், அவை எந்த விலை கொடுத்தும் போற்றப்பட, பேணப்பட வேண்டியவையென்றும், அதற்கு எதிரான நடத்தைக் கோலங்கள் கலாச்சார சீரழிவுகளே என்றும் கலாச்சாரப்பாரம்பரியம் ஒரு உணர்வு பூர்வமானதாகவும் பிறப்புரிமையலகு களுடன் தொடர்பு பட்டதாகவும் எடுத்துக்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டமையே ஓர் மீள்பார்வையாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கலாச்சார பாரம்பரியம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டமை மனித வரலாற்றின் தேவையாக கொள்ளத்தக்கது போல மீள்பார்வையும் காலத்தின் தேவையாக கொள்ளத்தக்கதே.

மனித இனத்தின் தோற்றம்

கண்டறியப்பட்ட கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்களின் வரலாறு சுமார் நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்குட்பட்டதே. அதற்கு முற்பட்ட கால மனித இனத்தின் வரலாறு ஊடகமாகவே இருந்தாலும் அவற்றின் பதிவுகள் இன்றும் மனிதனின் பரம்பரையலகுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது உளவியலாளர்களின் துணிவு. மனித இனத்தின் வரலாறு சுமார் ஒரு மிலியன் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பமாகியது என்பர். இவ் ஆரம்ப மனிதன் ஹோமோ இரெக்டஸ் என அழைக்கப்பட்டான். அவனைத்தொடர்ந்து நூறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் நியான்டதால என அழைக்கப்பட்டவன் வாழ்ந்தான். இன்றைக்கு சுமார் ஐம்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் மனிதன் தோற்றம் பெற்றான். இவனே தற்கால மனிதனின் மூதாதை என மானிடவியல் விஞ்ஞானிகள் கருதுகின்றனர். இவ் வேறுபட்ட மனிதர்கள் கை, கால் எலும்புகள், மண்டையோடு, தாடையெலும்பு, முள்ளந்தண்டு, மூளை வளர்ச்சி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேறுபடுத்தப்பட்டனர். ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் என்ற சொல்லின் கருத்து சிறப்பானவன், வீருத்தியடைந்த மூளைவளர்ச்சியுள்ளவன் என்பதாகும். இவ்வாறான ஆரம்பகால மனித எலும்புகள் 1810ஆம் ஆண்டு யாவாவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு அவனுக்கு யாவா மனிதன் எனப்பெயரிடப்பட்டது. அதனைத்தொடர்ந்து சீனா, ஆசியாவின் வடதென் பகுதி, வட ஆபிரிக்கா, ஆபிரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதிகளிலும் இத்தகைய மனித எலும்பு எச்சங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

உலகின் புவேறு பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட மனிதன் மீது காலநிலை முதலிய சூழற் காரணிகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இத்தாக்கத்திற்கேற்ப புற இயல்புகளான தலைமயிரின் தன்மை, தோலின் நிறம், கண்வீழ்களின் நிறம், இமை, மூக்கு, உதடு என்பவற்றின் வடிவம், உயரம் என்பனவற்றில் வேறுபாடுகள் ஏற்படலாயிற்று. இவ்வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில் மானிடவியல் விஞ்ஞானிகள் முழு மனித சமுதாயத்தையும் நீக்ரோயிட், கோகசொயிட், மொங்கலொயிட் என்ற பிரதான பிரிவுக்குள் வகைப்படுத்தலாம் என்பர். தவிர இவர்களது கலப்பால் புதிய மனித வகைகளும் தோன்றியிருக்கலாம். இருப்பினும் முழு மனித இனமும் இடையில் தோன்றிய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் ஒரே மனித இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பது அவர்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையாகும்.

நீண்டகாலப் பரிணாம வளர்ச்சியின் பின்னரே உலகில் மனித இனம் தோன்றியது. ஆயினும் மனித இனம் தோன்றிய பின் சுமார் ஐம்பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவன் மனிதனாக தன்னை அடையாளப்படுத்தினான். இவ்வாறு அடையாளப்படுத்திய மனித இனம் சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் ஒரு வாழ்வு முறையை அல்லது நாகரீகத்தை அடைந்தனர். எனவே அதற்கு இடைப்பட்ட கால வாழ்வு முறைகளை வேடுவர் காலம், இடையர்காலம், வேளாண்மைக்காலம் என வகுக்கின்றனர்.

மனிதன் வேட்டைக்காலத்திலிருந்து மேய்ச்சல் காலத்திற்கு மாறும்வரை பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்துள்ளான். பசி, பயம் அவனை அலையவைத்தது. உணவுக்காக வேட்டையாடி அலைந்துதிரிந்தான். இயற்கையின் கோலங்கள் அவனை அச்சம் கொள்ளச் செய்திருக்கும். இரவு பயங்கரமான அந்தகாரத்தை உணர்த்தியிருக்கும். இடி, மின்னல், மழை, சூறாவளி கடற் பெருக்கு, வெள்ளப்பெருக்கு, நிலச்சரிவு, நிலநடுக்கம், பூகம்பம் என்பன அதி பயங்கரமான பயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும், மறுபக்கத்தில் பசியுடன் இரைதேடி அலையும் விலங்குகள் பறப்பனவுகள் ஊர்வனவுகளிலிருந்து தன்னைப்பாது காத்துக்கொள்வது வாழ்வா சாவா என்ற போராட்டமாகவே அமைந்திருக்கும். ஆயினும் நெருப்பை உண்டாக்க அவன் கற்றுக்கொண்டிருந்தான். இதுதான் மனிதகண்டுபிடிப்புக்களில்லல்லாம் முதன்மையானதும் மேலானதும் ஆதாரமானதுமான கண்டடைதலாக அல்லது நாகரீகப்படுத்தலாக கொள்ளத்தக்கது. இந்த நெருப்பைக்கொண்டே தனது சாவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தான். காலப்போக்கில் கல்லாயுதங்களையும் தயாரிக்க கற்றுக்கொண்டான். இந்த படிமுறை வளர்ச்சியில் அவன் வேட்டையாடி திரிவதற்குப் பதிலாக இனங்கண்டு வளர்க்கக்கூடிய மிருகங்களை வளர்த்து தனது பசியை போக்க முற்பட்டான்.

மேய்ச்சல் காலம் அல்லது இடையர் காலம் மனிதன் உணவுக்காக அலைவதை தடுத்தாலும் மந்தையின் மேய்ச்சலுக்காக இடம் தேடி அலையவேண்டியே இருந்தது. அத்துடன் மந்தைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு துணைகள் தேவையாகவும் இருந்தது. இயல்புக்க துணைசேர்ந்த மனிதன் பாதுகாப்புக் கருதி ஆண் பெண்ணாகச் சேர்ந்து வாழ தலைப்பட்டனர். காலகட்டத்தில் இது குடும்பமாக கண்டடையப்பட்டது. மனித இனத்தின் வரலாற்றில் மேன்மையான கண்டடைதலாக அல்லது நாகரீகப்படுத்தலாக இக்குடும்ப அமைப்பைக் கொள்ளலாம். மனித இனத்தில் பின் ஏற்பட்ட எல்லா வளர்ச்சிகளுக்கும் இக் குடும்ப

அமைப்பே ஆதாரமானது. குடும்பமாக மேய்ச்சல் நிலம் தேடி அலைவதை வெற்றி கொள்வதற்கு எடுத்த முயற்சியே நதிக்கரையோரங்களையண்டி ஏற்படுத்திய நிலையான வாழ்வீடங்களாகும். இதனையே விவசாயக் காலம் என்பர்.

நதிக்கரையோரங்களை அண்டி நிரந்தர வாழ்வீடங்களை அமைத்துக்கொண்ட மனிதன் மந்தைகளுக்கு உணவு கொடுத்ததுடன் தனது தேவைகளுக்காகவும் நெல், கோதுமை, வாற்கோதுமை, கீழங்குவகைகள் போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு தனது உணவுத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டான். இந் நிரந்தர வாழ்வீடங்களில் ஆண்கள் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக குடும்பங்களும் அதிகமாகின. இக் குடும்பங்கள் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாக, கிராமமாக வாழமுற்பட்டமையே கலாச்சாரங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிசமைத்தன.

குடும்ப வழக்குகள்

வேட்டைக்காலத்தில் உணவுக்காக அலைந்து திரிந்த மனிதன் பாலியல் ஊக்கங்களையும் வேட்டையாடுகின்ற பாங்கிலேயே தீர்த்திருப்பான். சில சமயங்களில் எதிர்ப்பால் கவர்ச்சி காரணமாக இசைவுபாடான ஊக்கங்களும் நிகழ்த்தியிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் இயல்புக்கே வேட்கை துணைதேடுவதாக ஓங்கியிருந்த நிலையில் அந்த துணை தாய், தந்தையாக மகன், மகளாக ஏன் பேரன் போத்தியாகக் கூட இருந்திருக்கலாம், என “வோல்காவிலிருந்து கங்கை வரை” என்ற தனது புத்தகத்தில் ஆசிரியர் இராகுலசாங்கிருத்தியன் மிக அழகான சிறுகதைகளின் ஊடாக சித்தரிக்கின்றார். பின்னர் ஆண் பெண் சேர்ந்து வாழ முற்பட்ட நிலையில் இப் பாலியல் வேட்கை தணிக்கப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் ஊக்க வேறுபாடுகள் தலைதூக்கும் போது துணை தேடுவது சாதாரணமாகவே இருந்திருக்கும். ஆனால் நிலையான வாழ்வீடங்களில் வாழமுற்பட்ட நிலையில் துணை சேரல் போட்டிக்கு வழிவகுத்தது. இங்கு பலம் நிரூபிக்கப்பட்டு வெற்றி கொண்டு துணைசேருவதும் பலவீனங்கள் ஒதுங்கி அல்லது அழிந்து போவதும் சாதாரணமாகவே இருந்திருக்கும். குடும்பம் வலுப்பட்ட நிலையில் போட்டிகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்கள் தோற்றம் பெற்று அதற்கான சடங்குகள் வழக்கங்கள் வகுக்கப்பட அங்கு அமைதி தோன்ற அதன், வழியாக பாட்டுக்கள், இசைகள், விளையாட்டுக்கள் என்பன வளர்ந்து பிற்பட்டகால குடும்பநிகழ்வுகள் தொடர்பான கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

மொழி வழக்குகள்

வேட்டைக்காலத்தில் கருத்துப் பரிமாற்றலுக்கு அவசியமிருக்கவில்லை. மனிதன் தனியாக அலைந்து திரிந்தான். வேட்டையாடுதலின் போது ஆவேசத்தை, முயற்சியை, வெற்றியை, மகிழ்ச்சியை அல்லது தோல்வியை அல்லது ஏமாற்றத்தை தனக்குத்தானே வெளிப்படுத்துகின்ற பாங்கிலான சத்தங்கள் ஒலிகள் சைகைகளை வெளிப்படுத்தியிருப்பான். மேய்ச்சல் காலத்தில் மந்தைகளை வழிப்படுத்த சத்தங்கள் ஒலிகளை அசைப்படுத்தியிருப்பான். ஆனால் ஆணும் பெண்ணுமாக சேர்ந்து வாழ முற்பட்ட நிலையில் கருத்துப் பரிமாற்றங்களுக்கான அவசியத்தினால் அவனால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சத்தங்கள், ஒலிகள், அசைவுகள், சைகைகள், கறுக்கல்கள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் அவை மொழியாக மாறியிருக்கலாம். விவசாயக் காலத்தில் அவனுக்குக் கிடைத்த அமைதியான வாழ்வும், ஓய்வும் அவனது தொடர்ச்சியான முனைப்பும் எழுத்துருக் கொண்ட மொழியாக மாற்றமடைந்தன. இந்தியாவில் மட்டும் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன என்பதும், இவற்றில் பதினாறு மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன என்பதும் உலகின் மொழிகளின் பரிமாணத்தை உணர்த்தும். இவ்வாறு தோன்றிய மொழிகளே கலாச்சாரங்களை அடுத்த சந்ததிக்குக் கடத்த துணைபுரிந்தன. அதாவது மூத்த வர்கள் இளையவர்களுக்கு தமது வாழ்வு முறை அனுபவங்களை, அபாயங்களை, சவால்களை சாதனைகளை மொழிவழியாகக் கொடுக்க அவை கலாச்சாரங்கள் ஆகின.

உணவுக் கலாச்சாரத் தோற்றம்

மனிதன் உயிரியல் ஒழுங்கில் ஓர் அனைத்துமுண்ணி. வேட்டைக்காலத்தில் இயற்கையில் இருந்து தனது உணவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டான். ஊன் தாவர உணவுகளை பச்சையாக அவ்வாறே உண்டான். காலகட்டத்தில் தனது உணவு எது என்பதை அறிந்து கொண்டதால் அதைத்தேடி வேட்டையாட முற்பட்டான். கூப்பிக்கொள்கையை வகுத்த டார்வின் கூறியது போல “பலம் பொருந்தியவையே வாழ்ந்தன.” இதனால் மனிதன் பல சந்தர்ப்பங்களில் தானே உணவாகியும் இருப்பான். ஆனால் நெருப்பையும் கல்லாயுதங்களையும் குறிப்பாக அறிவையும் பயன்படுத்தி இவற்றை வெற்றி கொண்ட மனிதன் மேய்ச்சல் காலத்திற்குள் புகுந்து கொண்டான். தற்போது உணவுக்காக வேட்டையாடு

வது தவிர்க்கப்பட்டது. ஆனால் மந்தைகளுக்காக அலைந்ததினால் புல்லின தாவரங்களை அறிந்து கொண்டான். நிலையான வாழ்விடங்களில் வாழ முற்பட்ட பின்னர் இப்புல்லினத்தாவரங்களான நெல், கோதுமை, வாற்கோதுமை போன்றவற்றை விவசாயம் செய்யப்பழகிக்கொண்டான். விவசாய முறையில் அவனுக்கு ஓய்வு அதிகமாக கிடைத்தமையால் தனது சூழலுக்குப் பொருந்திய உணவுவகைகளை தீர்மானித்திருப்பான், இங்கு பிரதேசத்தின் காலநிலைத்தன்மைகளும் செல்வாக்குச் செலுத்த பிரதேசரீதியான உணவுக் கலாச்சாரம் தோற்றம் பெற்றிருக்கும்.

உடைக் கலாச்சாரத் தோற்றம்

ஆரம்பத்தில் மற்ற உயிர்களைப்போல மனிதனும் நீர்வாணமாகவே வாழ்ந்தான். இதனால் உடலியல் தன்மை காரணமாக உரோமம் உடல் முழுவதும் சற்று அதிகமாக வளர்ந்து பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கும். தலைமயிர் நீண்டு வளர்ந்து திரண்டு பரட்டையாகவே இருந்திருக்கும். இவ்வாழ்வு முறையில் பாலியல் ஊக்கங்களால் பலவீனங்கள் தீராத துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் பலவீனங்கள் பாதுகாப்பு என்ற நோக்கில் இருப்புக்கு கீழ்ப்பட்ட பகுதியை இலைகுழைகள் மரப்பட்டைகளால் மறைத்திருப்பர். மறுகரையில் பலங்கள் தமது வெற்றியை நிரூபிக்கின்ற வகையில் கொம்புகள், பல்லுகள், இறகுகள், தோல்கள், எலும்புகள் என்பனவற்றை அணிகலன்களாகக் கொண்டிருந்திருப்பர். இவற்றுக்கு மேலால் மழை, குளிர், காற்று, வெப்பம் என்பவற்றிலிருந்து தம்மைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளுகின்ற நோக்கில் உடம்பு மறைக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேய்ச்சல் காலத்தில் தோல் பிரதான உடுப்பாக மாறியது. எலும்பு ஊசிகளால் அவை பிணைக்கப்பட்டு உடுப்பு என்ற வடிவத்தையும் பெற்றது. விவசாயகாலத்தில் வைக்கல், பருத்தி, ரோமம் என்பவற்றின் பயனை உணர்ந்து அவற்றிலிருந்து உடுப்புக்களை தயாரித்திருப்பர். பிரதேச காலநிலைத் தன்மைகளுக்கு அமைய வேறுபட்ட உடுப்புக்கலாச்சாரம் இவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது.

கட்டிடக் கலாச்சாரத் தோற்றம்

வேட்டைக்காலத்தில் பயந்து ஒதுங்குவதற்கு அல்லது பயமின்றி நித்திரை கொள்வதற்கு அல்லது மழை இடி மின்னல் என்பவற்றிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு மலைக்குகைகளையும் மரஇடுக்குகையும் பயன்படுத்தியிருப்பான். மேய்ச்சல் காலத்திலும்

வாழ்விடம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு தோன்றியிருக்க நியாயமில்லை. ஆனால் விவசாயக்காலத்தில் இருப்பிடம் ஒன்றின் அவசியம் உணரப்பட்டமையால் தடிகள் இலைகுழைகள், மண், ஓலை, தோல், வைக்கோல் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி குடிசைகளை அமைக்கக் கற்றுக்கொண்டான். குறிப்பாக பிரதேசத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மரங்களின் தன்மை, மண்ணின் தன்மை, கல்லின் தன்மை என்பனவும் காலநிலைத்தன்மைகளும் இந்த கட்டிட அமைப்பைத் தீர்மானித்தன. இந்த பின்னணியில் மழையில்லாத காரணத்தால் அராபிய கட்டிடங்கள் முகடு கூரை இல்லாதவையாக தோற்றம் பெற்றன.

மதக் கலாச்சாரத் தோற்றம்

உயிர் ஒன்று கர்ப்பத்திலிருந்து அல்லது முட்டையிலிருந்து வெளியேறியவுடன் புதிய சூழலில் முதலில் உணரப்படுவது பயமே. தொடர்ந்து இயற்கையின் நோவுகள் எல்லாம் உயிர்களுக்கு பயமுட்டுவதாகவே இருந்திருக்கும். மனிதனும் பிறப்பிலிருந்து இவ்வாறான ஒரு பயத்தைக் கொண்டிருந்தான். பகுத்தறிவு காரணமாக, மேய்ச்சல்காலத்தில் கிடைத்த ஓய்வு காரணமாக இயற்கையின் நோவுகளுக்கெல்லாம் அவனுக்கு பிரமிப்பையும் பயத்தையும் உண்டாக்கியதிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள அவன் அவற்றையே வணங்க பயந்து ஒதுங்க முற்பட்டிருக்கலாம் இதனால் சூரியன், சமுத்திரம், மழை, இடி மின்னல், காற்று, காடு, இருள், சூனியம், நதி, நீர், மலைச்சிகரம், பயங்கரமான மிருகங்கள் பறவைகள், பயன்தரு மிருகங்கள் பறவைகள், இறந்த மனிதன் ஆவீ என்பன வணக்கத்துக்குரியவை ஆயின. விவசாய காலத்தில் மனிதனது மனப்பாங்குகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையால் பிரமாண்டமான வடிவங்கள் வழிபாட்டுக்குரியவையாகி பின் அவை மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியாக இனங்காணப்பட்டு அவற்றிலிருந்து பின் மதங்கள் தோன்றி மதக் கலாச்சாரம் ஒன்றை ஆரம்பித்தனா.

விவசாய காலத்தில் நிரந்தர வாழ்விடங்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததன் காரணமாக விளைச்சலைப் பெறுவதற்காக பின்பற்றப்பட்ட பொறுமை, ஏமாற்றம், சகிப்புத்தன்மை, உழைப்பு, காத்திருத்தல், மகிழ்ச்சி என்பன அவனது மனப்பாங்குகளில் மாற்றத்தை அல்லது நாகரீகப்படுத்தலை ஏற்படுத்தியது. வாழ்வு முறையில் ஓய்வு நேரங்கள் அதிகரித்தமையால் சிந்தனைகளும் அதிகரித்தன. இயற்கையின் சக்திகள், தனக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் பற்றியும் தன்னால் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சக்திகளைப்பற்றியும் மெய்ஞ்ஞான, வீஞ்ஞான

சிந்தனைகளைத் தொடக்கினான். ஆரம்பத்தில் தனது தேவைகளுக்காக உணவை சமைத்து உண்பதற்கும், நீரை வைத்திருப்பதற்கும் பாத்திரங்களை உருவாக்கக் கற்றுக்கொண்டான். பின் அம்பு, வில், ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களையும், சிறப்பாக சில்லின் பயன் பாட்டையும் வகுத்தறிந்து கொண்டான். எலும்புகளினால் பொருத்தப்பட்ட உடுப்புக்கள், காலணிகள் என்ற வகையில் பல பொருட்களை உருவாக்கினான். இவ்வாறு விவசாய சமூகமாக இருந்தவர்கள் படிப்படியாக தொழில் வழி சமூகங்களாக மாறி தொழிலுடன் இணைந்த பொழுது போக்கு நிகழ்வுகள், விளையாட்டுக்கள் இசைகள், பாட்டுக்கள் கூத்துக்கள் எனக்கலாச்சாரம் தோற்றம் பெற்றது.

கலாச்சாரக் கட்டுக்கோப்பின் தோற்றம்

குடும்பங்கள் சமூகமாக, கிராமமாக உருவாகிய நிலையில், எதிர்ப்புக்களை அல்லது சவால்களை கிராமம் பொதுவாக எதிர் கொள்ள முற்பட்ட வழிமுறையானது தலைமைதாங்கவேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்திய மையால், “தலைமை” ஒன்று தோற்றம் பெற்றது. குடும்பங்கள் தாய்வழிக் குடும்பங்களாக இருந்தமையால் ஆரம்பத்தில் இத் தலைமை தாயிடம் வீடப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் பலம் தலைமைக்கு அவசியமானது என்பது விரைவிலேயே உணர்த்தப்பட்டமையால் பலத்தின் வழியில் தலைமை தோற்றம் பெற்றது. பொது எதிரிகளை இத்தலைமை முன்னின்று சமாளித்ததுடன், சமூகக் கட்டமைப் பொன்றையும் பேண முற்பட்ட நிலையில் இத்தலைமையானது பலத்தின் காரணமாக தலைவராகி ஆட்சியமைப்பொன்றை ஆரம்பித்திருக்கலாம். ஆயினும் லொக் என்ற அறிஞர் “சமுதாய ஒப்பந்தக் கோட்பாடுகளும் தலைமை தலைவரை உருவாக்கியிருக்கலாம்” எனக் கூறுகின்றார். அவரது கருத்துப்படி கிராமமக்கள் பொது எதிரிகளை எதிர்கொள்ள தாமாகவே தலைவரை நொருவரை தெரிந்தெடுத்திருக்கலாம் என்பார். இவ்வாறான ஆட்சியமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் கிராமத்தின் ஒற்றுமையை, ஒருமைப்பாட்டைப் பேணிப்பாது காப்பதற்காக நடைமுறைகள், சம்பிரதாயங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவற்றைப் பேணிப்பாது காப்பது அரசின் கடமையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த வழிமுறையில் உரிமைக்கையளிப்பு, சொத்துக்கையளிப்பு கலாச்சாரப் பாரம்பரியக் கையளிப்பாக அமைந்து அப்பாங்கில் கலாச்சாரம் பாரம்பரியம் வலுப்பெறலாயிற்று.

அநியப்பட்ட முதல் கலாச்சாரங்கள்

விவசாய காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் கி.மு. ஐயாயிரமாண்டளவில் உலகில் மனித நாகரீகங்கள் முதன் முதலில் உதயமாயிற்றென்பர். கண்டறியப்பட்ட இந்த நாகரீகங்கள் நீர்வள நாகரீகங்கள் என்பர். மத்திய ஆசியாவின் யூப்பிரட்டீஸ் தைகிரீஸ் நதிக் கரையோரங்களில் தோன்றிய மெசப்பத்தோமியா நாகரீகம், வட இந்தியாவின் சிந்து நதிக்கரையோரம் தோன்றிய ஹரப்பா மொஹஞ்சதாரோ நாகரீகம், வட ஆபிரிக்காவின் நைல் நதி முகத்துவாரத்தில் தோன்றிய எகிப்திய நாகரீகம், சீனாவின் குவாங்கோ நதிமுகத்துவாரத்தில் தோன்றிய சீன நாகரீகம், பின் தோன்றிய கிரேக்க உரோம அராபிய நாகரீகங்கள் மனிதனின் வளர்ச்சியைச் சுட்டி நிற்கின்றன. அதாவது மனித அறிவின் பலத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றன. மனிதன் இயற்கையின் பிடியில் இருந்து பெற்ற விடுதலையைச் சுட்டி நின்றன, மனிதனின் பட்டறிவுக்குக் கிடைத்த வெற்றியைச் சுட்டி நின்றன. மொத்தத்தில் அறிவியல் அடைவாகவே கொள்ளத்தக்கது. இவை தமக்குள் வேறுபட பௌதீக காலநிலைத் தன்மைகளே காரணமாயின. தவிர இவர்கள் கடந்து வந்த பாதைகள் பெற்ற அனுபவங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாகவே அமைந்தன என்பது பின்பார்வையிலடங்கும்.

ஆனால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் பல யுகமாக மேற்கொண்ட போராட்டத்தின் பேறாகும். அதற்காக மூதாதையர்கள் செய்த அர்ப்பணிப்புகள் அளப்பரியதாகும். இதனால் பாரம்பரியத்தின் பெறுமானம் அதிகமாகக் கொள்ளப்படுவதில் நியாயம் இருக்கவே செய்கின்றது. எத்தனை உயிர்கள் இதற்காக இழக்கப்பட்டுள்ளன என்பது எண்ணிக்கையில் அடக்க முடியாததே. எத்தனை பிரதேசங்கள் பிரிவுப்பட்டன, எத்தனை போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன என்பனவெல்லாம் நியாயத்தைக் கொண்டனவாகவே இருந்தன. ஆனால் காலம் எப்போதும் புத்தாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது என்பதே மீள்பார்வையாகும்.

குரியனின் ஒவ்வொரு உதயமும், புதிய ஒளிக்கீற்றாகவே, புதிய பிரகாசமாகவே பூமியை வந்தடைகின்றது. இரவு பகல் வழமையானதாக இருப்பினும் இரவு பகலின் ஒவ்வொரு பொழுதும் புதியதாகவே இருக்கின்றது. பழைய இரவு பகலில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பாரம்பரியங்கள் புதிய இரவு பகலுக்கு பொருத்தப்பாடில்லாத வீடத்து மனிதன் புதிய பொழுதை புதிய தென்புடனும், புதிய பலத்துடனும், புதிய அறிவுடனும், புதிய நுட்பத்துடனும், எதிர் கொள்வதும் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தின் மீள்பார்வையாகும்.

(பார்வை தொடரும்)

காலச்சக்கரம்

ஒரு கத்தோலிக்க கண்ணோட்டம்

உலகம் முடிவதற்கு முன் இயேசு முடிவில்லா வாழ்வுக்கு உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவர்களுடன் சேர்ந்து ஆட்சி புரியும் ஆயிரமாண்டுக்காகக் காத்திருக்கும் நிலையை *கிவியொய்* என கிரேக்கத்தீவம் *மில்வென்சீயம்* என இலத்தினீவம் அழைப்பர். இத்தகைய ஒரு எதிர்பார்த்திருத்தல், திருவெளிப்பாடு நூல் அல்லது காட்சியாகமம் என அழைக்கப்படும் திருமறை வரிசையின் இறுதி நூலில் 19,20^{ம்} அதிகாரங்களில் கூறப்படுபவற்றை ஆதாரமாக வைத்து எழுந்தது. இயேசு, அவருடைய பரம எதிரிகளான இரு மிருகங்களையும் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களையும் முறியடித்தபின் அதியில் தோன்றிய பாம்பாகிய பறவை நாகத்தை, அலகையை, ஒரு வான தூதன் பெரியதொரு சங்கிலியிட்டுக் கட்டி ஆயிரம் ஆண்டுகாலம் பாதாளத்தில் அடைத்து வைக்கிறார். அதனால் யாரையும் அது பாவத்தில் விழுத்துவதற்கு வாய்ப்பிழந்து போகிறது. வேதசாட்சிகளின் ஆன்மாக்கள் மீண்டும் உடல் பெற்று ஆயிர மாண்டுகள் கடவுளினதும் இயேசுவினதும் குருக்களாக ஆட்சி புரிவர். இதுதான் முதலாவது உயிர்த்தெழுத்தல். யார் அதில் பங்கு பற்றுகிறார்களோ அவர்களுக்கு “இரண்டாவது சாவு” இல்லை. இந்த ஆயிரமாண்டின் முடிவில் அலகை அவிழ்த்து விடப்படும். அது இயேசுவின் அடியவர் களுக்கு எதிரான போரை மீண்டும் தொடரும். இருந்தும், இறைவனுடைய வல்லமை மேலோங்கி அதன் ஆதிக்கத்தை அழிக்கும். அதனைத் தொடர்ந்து அனைவரும் உயிர்த்தெழுத்தல். உலகின் இறுதிக்கீழ்ப்பு நடைபெறும்.

இந்த “வெளிப்பாட்டின்” உண்மையான பொருள் எதுவென்று சந்தேகமின்றி யாரும் இதுவரை கூற வில்லை. இருந்தும், இயேசுவின் அடியவர்கள் தன்புறம் காலம் முற்றரை ஆண்டுகள் என்றும்,

திருமறை அமைதியில் பணிபுரியும் காலம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்றும் தரப்பட்டுள்ளது. இது இன்னல் பல அனுபவிக்கும் குறுகிய காலத்தையும், அமைதியின் அரசு நிலைக்கும் நீண்ட காலத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இயேசுவுக்கு சான்று பகர்ந்து இறந்த “வேதசாட்சி”களுக்கு மீள ஓர்தடவை வாழ்வளிப்பதையோ அல்லது உடலுடன் சேர்ந்து உயிர்த்தெழுத்தலின் முன்கூறுவாகவோ இதனைக் கொள்ளலாம். உலகில் நடக்கும் இயேசுவின் ஆட்சி என்பதை விட விண்ணுலகில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியொன்றின் மண்ணுலக விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது இது என்பர் சமய வல்லுனர் ஒரு சிலர். திருமறை வரலாற்றில், அது சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு வழிவகுத்த உரோமை அரசன் முதலாவது கொன்ஸ்டன்ரைனுடைய காலத்தை குறியீட்டு முறையில் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின் தொடக்கமாகக் கொள்ளலாம் என்று கூறுவர். இவ்வாயிரமாண்டு ஆட்சி இனிவரப்போகும் காலத்தில் உண்மையாக நடைபெற உள்ளது எனக் கருதின், உலகின் முடிவுக்கு முன் திருமறை அமைதியுடனும் சுதந்திரத்துடனும் நிறைவான பணிபுரியும் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அதில் இயேசுவினதும் அவருக்கு சான்று பகர்ந்தோரினதும் அல்லது அவரால் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டவர்களினதும் ஆட்சி நடைபெறும் காலத்தை, ஒரு வேளை இயேசுவின் இறுதி அல்லது இரண்டாவது வருகைக்கு முன் திருமறை இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய காலவரையறையை இது குறிக்கலாம் என்பது சமய வல்லுனர் சிலரின் கருத்து. இத்தகைய ஆயிரமாண்டுக்கான எதிர்பார்த்திருத்தல் இயேசுவின் காலத்துக்கு முன்பிருந்த யூத மரபுசார்ந்த மெசியா பற்றிய நம்பிக்கையிலும், ஏழாயிரம் ஆண்டு உலக வரலாற்றின் (உலக வாரம்) இறுதிநாற்றாண்டு அமைதியும் இன்பமும் நிலவும் காலம் என்ற கொள்கை அடிப்படையிலும் எழுந்திருக்க முடியும் என்று ஒரு சில வல்லுனர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

கி.பி முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பப்பியாஸ் என்பவர் பழையநியமனத்தில் யூதமத குருக்கள் இறையரசைப் பற்றிக்கூறியதை முன்மொழிந்து, இயேசுவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின் நம்பிக்கையை வெளியிட்டார். ஜஸ்டின், இறெனெயுஸ் போன்றவர்களும் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் உலக மாட்சியைப் போற்றும் கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார்கள். இத்தகைய எதிர்பார்ப்பின் பொருளை உவம உருவகப்பொருளாக முன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஹிஜினஸ் விளக்க, ஆயர் நெப்போஸ் போன்றவர்கள் அதை உண்மையாக நிகழ்விருக்கும்

நிகழ்ச்சி என்று வாதிட்டனர். செக்ஸ் ரூஸ் யூலியானஸ் அவ்ளிக்காணஸ் என்பவர் ஆயிரமாண்டு ஆட்சி உலகக் கிழமைப்பின்னணியில் இன்னும் இரு நூறு ஆண்டுகளில் உதிக்கும் என்றார். அதாவது அவரின் கணக்குப்படி இயேசு உலக வரலாற்றின் 5500வது ஆண்டு பிறந்தார்: உலக கிழமை 6 நாட்களும் 6000 ஆண்டு கழிய, அதாவது கி.பி 500 ஆண்டில் ஆயிரமாண்டு உதிக்கும். தெத்தல்லியன் என்பவர் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின் நியாயத்தை விளங்கப்படுத்தினார்: துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள், அவர்களது தன்பம் எங்கு எப்படி அவர்களுக்கு நடந்ததோ, அந்த இடத்திலேயே (உலகில்) அவர்கள் அதன் பலாபலன்களையும் பெறவேண்டும். ஹிப்பொலிற்றஸ் என்பவரின் கருத்துப்படி ஆயிரமாண்டுகள் ஒரேயொரு முழுமையான நிறைவான நாளைக் குறிக்கின்றன.

நாலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து எட்டாம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் திகழ்ந்த விற்பன்னர்களுள் எயுசேபியஸ், கிரகொரி, எபிவானியோஸ் போன்றவர்கள் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கொள்கையை ஏற்கவில்லை. ஒரு சிலர் அதை ஞானவிதமாய் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றனர். அந்திரேயாஸ் (ஏழாம் நூற்றாண்டு) என்பவர் ஆயிரமாண்டு இயேசுவின் பிறப்புடன் ஆரம்பமாகி அந்திக்கிரிஸ்து (கிரிஸ்துவின் பரம விரோதி)யின் வருகை வரும்வரை நீடிக்கும் என்றார். புனித அகுஸ்தீனார் இரு உயிர்த்தெழுதல்கள் பற்றி குறிப்பிட்டார்: விசுவாசத்திலும் ஞானத்தீட்சையிலும் உயிர்த்தல் ஒன்று, மற்றது உடலுடன் உயிர்த்து எழல். ஆயிரமாண்டு, கிரிஸ்துவுக்குப்பிற்பட்ட காலத்தை அல்லது கிரிஸ்து பிறப்பிலிருந்து உலக முடிவின் காலம்வரை உட்பட்ட காலத்தைக் குறிப்பிடலாம் எனக்கருதினார்.

மத்திய காலத்தில் கி.மு. கி.பி என்ற சொற்றொடர்களை முதன்முதல் பயன்படுத்திய பீட் என்பவரும், அன்செல்ம், ப்றானோ போன்றவர்களும் திருமறையின் வரலாற்றோடு இணைத்து ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கு விளக்கமளித்தனர். தோமஸ் அக்குவைனஸ் என்பவர் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின் நம்பிக்கை அபத்தமானது என்று அறுதிட்டமாய்க் கூறினார். வியோறேயின் ஜோக்கீம் என்பவர் கி.பி. 1260 தொடங்கும் முன்றாவது யுகம் தாய் ஆவியினைடையது என்றும் அதிற்றான் திருவெளிப்பாட்டிலுள்ளன நிறைவேறத்

தொடங்கும் என்றும் கூறினார். அந்நாளில் பலரறியப் புனிதராக வாழ்ந்து வந்த பிரான்சீசையே திருவெளிப்பாட்டு நூலில் வானதாதன் என சுட்டப்படுகிறது என்று பெற்றஸ் ஒலிவி என்பவர் கூறினார்.

நவீன யுகத்தில், பல்வகைக் கிறிஸ்தவ சபைகளுள்ளும் பதினாறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மீள் ஞானத்தீட்சைவாதிகள், பதினேழாம் நூற்றாண்டின் மேமிஷ் சகோதரத்துவக்கழகம், 18ம் 19ம் நூற்றாண்டின் பியெற்றிஸ்த் பக்திவாதிகள், அவர்களைத் தொடர்ந்து அட்வென்ரிஸ்த், மோர்மோன், ஜெகொவாவின் சாட்சிகள் போன்றோர் ஆயிரமாண்டு ஆட்சி நம்பிக்கைக்கு சிறப்பிடம் கொடுத்தனர். இந்நம்பிக்கையின் தாக்கம் லெஸ்ஸிங், காஸ்தர், ஹெகெல் போன்ற சிந்தனையாளர்களையும் பாதிக்காமல் இல்லை.

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் கொள்கைப்படி இத்தகைய ஒரு நம்பிக்கை, அதாவது ஆயிரமாண்டுகள் இயேசுவும், உயிர்த்தெழுந்த மறை சாட்சிகளும், விசுவாசிகளும் உலகில் ஆட்சி புரிவர் என்பது தவறானது; மரபுவழிவந்த கொள்கைகளின்படி ஒரேயொரு உயிர்த்தெழுதல்தான் உண்டு; இயேசுக்கிரிஸ்துவின் அரசுடன் திருமறையின் நிகழ், எதிர் காலங்கள் பின்னப்பட்டுள்ளன; ஒருநாள் இறைத்தந்தையின் அரசு அதாவது இயேசுக்கிரிஸ்துவின் நிறைவான அரசு தோன்றவே செய்யும்.

Millennium

மில்லெனியம் என்பதற்கு முவீத பொருட்கள் உள்ளன.

1. ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம்
2. கிறீஸ்து ஆட்சியுரியும் ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம்
3. நீதியினதும் இன்பத்தினதும் வரவிருக்கும்காலம்

சிறிய டியொனிசியஸ் என்பவர் ஸ்கித்தில் கி.பி 470 இல் பிறந்து உரோமையில் கி.பி 550 இல் இறந்த தறவி. அவரிடம் முதலாம் அருளப்பர் பாப்பரசர் உயிர்ப்பு விழாவை எப்போது கொண்டாடலாம் என்பது பற்றிய ஆலோசனை கேட்டபோது, 525 க்குப் பின் 95 ஆண்டுகளுக்கு அவ் விழாக் கொண்டாட்டம் நிகழும் நாட்களைக் குறிப்பிட்டார். அவரேதான் கி.பி என முதன் முதல் ஆண்டுகளை வரையறை செய்தார். ஆனால் கிறீஸ்து வின் பிறப்பை 4-6 ஆண்டுவரை தவறாகக் கணித்தார்.

5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுத்து வடிவில் கணிதமுறையை பயன்படுத்திய மெஸொப்பொட்டெமியாவில் வாழ்ந்த சுமேரிய மக்களுக்கு 60 எண்ணம் எண், அடிப்படை எண்ணாகக் கருதப்பட்டமையின், ஒரு நாளின் மணித்தியாலம் 60 வினாடிகளாகவும் 60 நிமிடங்கள் ஒரு மணியாகவும் அவர்களால் கணிக்கப்பட்டது.

24 மணிநேரமாக நாளைப்பிரிக்கும் முறை ஏறத்தாழ கி.மு 3500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த எகிப்தியர் மத்தியில் பழக்கத்தில் இருந்தது. அவர்கள் கதிரவனின் உதயத்திலிருந்து

அது படும் வரை 12 மணித்தியாலங்களாகவும் அதிலிருந்து அது உதிக்கும் வரை 12 மணித்தியாலங்களாகவும் பிரித்திருந்தனர். இதனால் மணித்தியால எண்ணிக்கை, குறுகிய பகல் காலத்திலும் நீண்ட பகல் காலத்திலும் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருந்தது. எகிப்து மக்களுக்கு நைல்நதி பெருக்கெடுக்கும் யூலை மாத நடுவிலே ஆண்டு ஆரம்பம்; லீப் ஆண்டு என்பது தெரியாதது.

கி.மு 3000 ஆண்டில் வாழ்ந்த பபிலோனிய வானவியல் நிபுணர், ஒரு நாளை இருபத்துநான்கு மணிநேரமாக பிரித்தனர்.

ஐரோப்பாவில் இயந்திரத்தால் ஓடிய மணிக் கூடுகள் பாவனையில் இருக்கத்தொடங்கி 70 ஆண்டுகள் கழித்தே, அதாவது கி.பி.1350^{ல்}, 24 மணிநேரமுடையது நாள் என்ற பொது வழக்கு உண்டானது. உரோமைப் பேரரசின் யூலியஸ் சீசர் கி.மு 46^{ல்}, ஆண்டுக் குறிப்பேட்டில் கலெண்டர் சீர்திருத்தம் செய்ய முனைந்ததன் விளைவாக அந்த ஆண்டு 445 நாட்களைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டவேண்டியதாயிற்று. காலநிலைகளுக்கு ஏற்ப அமைந்திருக்கவேண்டிய ஆண்டுக்குறிப்பேடு, வசந்தகாலத்தில் வரும் பகலும் இரவும் சரிவர இருக்கும் காலம், மார்க்மாதத்தின் இறுதியில் வருவதற்குப்பதிலாய் மே மாதம் நடுவில் வந்தது. காரணம் கி.மு 5 லிருந்து முதலாம் நூற்றாண்டுக்குள் வரும் ஏதோ ஒரு காலகட்டத்தில் பழக்கத்தில் வந்த ஆண்டுக்குறிப்பேடு 29½ நாட்களைக்

கொண்ட சந்திரன் சார்ந்த மாதக் கணிப்பில் வரை யறை செய்யப்பட்டது. அதனால் ஆண்டொன்றுக்கு 355 நாட்கள் உள்ளதாக, அதாவது சூரியன் சார்ந்த நாட்கணக்கைவிட ஆண்டுக்கு 10¼ நாட்கள் குறைந்ததாக இருந்தது. இந்த வேறுபாட்டைக் களைய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு புதிய மாதத்தைப் புகுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதனால் ஒட்டுமொத்தமாக 366¼ நாட்கள் ஓர் ஆண்டுக்கு சேர்ந்தன. சூரியன் சார்ந்த கணக்கிலிருந்து ஒரு நாள் கூடியதாக அது இருந்தது கண்கூடு. அதனாலேதான், கி.மு 46^{ல்} யூலியஸ் சீசர் சொசிடெஜனஸ் எனும் வானவியல் நிபுணரை ஆண்டுக்குறிப்பேட்டில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் எனப்பணித்திருந்தார். பின் னையவரும் 365 நாட்கள் வரக்கூடிய ஒரு காலவரையறையை சிபாரிசு செய்தார். நாவ ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு நாளை மேலதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்தார். இப்படியேதான் லீப் இயர் எனப்படும் மிகுநாள் ஆண்டு உருவானது. இப்படித் தயாரிக்கப்பட்ட ஆண்டுக் குறிப்பேடு ஆண்டின் இயற்கைக் காலங்களுடன் (கோடை, இலையுதிர், குளிர், வசந்தம்) இணைந்து செல்வதாக இருக்கவேண்டின், கி.பி.46 பெப்ரவரி மாதத்தில் 23 நாட்கள் தேவைப்பட்டன. அதனால் நவம்பர் டிசம்பர் மாதங்களுடன் இன்னும் இருமாதங்கள், 67 நாட்களுடன் சேர்க்கப்பட்டன. இப்படி மொத்தமாக 445 நாட்கள் கொண்டதாக கி.மு 46^{ல்} ஆண்டு அமைந்தது.

இப்படியாக அமைக்கப்பட்ட ஆண்டுக்குறிப்பேட்டில் முதலாக ஓர் ஆண்டு 0,0076 நாட் கூடியதாக அமைந்திருந்தது. அதனால் பதினாறாம்

நாற்றாண்டில், பத்து நாட்கள் கூடியதாக ஆண்டு அமைந்திருந்தது. அதனால் பதினாண்டாம் கிரகோரி என்றழைக்கப்படும் பாப்பரசர் மீண்டும் ஒரு முறை 1582^{ல்} சீர்திருத்தம் செய்தார். மிகுநாள் ஆண்டு இன்னும் நணுக்கமான முறையில் வரையறை செய்யப்பட்டு அவ்வாண்டு ஒக்டோபர் 4ந் திகதிக்குப்பின் பத்து நாட்கள் விடுபட்டு 15ந் திகதியே 5ந் திகதிக்குப் பதிலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இப்புதிய மாற்றத்தை கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த நாட்கள் உடன் ஏற்றுக்கொண்டாவும், மற்ற நாட்கள் கி.பி 1700^{ல்} தான் ஏற்றுக் கொண்டன. இங்கிலாந்து நாடு இத்திருத்தத்திற்கு 1752^{ல்} தான் உடன்பாடானது.

ஆவணிமாதம் எப்படி 31 நாட்கள் உள்ளதாக மாற்றப்பட்டது என்பதும் சுவையானது. கி.மு எட்டாம் ஆண்டில், செக்ரிலிஸ் அதாவது ஆறாம் மாதம் (உரோமர்களுக்கு மார்ச் முதலாம் நாள் ஆண்டு தொடங்கும்) என்றழைக்கப்பட்ட மாதம், அகுஸ்தஸ் அரசனின் பெயரைப்பெற்ற அஉகுஸ்த் என மாற்றப்பட்டது. யூலை என்ற மாதத்தில் 31 நாட்களும், தன்பெயரை உடைய அஉகுஸ்த் மாதத்தில் 30 நாட்களும் இருப்பதைக்கண்டு மனம் சகியாத, யூலையைப் போலவே ஆவணியிலும் 31 நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அகுஸ்தஸ் அரசன் பணித்து, அதற்கு ஈடு செய்ய பெப்ரவரி மாதத்தில் ஒரு நாள் குறைக்கப்படவும் செய்தான்.

இப்பொழுது உலகம் முழுவதிலும் கிரகோரியன் ஆண்டுக்குறிப்பேடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருந்தும் ஆண்டுக் குறிப்பேடு பற்றிய வெவ்வேறு முறைகள், வெவ்வேறு மதங்கள் மத்தியில் உண்டு. யூதர்களுடைய

ஆண்டுக்குறிப்பேடு கி.மு 3761^{ல்} ஆரம்பமாகிறது. அதாவது அந்த ஆண்டிற்கான உலகம் படைக்கப்பட்டது என்று யூதர்கள் நம்பினார்கள். இஸ்லாமியர்களின் ஆண்டுக்கணக்கு கி.பி 622^{ல்} தொடங்குகிறது. அவ்வாண்டில் மொகம்மது மெக்காவிலிருந்து மெடீனாவுக்குப் புறப்பட்டார்.

இந்த இரு வகையான குறிப்பேடுகளும் சந்திரன் சூரியனை வலம்வரும் காலத்தைச் சார்ந்து வரையறை செய்யப்படுகின்றன. கிரகோரியன் குறிப்பேடு யூரி சூரியனை வலம்வரும் காலத்தைச் சார்ந்து அமைக்கப்பட்டது. யூதர்கள் தேவைக்கு ஏற்ப ஒரு மாதத்தைக் கூட்டுகிறார்கள்.

சீனர்களும் வேறுபட்ட குறிப்பேட்டைக் கையாளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆண்டு 24 பிரிவுகளைக்கொண்டு, அவை சில வேளை சந்திர சுழற்சியைச் சார்ந்தும், சில வேளை சூரியன் சுழற்சியைச் சார்ந்ததுமாக இருக்கும்.

தமிழர்கள் மத்தியில் சாலிவாகன சகாப்தம் என்ற காலக்குறிப்பு உண்டு. கி.பி 78ம் ஆண்டு சைத்திர மாதத்தில் அது ஆரம்பித்தது. அது விக்கிர மாதத்தினுக்குப் பகைவனான சாலிவாகனன் என்னும் அரசனின் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. இன்னும் தமிழர்கள் மத்தியில் திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்றும் மலையாளத்தவர் மத்தியில் கொல்லம் ஆண்டு (கி.பி 824) என்றும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒருவரை அல்லது ஒன்றைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் ஆண்டு முறை உண்டென்பதையும் கருத்திற்கொள்ளல் வேண்டும்.

The 'Magic' gobbles up the 'Realism'

A.J.Canagaratna

Like almost all literary critical terms, 'realism' is very elastic. A curious feature about the noun 'realism' is that magnet-like it seems to attract all kinds of qualifying adjectives which only help to make confusion worse confounded.

One such adjective is 'magic'. Under the rubric of 'magic realism', one finds lumped together such diverse writers as Brogues, Marquez, Salman Rushdie and Gunter Grass. Literary labels such as 'magic realism' and 'absurd drama' tend to be somewhat misleading as they are likely to blur the specific differences between writers who operate broadly in the absurdist mode, produce works which possess their own distinctiveness; one is hardly likely to mistake the work of one for the other. For instance, Genet's plays have a political dimension which Beckett's don't have. Similarly, though Salman Rushdie and Gunter Grass are categorised as 'magic realists' by some critics, along with Marquez, neither Rushdie nor Grass traffics in the supernatural, as Marquez does in *One Hundred Years of Solitude*. Besides Grass and Rushdie use fantasy for politically satiric ends. This dimension seems to be missing in "One Hundred Years of Solitude."

Courtesy: Third Eye

பனிப்புக்ாருடு கிளம்பி இளவொளியை வீசியெறிகிற சூரியனை அவள் ஒரு பரவசத்தோடு பார்த்தபடியிருந்தாள். இருபதாம் நூற்றாண்டும் இரண்டு ஆயிரமாண்டுகளும் அண்மித்துப் போகின்ற அந்த இறுதி வாரத்தை ஆசை ஆசையாய் ரசிக்கிற லயிப்பு. ஓ... சூரியனே இந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களாக இந்தப் பூமியை பாவிக்க வென்று ஒளியை அள்ளியெறிந்து கொண்டிருக்கிறாயே! வெயில் எறிந்து, மழை சொரிந்து இந்த ஜீவராசிகளையெல்லாம் வாழ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயே! நீ வாழ்க... இரண்டாயிரம் இல்லை... இன்னும் பல்லாயிரம்... கோடானுகோடி வருடங்களுக்கு நீ வாழ்க! பூமித்தாயே! இத்தனை பாவப்பட்ட மனிதர்களையெல்லாம் சுமந்து கொண்டிருந்தாலும் கொஞ்சம் கூடச் சீறிச் சினக்காத பொறுமை உனக்கு. அப்படியிருந்தும் உன் மேனி தாங்காத பாரத்தில் எரிமலையாய் வெடித்து பூகம்பமாய் நடுங்கி உன் உடலையும் அல்லவா காயப் படுத்திக் கொள்கிறாய் இது புரியாத மனிதர்களோ அணுகுண்டுகளையும் ஏவுகணைகளையும் வைத்து புதுப்பூமி செய்யப் போகிறார்களாம் விமானங்களைக் கடத்தி விடுதலை வாங்கப் போகிறார்களாம்.

முணுமுணுத்த அவளது குரலை வெட்டியது இன்னு மொரு புதியகுரல்.

“மேர்வின்...யாரோடு பேசுகிறாய், காற்றோடா...?”

காதுக்குள் கிககிசுத்த ஜேம்சின் குரலுக்கடியிலிருந்த கேலியை அவள் அறிவாள். தொடர்ந்து அவன் கரங்கள் அவளோடு சீண்டும் என உணர்ந்து அதற்கு இடம் கொடுக்காமலே சாளரத்தை விட்டு விலகினாள்.

“வெளியே பார் ஜேம்ஸ் நீயும் காற்றோடு பேசலாம்...?”

“எனக்கு அதிலெல்லாம் இஷ்டமில்லை...” அவளும் அவள்புறம் திரும்பிக் கொண்டாள்.

“தொண்ணூற்று ஒன்பதின் கடைசி நாட்களை துன்ப மில்லாமல் வழியனுப்பி வைக்க விரும்புகிறேன் ஜேம்ஸ்...”

“அதுதான் அந்த சூரியனையும், காற்றையும், பூக்களையும் பார்த்து வழியனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறாயா...?”

மீண்டும் கேலி அவன் குரலில் தொனித்தது.

“அப்படியென்றால் மிலேனியத்தை வரவேற்பதற்கு நீ கச்சால் தீவிற்குத்தான் போகவேண்டுமென்பதில் என்ன இன்பம் இருக்கிறது மிலேனியம் விடியலை எங்கள் தேசத்திலும் அனுபவிக்கலாம் தானே.”

-தாட்சாயணி-

“ஓகே, ஓகே ஒத்துக்கொள்கின்றேன். மிலேனியத்தின் முதல் ஒளித்துளியை கச்சால் தீவில் நாம் ரசிக்கிறோம். அதே போல நீயும் மிலேனியத்துக்கு முன் வரும் தினங்களை பழைய நினைவுகளோடு வழியனுப்புகிறாய். சரிதானே இப்போது வருகிறாயா? இந்தக் குளிர்க்கு இதமாய் கொஞ்சம் தேனீர் குடித்துவிட்டு மிலேனியம் வாழ்த்துக்களை கவரிட வேண்டும்...”

“ஓ... காட் மிலேனியம் கிரீடிங்க்ஸ் வாங்கி விட்டாயா...? எனக்கு சொல்லாமலே...”

அவள், அவன் தலையில் செல்லமாய்க் குட்டியவாரே அவனைக் கடந்து ஓடினாள்.

* * * *

ராகுலுக்கு மனம் கனத்தது இந்தக் கொடுமையிலிருந்து எப்போது விமோசனம் கிடைக்கும்? ஒரு வாரமாகிவிட்டது ஒரு வாரமும் கனதியான சிறைக்கம்பிகளுக்குப் பின்னா

லிருக்கும் இருட்போர்வைக்குள் முடங்கிக்கிடந்து... அவனுக்கே இப்படியென்றால் இந்தச் சிறைக்குள் மாதங்களாக வருடங்களாக விசாரணைகளேயில்லாமல் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றவர்களின் கதி என்ன...? தெஹிவனையில் குண்டு வெடித்த போது அந்த வழியால் அவன் சென்று கொண்டிருந்தது பிழையா...? அல்லது அந்தக் குண்டு வெடிப்பு அருகிலேயே நிகழ்ந்த போதும் சிறிய காயமெதுவும் இல்லாமல் தப்பிவிட்டதை நினைத்து ஆறுதலடைந்தானே அது தவறா...? எது தவறு...? எங்கே இருக்கிறது தமிழர்களின் தவறுகளுக்கும், தீர்வுகளுக்கும் விளக்கம்...? அன்று அள்ளிக்கொண்டு வந்து அடித்து உதைத்ததுதான். செய்யாத தவறுகளை, தெரியாத உண்மைகளை இந்த அடி உதைமூலம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா...?

இவன் இவனோடு பிடிபட்ட நித்யவேல், ஆதவன், இப்படி இன்னும் எத்தனை, எத்தனை அப்பாவி இளைஞர்கள், வெளிநாட்டை சொர்க்கம் என நம்பி அங்கு போவதற்காக வந்து நிற்கிறவர்கள் பின்னால் இருக்கிற மூன்று தங்கச்சிகளுக்கும் சீதனம் சேர்க்கவேன்று, தாலிக்கொடியை அடகுவைத்த பணத்தில் அம்மா அவனை அனுப்பிவைக்க, அவன் இங்கே சிறையில் வதைப்படும் நிலைமை.

அவன் எங்காவது ஒரு சின்னத்துண்டு வாணமாவது தெரியாதாவென்று வெறித்தான் அந்த வானத்துவது ஒரு சின்னப்பறவை சிறகசைப்பதாவது தெரியாதா...? என்று மனம் ஏங்கியது. நித்யவேலும், ஆதவனும் வேறொரு பகுதியில் அடைபட்டுக்கிடக்கிறார்கள். நித்யவேலுக்குக் குண்டுவெடிப்பிலேயே சின்னக்காயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனாலும் கூட அவனைப் பிடித்துஅடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

“அண்ணை எந்த இடம்...?”

கரகரப்பான அந்தக் குரலின்பக்கம் இவன் திரும்பினான். தோற்றத்திலிருந்து அவனுக்கு இவன் அண்ணனா, இவனுக்கு அவன் அண்ணனா என்று ஊகிக்க முடியவில்லை.

“மாணிப்பாயிலை சங்குவேலி...” சொல்லும் போதே அந்தக் கிராமத்தின் வாசம் நெஞ்சில் மோதியடித்தது.

“வெளிநாட்டுக்குப் போக வந்தது போலை...”

அந்தக்குரலின் ஆதாரம் செவியின் மென்மையான பகுதியைத் தடவுகையிலேயே அம்மாவின் தாலிக்கொடி கண்ணில் மிதந்து தொண்டையை இறுக்கிற்று.

“ம்...” ஈரங்கசிந்த குரல் தளர்ந்து சொட்டியது.

அவன் பெருமூச்சு விட்டபடி தூணோடு சாய்ந்தான். அதற்குப்பிறகு ஒன்றுமே கேட்கவில்லை. ராகுல் கொஞ்ச நேரம் ஒன்றும் பேசாமல் யோசித்தான் திடீரென்று திரும்பிக் கேட்டான்.

“எப்ப அண்ணை விடுவாங்கள்...”

அவன் இவனையே இரக்கத்தோடு பார்த்தான் பரிதாபம் நிரம்பிய சுயபச்சாதாபமும் கூடக் கலந்த பார்வை.

கனத்த அந்த மௌனப் பரிபாஷை நழுவ அவன் மெல்லச் சொன்னான்.

“நான் இஞ்சை வந்து ரெண்டு வருஷமாகுது...”

இவன் அதிர்ச்சியோடு உறைந்தான். இதே அதிர்ச்சியில் தானும் உறைந்து இரண்டு வருஷமாயிற்று என்கிற வேதனையில் அவனும் சிலையாயிருந்தான் மறுநிமிடம் அவன் கலைந்தான் கலைந்த பொழுதில் புத்தனாய் போதித்தான்.

“என்ன செய்கிறது...? பிடிபட்டீட்டன் எத்தனை கெஞ்சு கெஞ்சியென்ன? பிழை செய்யல்லையெண்டதை நிரூபிச்சென்ன...? அவங்கள் விடமாட்டெண்ணுட்டாங்கள் அம்மா, அப்பா, அக்கா, தம்பிகள்... என்றை கடிதமும் இல்லையெண்டா நாம் செம்மணிக்கை எண்டுதான் நினைச்சிருக்குங்கள்... ஏதோ நான் உயிரோடை இருக்கிறன் எண்ட திருப்தியாவது அதுகளுக்கு இருக்கட்டும், அவ்வளவே காணும் எனக்கு...”

அவன் சரசரவென்று தன் கையிலிருந்த சின்னக்கட்டுக் கொப்பியை எடுத்து ஏதோ எழுதத் தொடங்கினான் மளமளவென்று அவன் கிறுக்கிய கிறுக்கல் அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலைத் தூண்டியது.

“என்ன... வீட்டிற்கு கடிதமோ...?” என்று கேட்கையிலேயே அவன் பெயரைக் கேட்காமற் போனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது

“சீச்சி, ஏதோ கம்மா கிறுக்கிறது... இல்லாட்டி விசர் பிடிச்சிடும்...”

“டயறி போலை...”

“இல்லை அண்ணை பாருங்கோ...” அவன் காட்டிய அந்த பக்கத்தைப் பார்த்தன் ஒரு கிளியொன்று கூண்டுக்குள் அடைபட்டிருந்தது. கண் வழியே எட்டிப்பார்க்கும் சோகம் துளியாகி விழத் தவித்தது. சற்றே தொலைவில் ஒரு தென்னை வட்டுக்குள் எட்டிப்பார்த்தபடி தாயின்

வரவுக்குக் காத்தபடி குஞ்சுகள், ஏக்கம் சுமந்த நினைப்பில்...

“பைன்...” தான் இருந்த சூழலை மறந்து அந்த வார்த்தைகள் ராகுலிடமிருந்து வெளிவந்தன. அவனுடைய விழிகள் புன்னகைத்தன.

“இது ஒண்டுதான் இப்ப எனக்கிருக்கிற ஆறுதல்...”

இவன் காலம் சிறைக்குள் இருந்தாலும் கலைக்குள் இருக்கிறது. அவன் தனக்குள் தானே வாழ்ந்து முடித்து விடுவான் ஆனால் மற்றவர்கள்...? எல்லாராலும் ஒரே மாதிரியாக வாழ முடியுமா...? நான் நாளை விடுதலை செய்யப் பட்டாவிட்டால் நிச்சயம் பைத்தியக்காரனாகி விட மாட்டேனா...? இந்தச் சிறை வாழ்க்கையே என்னைக் கொடுமைக்காரன் ஆக்கமாட்டாது என்பது என்ன நிச்சயம்...? இப்படி ராகுல் சிந்தித்த வேளையில் நந்தகோபன்... அது தான் அவன் பெயர்... புதிதாய் ஒரு சித்திரத்தைக் கீறிக் கொண்டிருந்தான்.

அன்று அவனுக்கு இரண்டு கடிதங்கள் வந்திருந்தன ஒன்று வீட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்பது அந்த மணிலாக் கவரைப்பார்த்தவுடனேயே புரிந்தது. மற்ற உறை நீலநிறமாயிருந்ததால் அது எங்கோ மேல்நாட்டிலிருந்து வந்தது போல் தான் இருந்தது. வெளி நாட்டிலிருந்து கூட இவனுக்குக் கடிதம் வருமா என்ன...? என்று யோசிக்கும் போதே அவனுக்கு அதிசயமாகவிரந்தது. என்ன என்று பார்க்க மனம் தூண்டினாலும் சிறு நேர நட்பில் அதிக உரிமை எடுப்பது சரியா என்று ராகுலுக்குத் தோன்றியது. அத்துடனே அந்தச் சிறு நிமிடப் பொழுதிற்கு கூட அவனோடு நெருக்கம் வலுப்பதையும் அவனால் உணர முடிந்தது. முதலில் கோபன் அந்த மணிலா உறையைத் தான் பிரித்தான். சில நிமிடங்கள் அவன் கடிதத்துடே ஒன்றிப்போனான். இடையிடை பளிச்சிட்ட விழியோடு நிமிர்ந்த அவன் ராகுலுக்குக் கேட்கும் படி மகிழ்ச்சியோடு சொன்னான்.

“அக்காவுக்கு ரீச்சிங் கிடைச்சிட்டுதாம்...”

“அப்படியோ சந்தோசம்...”

அவன் பிறகு அக்காவைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டு போனான் அக்காவுக்கு தன் படங்களில் எவ்வளவு விருப்பம் என்பதையும் எப்படியோ தனக்குக் கிடைக்கிற தையற் கூலிகளில் மிச்சம் பிடித்து தனக்கு கலர்ப்பெட்டிகள் வாங்கித் தருவதையும் நெகிழ்ச்சியோடு சொன்னான். தம்பிகளின் படிப்பில் பிடிப்போடு அவள் காட்டிய அக்கறையை

அவன் கலங்கிய கண்களோடு விபரித்தான். இனிமேல் குடும்பகஷ்டநிலை ஓரளவுக்கேனும் குறைந்து போகும் என்பதில் மகிழ்ச்சியுற்றான். அந்த மகிழ்வோடே அவன் மற்றக் கடிதத்தையும் எடுத்துப் பிரித்தான். அதில் இருந்தது ஒரு அழகான வாழ்த்து மடல் Happy Millennium என்கின்ற வண்ண எழுத்துக்களை ஏந்திச் சிரித்தது. மத்தாப்பூக்கள் சிதறிய துணுக்குகளின் பிரகாசத்தோடு ஒரு பெண் பூங்கொத்துக்களை 2000 என்னும் வடிவில் ஏந்திய படி சிரித்தான். அவன் உள்ளே பிரித்தான். மிலேனியத்தை வரவேற்கும் அழகான ஆங்கிலக்கவிதை அதன் கீழ் “வித் லவ் ஜேம்ஸ்...” என்னும் வார்த்தைகள் கோபன் மன நெகிழ்வோடு அதை ராகுலிடம் நீட்டினான்.

“யாரது ஜேம்ஸ்...” ராகுல் வாசித்துவிட்டு கேள்விக் குறியாய் கோபனைப் பார்த்தான்.

“என்ரை ..ப்ரென்ட்... அதாவது பென்..ப்ரென்ட்...”

“பென் ..ப்ரென்டா... எந்த நாடு...?” மனம் நிறைந்த அதிசயம் கேள்வியில் வழிந்தது.

“லண்டன்...”

“லண்டனோ... ஆள் பெரிய ஆள் தான் அப்ப...!” ராகுல் வியந்தான்.

“அப்படியொன்றுமில்லை முந்தி வீட்டிலையிருக்கேக்கை நாங்கள் ரெண்டு, மூண்டு பெடியள் சேர்ந்து, பேப்பிரலை பேனாநண்பர் பாத்து கடிதம் போடுறனாங்கள். எனக்கு அப்பவே இங்கிலீஷிலை ஒரு விருப்பம் அதாலை நான் லைப்ரரியிலை இங்கிலீஷ் பேப்பர் பார்த்து லண்டனிலை இருக்கிற ஜேம்சுக்குக் கடிதம் போட்டன். சின்னக் கடிதம்தான். ஆனா அதோடை ஒரு படம் கீறி அனுப்பினன். என்ரை கடிதத்தைவிடப் படம் அவருக்குப் பிடிச்சது போலை. பிறகு கடிதம் வந்தது என்ரை படத்தைப் பாராட்டினார். தொடர்ந்து கீறி அனுப்பச் சொன்னார் அந்த உற்சாகத் தாலை இஞ்சை வந்தபிறகும் நான் கடிதம் போடுறதை நிப்பாட்டேல்லை. எனக்கு இந்த உலகத்திலை இன்னும் வெறுப்பு ஏற்படாம இருக்கு தெண்டால் அதற்குக் காரணம் ரெண்டு ஒண்டு என்ர சித்திரம் மற்றது ஜேம்ஸ்...”

அவன் நிறுத்தி விட்டு மூச்சுவிட்டான்.

“நீ சிறையிலை கூட தனியாக இல்லை கோபன்...” என்று சொல்லி அவனை ஆறுதல்படுத்தி தன் நிலைமைக் காய் அழவேண்டும் போலிருந்தது.

“சரி, இனி அவனக்கு அனுப்பப்போற படம் என்ன...?” என்றான் கோபனின் கை துறுதுறுவென்றது பென்சிலை எடுத்தான் நெற்றி சுருங்க நெற்றிப்பொட்டை விரலால் நீவியவாறே யோசித்தான். பின் விறுவிறுவென்று கீறி விட்டுத் தூக்கிப்பிடித்துக் காட்டினான்.

ஒரு இளைஞன் இரண்டு கைகளையும் நீட்டியிருக்க பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட 2000 இன் நடு இரண்டு பூச்சியங்களும் விலங்குகளாய் அவன் கரங்களைப் பிணைத்திருந்தன.

“மிலேனியம் பிறந்தென்ன இதுதான் எங்கட நிலமை...” என்றவன்... “இதை அனுப்ப வேண்டாம் அவையளிண்டை மிலேனிய சந்தோஷத்தை எங்களிண்டை தூக்கங்களாலை நாங்கள் ஏன் வருத்துவான் சந்தோஷமா ஏதாவது கீறி அனுப்புவம்...” என்றவாறே அழகிய மழலை ஒன்றை 2000 என்ற எழுத்துக்களுக்கூடாக தவழவிட்டு வரைந்தான். ராகுல் அவன் கைகளின் அசைவையே வைத்தவிழி வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

* * * *

மிலேனியக் கொண்டாட்டங்களில் ஜேம்சிற்கும் மேர்வினுக்கும் அளவிறந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. மிலேனியத்தின் முதலாவது ஒளிக் கதிரை கச்சால் தீவில் ரசித்த மறுகணமே மிலேனியத்தின் முதலாவது திருமண ஜோடியாகவும் அவர்கள் இணைந்து விட்டார்கள். எத்தனையோ இசைக்களியாட்டங்களிலும் வினோத அரங்குகளிலும் கலந்து கொண்டு விட்டு அளவிலா உவகைப்பெருக்கில் லண்டனுக்குத் திரும்பி விட்டார்கள். மேர்வினுக்குத் திருப்தி கடத்தப்பட்ட இந்திய விமானப் பயணிகள் பத்திரமாக ஒப்படைக்கப்பட்டது குறித்து இது பற்றி அவள் ஜேம்சிடம் நிறையவே சண்டை பிடித்திருக்கிறாள்.

“நூற்றைம்பது பேரின் உயிரையும் பகடைக்காய்களாக வைத்துக்கொண்டு அரசியல் சதுரங்கம் ஆடுகிறார்கள்...” என்று சீறுவாள்.

“என்ன செய்ய வேண்டுமென்கிறாய்...?” என்று சீண்டு வான் ஜேம்ஸ்.

“செய்வதென்ன...? பயணிகளை விடுவிப்பதற்கு அவர்கள் நிபந்தனைக்கு ஒத்துக்கொள்வது தானே...?” என்பான்.

“அவ்வளவு சுலபமாக ஒத்துக்கொள்வதெப்படி...?”

“நூற்றைம்பது பேரின் உயிரோடு வாஜ்பாய் விளையாடு கிறார்...?”

“நீயே யோசி, இப்படி கடத்தல்காரர் பேச்சுக்கு உடன் பட்டால், இப்படி இன்னும் எத்தனை கடத்தல்கள் நடக்கும் அத்தனைக்கும் குனிந்து வளைந்து போனால், அரசியலை எப்படி நடத்துவது...?”

“ஆமாம் எல்லாரும் அரசியல் பற்றியே அலட்டிக் கொண்டிருங்கள் மனித உயிர்களைப் பற்றி யார்தான் கவலைப்படுகிறீர்கள். முதலில் இவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள், பிறகு வேறுவிமானங்களைக் கடத்த முடியாதபடி பாதுகாப்பை பலப்படுத்துங்கள், சீ... இரண்டாயிரம் ஆண்டும் இப்படித்தான் போகப்போகிறது போல...”

அவள் சினத்தோடு தான் அன்றைய உரையாடலை முடித்தாள். ஆனால் பயணிகள் காப்பாற்றப்பட்டது குறித்து இப்போது அவள் அமைதிப்பட்டிருந்தாள்.

கையில் கடிதத்துடன் வந்துகொண்டிருந்த ஜேம்சைப் பார்த்தவள் “யார் கடிதம்..?” என்றவாறே அதை வாங்கிப் பிரித்தாள். பிரித்தவுடனே அந்த மிலேனியக் குழந்தை சிரித்தது.

“அழகான குழந்தை...” அவள் மெய்மறந்தாள்.

“நமக்கும் பிறக்கும்...” அவன் அவள் கன்னத்தை கிள்ளினான்.

அது சரி இதையார் வரைந்தது...? என்கிருந்து வந்தது...? அவள் கேள்விக்கணை தொடுத்தாள்.

“கோபனிடமிருந்து வந்தது. அவன் சிறீலங்காவின் ஒரு சிறைச்சாலையில் இருக்கிறான்...”

ஜேம்ஸ் தூக்கத்தோடு சாலையை வெறித்தான். மேர்வின் அவனையே யோசனையோடு பார்த்தான்.

* * * *

ராகுல் லண்டனுக்கு வந்து இருபது நாட்கள் ஆகி விட்டன. சிறைக்குள் கலவரம் ஏற்பட்ட பின்னும் தான் விடுவிக்கப்பட்டது இன்னும் அதிசயமாகவே இருந்தது. மாமாவின் நண்பரின் உதவிதான் இதற்கெல்லாம் காரணம் என்பதும் புரிந்தது. வரும்போது மனதில் சுமந்த காயங்கள் வடுக்கள் எத்தனை...? இனி ஒரு போதுமே மாறாத வடுக்கள் கோபன்... அவன் நினைப்பு நெஞ்சிலையே அழியாத குருதிச் சித்திரமாய்ப் பதிந்து போனது. அவனுக்குச்

செய்ய வேண்டிய கடமைகள் இன்னும் இருக்கின்றன. ஜேம்சைச் சந்திக்க வேண்டும் ஆனால் அதற்கு முன் ஒரு நிரந்தர இருப்பிடத்தைத் தேடி தன் உழைப்போடு ஒன்ற வேண்டியிருந்தது இவ்வளவு நாட்கள் கழிந்து இருப்பை உறுதிப்படுத்தி தன் குடும்பத்திற்கும் கோபனின் குடும்பத்தினருக்கும் கடிதம் போட்ட பின்னர் அவன் கோபனின் அந்தச் சித்திரக்கட்டினை எடுத்தான் சித்திரங்கள் நிரம்பிய அந்தக் கட்டுக்கொப்பியின் ஒரு மூலையில் ஜேம்சின் விலாசம் கண்களில் நீர் தளும்ப அவன் அதைப் பத்திரப்படுத்தினான். இரண்டு மூன்று, முகவரிகள் தவறிப்போய் பாஷை தெரியாமல் தடுமாறி நான்காம் தடவை நுழைந்த 'ப்ளாட்டில்' வெற்றி பெற்றான் இத்தனை நாள் லண்டனில் அலைந்ததில் ஓரளவிற்கு ஆங்கிலம் பழகியிருந்தது. கேள்விகளை விளங்கி பதில் சொல்லமுடிந்தது.

தன் முன்னால் நிற்கின்ற கண்ணியமான இளைஞன் ஜேம்ஸ் என அறிந்தவுடனேயே அவன் கூச்சம் விலகி இயல்பாய் கதைத்தான்.

“நான் சிறிலங்காவிலிருந்து வருகிறேன் கோபன் என்னை உங்களிடம் போகச் சொன்னான்...”

“கோபன்...ஓ...என. ஓவிய நண்பனா... வாருங்கள்...” ஜேம்ஸ் மகிழ்ச்சியோடு உள்ளே அழைத்து மோவினைக் கூவி அழைத்து அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

“ராகுல் எப்படியிருக்கிறான் அவன்...? இன்னும் என்னென்ன கீறியிருக்கிறான் என் பேனா நண்பன்...?” என்று கேட்டுக்கொண்டே ஜேம்ஸ் ப்ரிட்ஜிலிருந்த குளிப்பானத்தை டம்ளரில் ஊற்றி நீட்டினான். ராகுல் ஒன்றும் சொல்லாமலே அந்தக் குளிப்பானத்தில் ஒரு வாய் பருகினான் விழுங்கவே கஷ்டம் போலிருந்தது. தன் கேள்விக்கு ஜேம்ஸ் பதிலை எதிர்பார்ப்பான் என்றுணர்ந்தவாறே அந்தச் சித்திரக் கட்டுகளை எடுத்து நீட்டினான். ஜேம்ஸ் அதைப்பிரிக் காமலே மோவினிடம் கொடுத்தான் மோவின் அதைப்புரட்டிக் கொண்டிருக்கையிலேயே ஜேம்ஸ் தங்கள் மிலேனியப் பயணத்தை மளமளவென்று விபரித்துக்கொண்டிருந்தான்.

கச்சால் தீவும், மிலேனியக் கொண்டாட்டங்களுக்கும் அவர்களது திருமணமும் அந்தப் பேச்சை வியாபித்துக் கொண்டிருந்தன. ராகுல் அரை குரையாய் விளங்கிய விளக்கத்தோடு ஒன்றும் பேசாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். சித்திரக்கட்டுக்களைப் புரட்டிய மோவினின் கண்கள் கலங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“ஓ...ஜீஸஸ் நீ இன்னமும் சிலுவையில் அறையப் படுகிறாயா...?” அவள் உதடுகள் முணுமுணுத்தன.

“மோவின் நாங்கள் மிலேனிய மண்டபம் திறப்பு விழாவுக்குப் போனோமே...”

அவளையும் பேச்சுக்கு இழுத்த ஜேம்சின் குரலை வெட்டிக்கத்தினாள் அவள்.

“ஸ்டொப் இட், மிலேனியம் நல்லபடியாக விடியவில்லை ஜேம்ஸ் இங்கேதான் கேளிக்கைகளும் கும்மாங்களும், இன்னொரு மூலையில் இன்னும் சிலுவையில் மனிதர்கள் அறையப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் இதோ பார் ...” என்று ஜேம்சிடம் அதை நீட்டினான்.

ஜேம்ஸ் அதைப்பார்த்தான் துயரமும் கொடூரமும் நிரம்பிய கோபனின் சிறை அனுபவங்கள் சித்திரங்களாய் பதிவாகியிருந்தன. கடைசி ஓவியம் யேசு சிலுவையில் அறையப்படுகிற படம் அதில் குருதித்துளிகள் தெளித்திருந்தன...

“ஓ... காட் கோபனுக்கு என்ன நடந்தது ராகுல்...?” ஜேம்ஸ் அதிர்ச்சியாய் விசாரித்தான் இதற்காகவே காத்திருந்த மாதிரி ராகுல் பேசத் தொடங்கினான்

“கோபன்... ஆம்.. கோபன் இந்தப் படத்தை வரைந்து கொண்டிருந்தான் காவலர்கள் எதற்காகவோ வெளியே வரச்சொன்னார்கள் அவனக்கு சித்திரம் கீறத்தொடங்கினால் புற உலகமே நினைவில் வராது. அவன் கீறிக்கொண்டிருந்தான் அவர்கள் கோபத்தோடு பொல்லுகளால் அவன் மண்டையில் அடித்துவிட்டார்கள்...”

ஒரு நிமிடம் மௌனம்.

“பிறகு...?” மோவின் கேட்கத் தயங்கிப் பின் கேட்டாள்

“அவன், இறந்து விட்டான், கோபன் இறந்துவிட்டான், அந்தச் சித்திரக்காரன் கலையை நேசித்த ஒரே காரணத்துக்காகக் கொல்லப்பட்டு விட்டான்...”

உணர்ச்சிவசப்பட்டுக்கத்திய ராகுல் ஒரு கணம் மௌனமாய் நின்று விட்டு வெளியே இறங்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

கோபனின் சித்திரக்கட்டு ஜேம்சின் கரங்களுக்கிடையே படபடத்துக் கொண்டிருந்தது.

புதியதோர்	நூற்று	ஆண்டு	பிறந்தது	மக்கள்	இங்கு
அதிசயம்(ப்)	பேறு	எல்லாம்	அனுதினம்	கிடைக்கும்	மற்று
எதிலும்	மென்மை	தூய்மை	எய்தும்	இயல்பாய்	என்னும்
கதிஇதை	ஏற்க	நின்றார்	காரியம்	என்ன	ஆகும்!

காலமும்	இடமும்	நொக்கிக்	கருத்தொரு	மித்து	வாழ்வு
சாலமும்	சிறந்து	சாதி	சமயமும்	உயர்வு	தாழ்வு
பொலமும்	காட்டும்	இந்தப்	பொய்முறை	நீக்கித்	சால்பு
மூலமும்	முறையும்	செய்தால்	முற்பட	வாழ்வொம்	வாழ்வு

புத்தரும்	தோன்றி	வாழ்வு	புலரநல்	நெறிகள்	சூறி
சித்தமே	தெளியச்	செய்து	சீரறு	தர்மம்	ஓன்றே
நித்தமும்	நிலைத்து	வாழ்வை	நிமிர்ந்தும்	என்றும்	மற்றொர்
உத்தம	ராக	நீதி	உதவிடும்	உணர்வீர்	என்றார்.

முகமது	நபியும்	வந்து	முறைநிறை	எல்லாம்	சாற்றி
அகமது	தூய்மை	யானால்	அனைத்தள	மனிதர்	ஓன்றி(ச்)
சகலரும்	உரிமை	யொரு	சரிநிகர்	ஆக்க	சூடி(த்)
திகழலாம்	பகைமை	நீக்கும்	சிறப்பிகைச்	சொன்னார்	பண்பாய்

யேசுவும்	வந்து	இந்த	விரிந்தும்	உலகம்	வாழ்(த்)
தேசறு	மார்க்கம்	சாற்றி(ச்)	சிந்தனைச்	சிறப்பால்	தானே
மாசறு	பழக்க	மெல்லாம்	மாறிடும்	அன்பால்	மனித
ஆசறு	நெயம்	ஓன்றே	ஆளுமாம்	அகலம்	என்றார்.

அண்ணலாம்	காந்தி	வந்து	அகிம்சையைச்	சொல்லி	நல்ல
வண்ணமாய்	வாழும்	பாங்கை	வழிவழி	நன்றாய்(ச்)	சொன்னார்
திண்ணமாய்	நின்ற	வெள்ளைத்	துரைத்தனம்	தன்னை	வென்றார்
உண்மையே	தெய்வம்	என்றார்	உலகினை	குணர்த்திச்	சென்றார்.

“எல்லோரும்	வாழ்க”	என்றும்	“இன்பமே	“ஆழ்க”	என்றும்
பல்நெடுங்	கால	மாகப்	பண்பொரு	வாழ்ந்தார்	மக்கள்
வள்ளுவன்	உலகம்	என்றான்	வள்ளலார்	உலகம்	என்றார்
சொல்தொழும்	இனக்கும்	சைவச்	சேக்கிழார்	உலகம்	என்றார்

தென்னவன்	நாட்டிற்	காண	சிவணையே	சுட்டிக்	காட்டி
எள்ளவர்	நாட்டிற்	தானும்	இவனருள்	பொலிக	என்றார்
முன்னவன்	நின்ற	கீரன்	முகிழ்த்தஅவ்	ஆற்றுப்	பாட்டில்
உன்னியே	உலகம்	இங்கு	உவப்பவென்	றுறுத்தி	நின்றார்

நயினக் கவிஞர் ந.க. சண்முகநாதப்பிள்ளை

புதியதோர் வாழ்வு காண்போம்!

உத்திதன்	உலகம்	உய்ய	ஐருதனி	வெவன்	என்றார்
மதித்தது	மென்மை	நீதி	விளங்குக	உலகம்	என்றார்
வித்தத்தது	பூமி	மீது	தயரெல்லாம்	தீரக	என்றார்
கதித்தது	தமிழர்	வாழ்வு	கண்டனர்	உலகு	வாழ்.
முந்திய	வாழ்வு	பொச்ச	முடிந்தன	அந்த	நாட்கள்
பிந்திய	நிலமை	மாறிப்	பெரும்பிச	காகிப்	பொச்ச
சந்தி	மாறிப்	பொச்ச	சங்கதி	பிழைச்சுப்	பொச்ச
வந்திட	நல்ல	வாழ்வு	வாழ்வம்	பிறரும்	வாழ்
புத்தரும்	அல்லா	யேசு	புவியும்	அனைத்தும்	மற்று
அத்தனை	பெரும்	காந்தி	அணையபேர்	அறிஞர்	ஆனோர்
எத்தனை	விதமாய்ச்	சொன்னார்	எடுத்தெடுத்த	தோதி	நின்றார்
வித்திட	மாறி	மாறி	வெட்டினர்	வினையால்	மக்கள்
ஏந்திய	சீலமை	தன்னில்	ஏசுவைக்	கொன்றார்.	நியை
மாந்தனாய்	மதியா	முட்டர்	மசித்தனர்.	அன்றி	மகாத்மா
காந்தியைக்	கொன்றார்.	லூதர்	கிங்கினைக்	கொன்றார்.	இயர்கள்
சாந்தியைக்	கொன்றார்	அல்லால்	சமரசம்	கண்டார்	ஆமோ!
தொடுத்தது	பொரும்	பூசல்	துளைத்தது	பகைமை	ஊடு;
படுத்தது	அன்பும்	பண்பும்	பலித்தது	கொர்ப்	பல்லு;
கொடுத்தது	நஞ்சைக்	கக்க;	கொடுப்பினில்	அரைத்தது	மீதி
விடுத்தது	சக்கை	யாக;	விளைந்தன	வினைகள்	நம்முள்
அறமது	அருகிப்	பொச்ச	அருளது	அகன்று	பொச்ச
நின்இய்ப்	பாடு	பாடு	நெறிந்தொறும்	நிறைந்து	பொச்ச
திருமொலாம்	இலஞ்ச	ஊழல்	சிக்கியே	சிறைந்து	பொச்ச
புறஅக	வாழ்வு	எல்லாம்	புரளியும்	புரட்டு	மாச்ச
ஆளுகை	அவல	மாச்ச	அரசியல்	சதியாய்(ப்)	பொச்ச
மாளிகை	மக்கள்	வாழ்வு	மற்றவர்	தாழ்வாய்(ப்)	பொச்ச
ஏழைகள்	பாடு	இங்கு	எதுவுமே	அவல	மாச்ச
தொழுகை	கொண்டு	வாழ்வு	துவங்கிட	வீரம்	பாச்ச
நெரமிங்	கணுகிப்	பொச்ச	நிமிர்எழு	களையைப்	பொக்கு
பாரமிங்	காகிப்	பொச்ச	பாரினித்	தாங்கா	தையோ!
காரணம்	கேட்டு	நின்ற	கத்திதல்	கனவாய்(ப்)	பொச்ச
ஏரிணங்க	காரியே	என்றார்	இப்புவி	தானும்	பொச்ச

வாழ்வம்	வாழ்	வைப்போம்	வறுமையும்	பிணியும்	பொக்கி
ஆளுவம்	உலகை	அன்பால்	அகிம்சையால்	அமைதி	கண்டு
மீளுவம்	இங்கே	எல்லாம்	பொதுவென	விதிகள்	செய்வோம்
சூழ்வம்	தன்பம்	நீங்கித்	தயாரிவை	என்று	வாழ்வோம்.

வேறு

வாழ்வையிது	மாயம்புவி	வாழ்வியிது	நியாயம்
சூழ்வொழிது	கருமம்இனித்	தொடர்வொழிது	பணியில்
மாண்பொழிது	வரினும்மன	மகிழ்வொழிது	புரிவொழிது
ஆனென்?என	எழுவொழிது	தகத்திற்கொளி	தருவொழிது!
பண்பொழிது	பண்பொழிது	பண்பொழிது	எனவே
தின்பொழிது	பெறுவொழிது	கனவே அது	நினைவொழிது
மண்பொழிது	சரியா அது	பிழையா என	மதியொழிது
உண்பொழிது	குயிரி என்க	குதவொழிது	உழவொழிது!
வங்கிப்பணம்	இவஞ்சப்பணம்	வட்டிப்பணம்	எனவே
தொங்கிப்பல	வாழ்க்கத்து	சூழ்க்கத்து	துணையொழிது(ப்)
பொங்கிப்பல	பூசுற்கத்து	வாசற்படி	கருவொழிது(த்)
தங்கிப் பிற	ஏழைக்கத்து	சந்திப்பது	இவையொழிது!
இங்கிப்படி	இருக்கும்நிலை	இந்தக்கணம்	ஓழிய
பங்கிப்படி	மனிதர்க்கத்து	பரவப்பணி	புரிவொழிது
எங்கிப்பணி	எங்குத்தொழிது	எங்குப்புரி	எவரும்
தங்கிக்குறு	நெய்க்கத்து	மொலாருதல்	தரியொழிது!
மண்ணுக்கொரு	வேலி அதை	மறித்தற் கொழு	சொலி
பெண்ணுக்கொரு	தாலி அதைப்	பிடுங்கப் பல	காலி
கண்ணுற்றது	கொள்ளை பல	கலைகற்றவர்	தொல்லை
என்னுற்றது	பூமிஎழு	இடம்பொக்கிட	வாரொழிது!
சொந்தத்திரு	காணிச்சிறு	துண்டாயினும்	இவ்வொழிது
அந்தத்தெரு	இந்தத்தெரு	அங்காடிகள்	மாறி
குந்தத்திரி	ஏழைக்கொரு	குடிசைக்கொரு	நிலமொழிது
தந்திட்டவர்	குறைநீங்கிடத்	துமர்பொலிவி	வாழ்வொழிது
தாலிக்கிது	கூரைக்கிது	தந்தைக்கிது	தன்மொழிது
கூலிக்கொறு	தரகற்கிது	குலத்திற்கிது	முறையொழிது
மொலநிற்குது	ஏழைப்பெடை	மொலிப்புரி	வதுவை
பாழ்ப்பட்டது	பணத்திற்கிவர்	பலியாருதல்	தரியொழிது!

அன்ன நடனம்

பந்து நடனம்

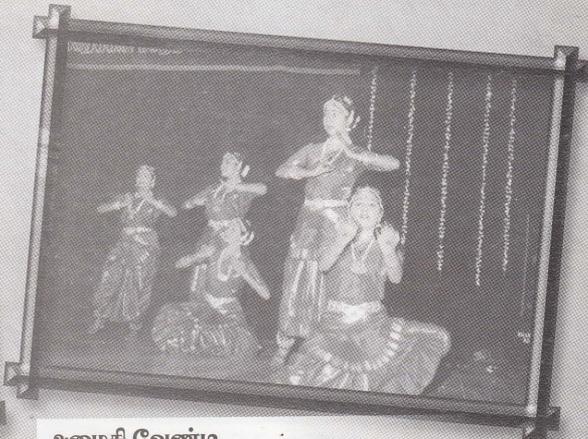
ஜிப்சி நடனம்

விருதலை

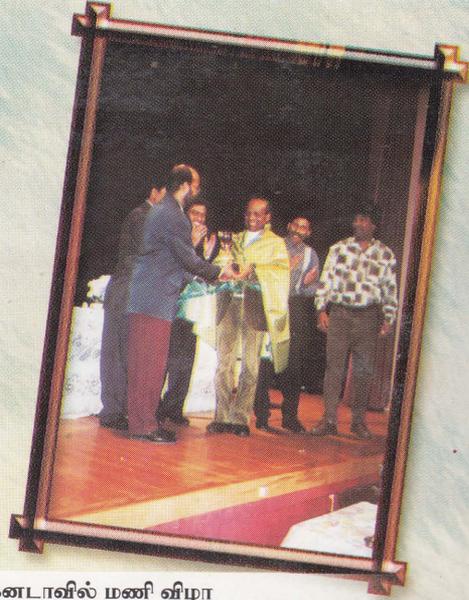
கோலாட்டம்

அமைதி வேண்டி

கொழும்பில் "யொங்கல்"

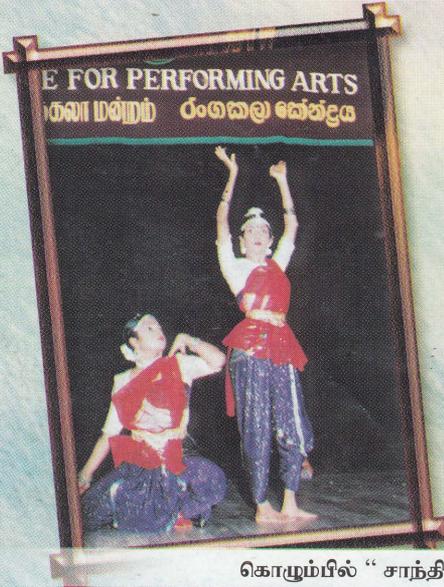
கனடாவில் மணி விழா

ஹரினிதாமவில் "களங்கம்"

நெதர்லாந்தில் "சாந்தி"

கொழும்பில் "சாந்தி"

ஐரோப்பிய கலைப்பயணம் '99

வன்னியில் திருமறைக்கலாமன்ற இளைஞர்கள்

வன்னியில் திருமறைக் கலாமன்றம்

வன்னியில் "2000 நோக்கி"

ஹப்புத்தளை திருமறைக்கலாமன்றம்

கனடா திருமறைக் கலாமன்றச் செயலர் பரிசில் சந்திப்பு

இந்திய திருமறைக் கலாமன்றத்தினரின் யொங்கல்

தேயிலை நடனம்

யொங்கலோ யொங்கல் 2000

யார் உனைக்கொன்றவர் இறைவா ?

மன்னார் இணைப்பாளர்

அமைதிப் பிரார்த்தனை

யாஃஸ் நகரில்

ஆணுக்கிகொரு ஊனுக்குயர் காணுற்றிரு ஆணுக்கிகொரு	பெண்ணாய்அது துணைபோலவர் வீடும் அவர் விலைய எடா	அன்பாபூறு உயர்வாழ்வுறு கைரொக்கமாய் அடபாவிசே	பண்பாய் உணுப்போம்! காசும் விடுவாய்!
காட்டுத்தரை சுட்டுப்பணி வீட்டுக்கொரு நாட்டிப்பலர்	தீருத்திப்பெறு பெருக்கையர் தொழிலாய்மிகு வாழ்ப்பணி	கழனிப்பயர் ஊட்டும்பயன் வீணைகள்பல நன்றாற்றிநீ	நடுவாய்! பெறுவாய்! பரிவாய்! வாழ்வாய்!
தொழிற்கொரு இழிவுக்கீது அழிவுக்கீது வெளியுற்றிரு	பிரிவா அது துணையாம்இதை பாதை அதை தொழிபா இதை	தொடர்பிற்கொரு ஏற்றுய்வது அறநீக்கினால் வெடிவைத்திட	குலமார நலமார மொன்மை! வாராய்!
பஞ்சப்பணி நஞ்சுக்கரை நெஞ்சுக்குரம் விஞ்சப்புகழ்	பகைமைப்பணி யாக்கையர் நருவாய்எதிர் பூத்தப்புகழ்	பாசப்பணி நலியும்மட நின்றபகை வியக்கப்பணி	பலவாய் மனிதர் மடிய பரிவாய்!
விண்ணுற்றொழு மண்ணுக்கீது புண்ணுற்றது கண்ணுற்றனை	விந்தைச்செயல் நலமாரஇவை பூமிக்கறை நண்பர்! புகழ்	விரிவுற்றது மடிவொழுது புரையொடிய காத்தய்திட	பெரிதாய் அரியோம் தெங்கும் வாராய்!
எண்ணைத்திரி உண்ணைக்கரி மின்னுக்குமிழ் எண்ணுற்றுணை	தண்ணைக்கரி ஆக்கப்பிறர்க் தன்னிற்பெறு எரியாதல	ஆக்கித்தரும் கொளியைத்தர நிலைபோற்பிறர் கொழிவ்வாழ்வுறு	ஒளிபோல் வெண்டார் வாழ வாழ்வாய்!
மதிஞ்சுடிய விதிஞ்சுடிய சதிஞ்சுய உதிபாரினிவ்	மனிதர்மதி மனிதர்புகழ் பகையிற்சமர் இறைவரவரும்	மறுகொள்களிற் வெறியாடினார் தவிடாகிறார் உலகுய்யவொர்	திரிய இங்கீக மக்கள் நெறிதர்!
நானிப்படி தானிப்படி(ப்) நாணுற்றிரு பேணுற்றிரு	நானிப்படி பிறருக்கொரு மனிதர்இனி இறைமைஅது	நாணுற்றநீ தனிவாழ்வினைத் நான்விட்டிரு பிறர்க்கும்தரும்	நடுவே தருவாய்? முடிவாய்... பெருமை!
மண்ணுற்றொரு பின்னுற்றொரு	பேசுபெரு நபிகள்உயர்	மனைவிட்டொரு பிறர்க்கிட்டொரு	புத்தர் காந்தி

என்னுற்றனர்
பண்ணுற்றிரு

நினைவாய்இவர்
கருமம்புலி

இயல்புற்றுநீ
பலர்உய்திட

வாழ்ப
வாழும்.

வேறு

நன்றே

செய்யப்

போகின்றேன்

பார்க்கின்றேன்

நாளும்

கொளும்

என்றே

சொல்லி

ஏமாற்றி

நினையாரிடு!

இங்கு

வாழ

இன்றே

செய்யிற்

செய்துவிடு

வாராது

இந்தக்

குணம்பின்

ஒன்றே

ஒன்று

உன்னையிரும்

தெரியாரிடு.

இருக்கீகா

நாளை

வாழ்ந்தே

பிறரை

வாழ்வைக்கும்

புணையுங்கள்

வகையிள்

கவிதை

ஆழ்ந்தே

தாழ்ந்தே

சிந்தனையிள்

சொரியுங்கள்

அன்பை

அள்ளிச்

ஆழ்ந்தீர்

சொல்லல்

எழுதாரும்

தொடர்பாக

சொற்கும்

செயற்கும்

வாழ்ந்தீர்

என்றால்

கையகமும்

அரிதன்றீர்!

வானும்

ஆற்றல்

முக்கிய

மான்

எண்ணம்

இங்கு.

முன்வர

கைப்பென்

ஐக்கிய

நாட்டு

மன்றம்

மாரி.

அவனியின்

அரசாய்

உத்தமர்

ஆட்சி

செய்து

எல்லாம்

உலகுள்

மக்கள்

தத்தம(து)

உரிமை

பெற்றுச்

வேண்டும்!

சாந்தியாய்

வாழ

இத்தகு

நிலமை

ஒன்று

வரலாம்

இந்நாற்

றாண்டில்

புத்தம்

புதிய

வளங்கள்

எங்கும்

பொதுவென்

எழுலாம்

மொத்த

வளர்ந்த

மனிதும்

மிகலாம்

மென்மை

பெற்றும

சித்தம்

அதுவாய்

இறைவன்

வேண்டும்

திருவும்

இரங்க

மும்மும்

புத்தாயிரப் பெப்ரவரித் திங்கள் ஒன்பதாம் நாள், புதன் கிழமை, இரவு ஏழுமணிமுதல் பத்து மணிவரை பிரான்ஸ் பரிஸ் நகரிலுள்ள அடையார் அரங்கில் திருமறைக் கலாமன்றக் கவின் கலைகள் பயிலக மாணவியர்களின் “சாந்தி” எனும் கலை நிகழ்ச்சி நடந்தது. இவங்கைக்கு அமைதி வேண்டித் தயாரித்து அளிக்கப்பட்ட நடன நிகழ்ச்சிகள் ஒரு தனித்துவமான இறைவேண்டுகல் வடிவத்தை எடுத்திருந்தன. சமஉரிமை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுயநிர்ணயம், நீதி முதலிய அடிப்படைக்கூறுகளுடன் இணைந்த அமைதியே இவங்கைக்குத் தேவை என்று திருமறைக்கலாமன்ற இயக்குனர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரும், இவங்கைத் தூதவர் பேராசிரியர் செனக்கா பண்டார நாயக்காவும், நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையில் உரையாற்றினர். இதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து பார்வையாளர்கள் மத்தியில் பலத்த வரவேற்பு இருந்தமையைக் காண்போகின்றது.

பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும், பரிஸ் நகரில் குலைமைப்பீடம் அமைத்திருக்கும் பற்பல உலக நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், பல்கலைக்கழக

பேராசிரியர்களும், கலைஞர்களும் அவ்விரவு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டனர்.

திருமறைக் கலாமன்ற நடன ஆசிரியை நளாயினியின் புத்தம் புதிய படைப்புக்களில் மெய்மறந்திருந்த பலரும் அவ்விரவின் கலைநிகழ்ச்சிகளினூடாக வெளிக்கொணரப்பட்ட அமைதிக்கான அறைகூவலை ஆர்வமுடன் வரவேற்றனர். நிகழ்ச்சிகள் நிறைவுற்ற பின்பும் நேரம் பாராது காத்திருந்து தமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்த வெளிநாட்டவர் பலர். இத்தகைய முயற்சிகள் இவங்கை மண்ணில் மட்டுமல்லாமல் உலகிலும் அமைதியின் சூழலை உருவாக்குவதற்கு வழி கோலும் என்ற கருத்தை தெரிவித்தனர்.

அவ்விரவு நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய துண்டுப்பிரசுரம் ஒன்றில் “சாந்தி” என்பதற்கு பதிலாக “சாந்தி” என்று அச்சிடப்பட்டிருந்தது. அது அச்சுப்பிழை என்பதில் ஐயமில்லை. இருந்தும் “தீ” என்று பிழையாக எழுதப்பட்டிருந்தசொல் சாந்தியை இழந்து இரத்தம் சிந்தி வெறுப்பு எனும் தீயினால் எரிந்து கொண்டிருக்கும் இவங்கையின் நிலையை மட்டுமன்று, அமைதிக்காக உழைக்க வேண்டியவர் களின் கடமை நிலை பற்றியும் சுட்டிக்காட்டி நின்று.

அமைதியின் அரகை நிறுவயதற்கு முரசொலித்த இயேசுவும் மொழுகுவர்த்திபேரல் வேள்வித்தீயில் எரிபட இசையுற்றது கடந்த கால வரலாறு மட்டும் அன்று, தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற, இன்னும் நடைபெறவேண்டியதுமான ஒன்று.

புத்தாயிரம் புகுந்த இக்காலகட்டமானது எம் அமைதி வேண்டுகளுக்குப் புத்தயிர அளித்து புது வாயுவின் கண்டுகளை நனவாக்கமாட்டாதா?

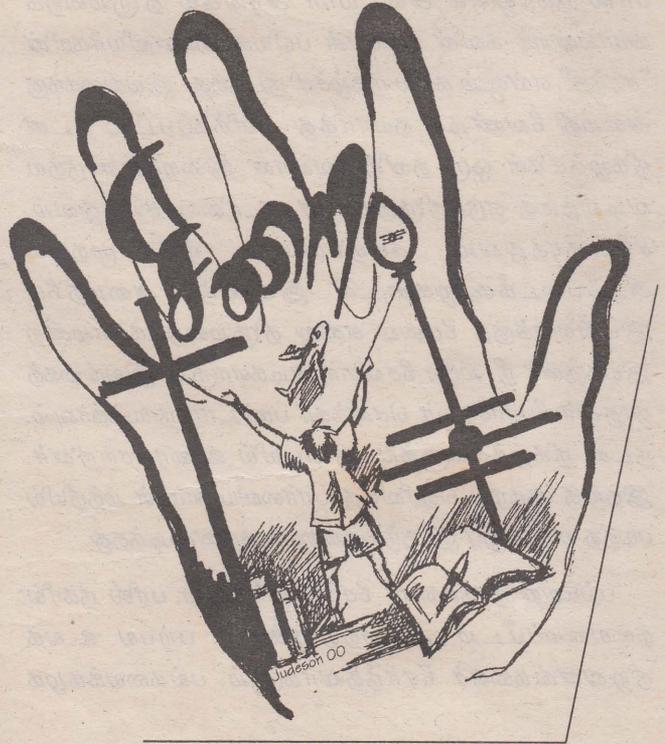
அவன் பிறப்பதற்கு முன்பே இனங்கண்டார்கள், குறியிட்டார்கள், கட்சிசேர்த்தார்கள். பிரிவினைக்கான, உரிமையற்றலுக்கான, முரண்பாட்டுக்கான, போராட்டத்திற்கான, சமாதானத்திற்கெதிரான ஆயுதம் ஒன்று சேர்க்கப்படலாயிற்று. அவன் பிறந்த பின் நிறுவனத்தினுள் இழுக்கப்பட்டு இலக்கை நோக்கி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டான், சிறைப்படுத்தப்பட்டான். அவன்? கைதி. உலகம் நீண்ட உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டது. அடிப்படை உரிமைகளைப் பிரகடனம் செய்தது. நாடுகளும் சட்டங்கொண்டு பாதுகாக்க உடன்பட்டன. அவன் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளான். அவனது உரிமைகளைப் பறிப்பவர் பட்டியல் நீண்டது, குறியாக பெற்றோர், சகோதரர், உறவினர், ஆசிரியர்கள், மதத்தலைவர், தொழில்துறவர், அதிகாரி தனவந்தர், அரசியல்வாதி, பெரியவர் எனப் பலர் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் அவனது பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் காலம் அவனை ஆயாசப்படுத்திவிட்டது. எதற்கெதிராக அவனது பாதுகாப்பு பலப்படுத்தப்பட்டிருந்ததோ அதற்குள் நாகரீகப்படுதல் ஒழுக்காற்று என அவனும் அதுவாகியிருந்தான். அவனை அறியாமலேயே அவன் அப்பட்டியலில் சேர்ந்திருந்தான். இது கலாச்சார பாரம்பரியமாயிற்று. வேறு வழியும் இல்லைத்தான் அதனால் இப்போது எவரும் ஆண்டான் அடிமைகள் இல்லை, எவரும் பிரபுக்கள் குடிகள் என வேறுபடுவதில்லை. எவரும் உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்கள் இல்லை. எல்லோரும் சட்டத்தின் முன் சமமானவர்கள். இருப்பினும் சிறை அவ்வாறே இருக்கின்றது. சீரமைக்கப்படுகின்றது. காவலரும் இருக்கின்றனர், இப்போதோ அவனும் சிறைக்காவலன் கைதியும் அவன்தான்.

* * * *

உமேஸ் தனது மனைவி மேரியை முதற்பிரசவத்திற்காக மேரியின் தாய் ஆரோக்கியத்தின் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்திருந்தான். காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டவன் முதன் முதலாக மாமி வீடு வருகின்றான். பல கால முரண்பாடுகள் ஓரளவு தணிந்திருந்தது. பிள்ளைப்பேற்றில் எவ்வித பிரச்சனையும் இல்லை என டாக்டர் கூறியதாலும் “ஸ்கானிங்” செய்து பார்த்ததில் ஆண்பிள்ளை என அறிந்ததாலும் ஆரோக்கியம் அடங்க வீட்டில் எல்லோரும் அதிக ஈடுபாடு காட்டினர். ஆனால் பக்கத்து வீட்டு மெற்றில்லா பிள்ளை எந்தப்பகுதியாக இருக்கும் என இனங்காண்பதில் கருத்தாய் இருந்தான். மேரியின் காதல் விவகாரம் அம்பலத்திற்கு வந்த போது பலவித நியாயங்களைக் கூறி ஆரோக்கியத்தைச் சாந்தப்படுத்தியது மெற்றில்லாதான். ஆனாலும் மெற்றில்லா பற்றி ஆரோக்கியத்திற்கு ஒரு கணிப்பு இருக்கவே செய்தது. சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்திருந்த மெற்றில்லா ஒரு நாள் பின்நேரம் ஆரோக்கியத்தை முன் கதவில் கண்டவுடன் “என்ன அக்கா எப்ப மேரியை ஆஸ்பத்திரியில் விடப்போறியள்” என்று கேட்டான். இதை எதிர்பார்த்து, மறுமொழிகள் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்த

ஆரோக்கியம் “டாக்டர் இவர்களோட படிச்சவராம், அதனால் குத்து தொடங்க போனால் போதும் எண்டு பிள்ளை சொன்னான்” என்று சாதாரணமாக சொன்னான். கிழவியின் பெருமையை மட்டம் தட்ட நினைத்த மெற்றில்லா, நீங்கள் எந்தப் பகுதி என அடையாளங்காட்ட முடியும் என்பதை உணர்த்தும் வகையில் “ஏன் அக்கா உங்களினர் மருமகனர தம்பி கணேசன் சில மாதங்களுக்கு முன் விடுதலை பெற்று வந்துவிட்டானாமே?” என்று கேட்டுவைத்தான். இதையெல்லாம் முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்திருந்த ஆரோக்கியம் மௌனமானான். ஆனாலும் மெற்றில்லா விடாது பிறக்கப்போகும் பிள்ளை இந்துவா? அல்லது கிறிஸ்தவனா? என்பதைக் கிளறிவிடும் நோக்குடன் “அப்ப அக்கா பிள்ளைக்கு என்ன பெயர் வைக்கப்போறியள். உங்கட முதல் பேரன் எல்லோ?” என்று சீண்டி வைத்தான். புத்திசாதுரியமாக இதைக்கையாள விரும்பிய ஆரோக்கியம் “என்ன பிள்ளை! எனக்கு என்ன பெயர் வைத்தாலும் ஒண்டுதான், அவன் எனக்கு பேரன்தான். அதைவிட அவரும் பிள்ளையும் என்ன பெயர் வைக்கப்போகினமோ தெரியாது ஆனா நான் அதில தலையிடவது சரியில்லத்தானே” எனக்கூறி தனது பெருந்தன்மையைக் காட்டிய திருப்தியில் கதையை முடிக்கவிரும்பினான். இந்த நேரம் பார்த்து மெற்றில்லா வீட்டினுள் இருந்து குரல் கேட்டு மெற்றில்லா உள்ளே போக ஆரோக்கியம் விழித்துக்கொண்டான். பேரனுக்கு பெயர் வைப்பது தொடர்பாக அவள் நெஞ்சை ஏதோவொன்று நெருடவே செய்தது. ஆயினும் மெற்றில்லாவின் இனங்காணும் முனைப்பு முறியடிக்கப்பட்டிருக்குமா? என்பதை தற்போது அவளை வருத்திக் கொண்டிருந்தது.

* * * *

அவன் பிறக்கமுன்பே இனம் சேர்க்கப்பட்டான். ஆனாலும் சட்டத்தால் அவனுக்கு நிரம்ப்பாதுகாப்புண்டு. அவனை எவரும் இனத்தை, நிறத்தை, மொழியை, பிரதேசத்தை வைத்து ஒதுக்கிவிட, அல்லது உரிமையை பறிக்க, மறுக்க முடியாது. இருப்பினும் சட்டம் தனது வீரியத்தை இழக்கும் போது அவன் பாதுகாப்பு கேள்விக்குறியாகிவிடும். இது நாகரீகப்படுதல்! வேறு வழியும் இல்லைத்தான். மனிதன் இனத்தால் நிறத்தால் மொழியால் பிரதேசத்தால் கலாச்சாரத்தால் வேறுபட்டவனாகவே இருக்கின்றான். எனவே இனம்சேர்க்கப்படுவது ஒருவகையில் நாகரீகப்படுதல், ஒழுக்காற்றுகள். ஆனால் இனம் சேர்க்கப்படுதலும் முரண்படுதல் நேர்தொடர்பு கொண்டவை. அதாவது இனம்சேர்க்கப்பட்டால் முரண் பாடுதோன்றும், முரண்படுதலினால்தான் இனம் சேர்க்கப்படுகின்றது. இருப்பினும் எல்லோரும் சமாதானத்தில் அக்கறை கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றோம். சமாதானத்திற்காக யுத்தங்களை நடத்துகின்றோம் “கருணைக் கொலை போல” ஆனால் இனம்சேர்க்கப்படுவதையும் தொடரவே செய்கின்றோம்.

* * * *

மேரி அழகான ஆண்குழந்தையுடன் வீடு வந்து சேர்ந்தாள். ஏழு நாட்களுக்குள் பிள்ளையின் பெயரைப் பதிவு செய்யும் படி வைத்தியசாலை நிர்வாகம் கோரியிருந்தது. ஆரோக்கியமோ கிறிஸ்தவ பெயராக வைத்தால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வழி வகுக்கும் எனத்தவித்தாள். மேரி மிகவும் பண்பட்டவள் கணவனின் விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்பவள். ஆனால் இலகுவில் இனம் சேர்க்க முடியாத பெயராக இருந்தால் பிள்ளைக்கு நல்லது என அபிப்பிராயப்பட்டாள். இடையில் சாத்திரியாரின் பயமுறுத்தல் கலந்த ஆலோசனை, உமேஸ் தமிழ்ப்பற்றும் இலக்கிய இரசனையும் கொண்டவன், விதவையான தாயின் ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டவன் இருப்பினும் மனிதம் மேலோங்கக் கொண்டவன் இதனால் பிள்ளைக்குப் பெயர் வைத்தல் தொடர்பாக அனைவரையும் உடன் படச்செய்திருந்தான். இதற்கேற்ப சாத்திரியாரின் பயமுறுத்தல் கலந்த ஆலோசனையை ஏற்றுப் பிள்ளையின் பெயர் “இ” என்ற எழுத்தில் ஆரம்பிப்பது என்றும் பேத்திகளின் விருப்பப்படி வீட்டுப்பெயர்கள் வைக்கலாம் என்றும் மேரியின் “இனங்காண முடியாத” கருத்தை அங்கீகரிப்பது என்றும் அவனது மொழிப்பற்றை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டதால் பிள்ளைக்கு “இனியன்” என்று பெயர்சூட்டப்பட்டது. இப்போது அவன் உமேஸ் இனியன்.

* * * *

அவன் பிறப்புப்பதிவுப் பத்திரத்தின்படி உமேஸ் இனியன், அவனது அம்மம்மா அவனை ஜோன் என்றே அழைத்தாள், அம்மம்மாவோ தனது தகப்பனின் பெயரான கார்த்திக்கேயன் என்பதை நவீனப்படுத்தி கேயன் என்றே அழைத்தாள். தகப்பனும் தாயும் அவனை இனியன் என்றே அழைத்தனர். அவனுக்குப் பெயர் சூட்டுதலுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முரண்பாடு வளரலாயிற்று. செபமானலையும் தேவாரமுமாக, அம்மாபிள்ளையா? அப்பாபிள்ளையா? என, இந்துவா கிறிஸ்தவனா என, அவனோ இவனோ என

அவனைச்சுற்றி புதிய வேலிகள் எழுப்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. எந்த வேலியும் அவனுக்காக போடப்பட்டதாகக் காட்டப்படவில்லை, அவன் சிறைவைக்கப்படவில்லை என்பதை எல்லோருமே சேர்ந்து உணர்த்தினர். ஆனால் வேலிகளை எழுப்பிக்கொண்டே இருந்தனர். ஏதாவது ஒரு சிறைக்குள் வாழ்வது புதிய சிறைகளிலிருந்து தப்புவதற்கு வழியாகலாம் என அவன் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் அவன் எந்த சிறைகளிலும் இல்லை. ஏனெனில் அவன் சிறைவைக்கப்பட்டால் இருபத்திருன்கு மணித்தியாலத்திற்குள் நீதிமன்றில் சிறைவாசத்திற்கான காரணம் கோர அவனுக்கு சட்டத்தில் உரிமையுண்டு. ஆனாலும் அவன் சிறைவைக்கப்பட்டிருப்பதாகவே உணர்ந்தான். யார் அவன்? என்பது அவனுக்கே தெரியவில்லை. அவனை அண்டியோர் அவனிடம் எதையோ எதிர்பார்ப்பதும் இடம் அவனுக்கு விளங்கத் தொடங்கிற்று. ஆனால் அவனுக்குத்தேவையான கண்கணப்பு அரவணைப்பு, உணவு, உடை பராமரிப்பு குறைவின்றிக் கிடைத்தன. அவனது பெரும்பாலான நேரம் இளம் விதவையான அத்தைபுடன்தான் கழிந்தது. அவனை மார்பில் இறுக அணைத்து அன்பைச் சொரிவது பல சந்தர்ப்பங்களில் அவனுக்கு மூச்சுத் திணறலை ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும் அவனது சுதந்திரத்திற்காக பெற்றோர் உழைக்கச் செல்வதால், அவன் மூச்சுத்திணற வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும் அத்தையின் அரவணைப்பில் உறங்குவது அவனுக்கும் சுகமாகத்தான் இருந்தது.

* * * *

உரிய வயதில் அவன் புனித ஞானப்பிரகாசியார் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டான். முதல் நாள் அதிபர் அவனை அன்புடன் அணைத்து “தம்பி இன்றிலிருந்து நீர் ஞானப்பிரகாசியான்” உமது சுட்டிலக்கம் “9540” நீர் ஒரு சிறப்பான பாரம்பரியத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றீர் இப்பாரம்பரியங்களைக் காப்பாற்றுவது உமது மேலான கடமை” என்றார். புதிய அனுபவங்கள் மனிதவளர்ச்சிக்கு அவசியமானதுதானே, சுகமாணவர்களுடன் விளையாடுவது அவனுக்கு சந்தோசமாக இருந்தது. ஒரு நாள் அவன் பாடசாலையின் “இராய்பர் இல்லத்தில்” சேர்க்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டான். போட்டி ஒன்றில் முடுக்கிவிடப்பட்டான். இவ்வாறாக அவன் தன்னை இழந்துகொண்டிருந்தான். மாறாக “ஞானப்பிரகாசியான்” “சுட்டிலக்கம் 9540” பரீட்சைகளையும், போட்டிகளையும் நோக்கி முயன்றுகொண்டிருக்க துண்டப்பட்டான். இதற்கு பெற்றோருடன், பாடசாலை அதிபர் ஆசிரியர்களும், வீட்டில் அத்தை பாட்டியும் முரண்பாடுகளை விலத்தி ஒன்று சேர்ந்து அழுத்திக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தான். அன்றிலிருந்து “விடுதலை” என்ற கருப்பொருள் அவனுள் புகைய ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவன் சிறைவைக்கப்படவில்லை, அவன் சுதந்திரமானவன். இருப்பினும் அவன் சிறைவைக்கப்பட்டதை பலர் உணர்த்தவே செய்தனர். ஒரு நாள் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் “இனியன் இனிய என ஆரம்பிக்கும் நூறாவது திருக்குறளைச் சொல்பார்க்கலாம்” என்றார் அவன் முழிப்பதைக்கண்டு மாணவர் சிரித்ததால் அவமானமுற்ற அவன் “சேர் எனக்கு பெயர் இனியன்

என்று நானா வைத்தேன்? உங்களுக்கு சத்தியன் என்று பெயர் ஆனால் உங்களில் சத்தியம் இல்லையே” என்றான். இந்தப் பதிலை எதிர்பார்க்காத ஆசிரியர் தனது இயல்பான தமிழ் நடையில் “உனது வார்த்தையில் இனிமை இல்லை, உனது நடத்தையில் இனிமை இல்லை, உனது சிந்தனையில் இனிமை இல்லை, இனிமைக்கும் உனக்கும் உடன்பாடில்லை அதை நீயே உடன்பட்டது உனதுபெருந்தன்மைதான்” என்றார். அவனுக்கு அழகையே வந்து விட்டது. ஆனாலும் அவன் அழவில்லை. ஏனெனில் அவன் இப்போது இனியன் இல்லை. மாறாக நூணப்பிரகாசியன், சுட்டிலக்கம் 9540, இராயப்பர் இல்லம் தான். வெற்றி தோல்விகளை ஏற்பதற்கான அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கான பயிற்சி என நாகரீகப்படுத்தல் நியாயம் கூறிற்று. ஆனால் தூண்டப்பட்ட போட்டியுணர்வு, ஏற்றப்பட்ட வெறுப்புணர்வு அதைக் காக்க அக்கறை கொண்ட நிறுவனம் அவனைப் போராடத் தூண்டிற்று. ஏனெனில் அவன் சுதந்திரமானவன்.

* * * *

அவனுக்கு இரு தங்கைகள், விதவையான அத்தை, அநாதைகளான இரு மச்சாளமார், வயதான பாட்டிமார் இருந்தனர். இவர்களுக்கு அவனே ஒத்தாசையாக இருந்தான். “பாவம் இனியன்” என்று அவனது தாய் அடிக்கடி பச்சாத்தாப்படுவது அவனுக்கு விளங்கவும் இல்லை. அவன் இப்போது சாதாரண பரீட்சையில் எட்டு திறமைச் சித்திகளை நோக்கி அழுந்திக் கொண்டிருந்தான். ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் சில புள்ளி மேலாகப் பெற்று சித்தியடைந்திருந்தாலும், பெற்றோர் இருவரும் ஆசிரியர்களாக இருப்பதாலும், இந்த எதிர்பார்ப்பு அதாவது அழுத்தம் சமூக நியாயமாகவே கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவனுக்கு விடுதலை உணர்வு தீவிரமடையலாயிற்று. இக்காலங்களில் அவன் தேசிய அடையாள அட்டையொன்றைப் பெற்றுக்கொண்டான். அவன் 903802380V என இலக்கம் குத்தப்பட்டு சிறிலங்கன் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தான். இப்போது “அடையாள

அட்டைதான்” நகரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவன் இனம் சேர்க்கப்பட்டதால், சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தான். ஆனால் கைது செய்யப்படவில்லை.

அவன் ஒருவாறாக க.பொ.தா உயர்தர கலைப்பிரிவில் இரு திறமைச்சித்தி பெற்று பாடசாலையைவிட்டு வெளியேறினான். ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி என்ற வேலியை அவனால் தாண்ட முடியவில்லை. மேரியைப் பொறுத்த அளவில் அவனை வைத்தியராக்கும் முனைப்பு தோல்வியில் முடிந்தது என்னவோ உண்மைதான், ஆனால் மகன் விடுதலையில் அள்ளப்படவில்லை என்பதும், தமது வேலிக்குள் இருக்கின்றானே என்பதுமே போதுமானதாக இருந்தது. உமேலிர்கோ அவன் தனது இலக்கியப் பற்றிலும், ஒழுக்காற்றிலும் பிடிப்புள்ளவனாக, பாடசாலை மாணவத்தலைவனாக, பாரம்பரியங்களின் காப்பாளனாக, கட்டுப்பாடுகள் ஒழுங்குகள் கடமைகள் உரிமைகள் பற்றிய சரியான கணிப்புக்களைக் கொண்டவனவாக, முறையான ஒரு சிறைக்காவலனாக, உருவாக்கப்படவில்லையே என்பதில் மீள்முடியாத வேதனை. ஆனால் அவனோ விடுதலை அடைய வேண்டும் என்றே தவித்துக்கொண்டிருந்தான். இருப்பினும் இரு சகோதரிகள், விதவையான அத்தை, இரு மச்சாளமார், வயோதிப பாட்டிமார் எங்கோ வேலி உயர்த்தப்பட்டதாகவே உணர்ந்தான். உமேல் தனது யதார்த்தத்தில் இருந்து ஒதுங்கியது, மேரி தான் பிழை விட்டுவிட்டேனோ என வருந்துவது, வேலையில்லாப்பிரச்சனை, வருமானப்பிரச்சனை, இனப்பிரச்சனை அவனை மீண்டும் சிறைவாழ்வுக்குத் தள்ளியது. அவன் நண்பர்களுடன் சிறைமீள் இரகசியமாக முனைவதை உமேல்சும் மேரியும் அறிந்து கொண்டனர். நாசுக்காகவும் புத்திசாதூரியமாகவும் இது சிறையல்ல இது நாகரீகப்படுதல்தான் எனக் காட்டினர். முடிவில் பிரயாண முகவர ஒருவரின் உதவியுடன் லண்டனுக்கு அவனை அனுப்புவதற்காக காணி கட்டிடம் நகைகள் சிறைவைக்கப்பட்டன. அவசர அவசரமாக பாஸ்போட் எடுக்கப்பட்டது). முகவரின்

கம்பன் விழாவில்
பரதன்-குகன் சந்திப்பு
நடிகர்களும் அந்நிகழ்ச்சியை
நெறிப்படுத்திய
திருமறைக்கலாமன்றத்து
முத்த கலைஞன் அ.பிரான்சீஸ்
ஜெனம் அவர்களும்.
அண்மையில் திரு. ஜெனம்
அவர்களுக்கு மட்டக்களப்பு
பல்கலைக்கழகத்தால்
'தலைக்கோல்' என்னும்
விருது அளிக்கப்பட்டது.
அவருக்கு எம் பாராட்டுக்கள்

சாதுரியத்தால் “தலை” மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பிரயாணம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டாயிற்று. இறுதியாக விமானம் லண்டனை அடையமுன் பாஸ்போட் வீசா என்பவற்றைத் தின்றுவிழுங்கி விட வேண்டும் என்பது பிரயாண முகவரின் இறுக்கமான வேண்டுகூள். சிறைவாழ்வின் வெறுப்பும் விடுதலையுணர்வும் கொண்ட அவனுக்கு இது பெரிய வேலையாகத் தோன்றவில்லை. ஹீத்திரோ விமான நிலையத்தை அடைய முன்பே அவன் தனது முகவரியை அடையாளப்படுத்தலை இனப்படுத்தலை தின்று விழுங்கியிருந்தான். இப்போது அவன் விடுதலைபெற்றவன். அவனுக்கு எத்தகைய சிறைகளும் இல்லை எல்லா வேலிகளையும் விட்டு வெளியே வந்திருந்தான். அவன் சுதந்திர புருஷன். மனித உரிமை சாசனத்தின்படி அவனது உரிமைகளைப் பாதுகாக்க பிரித்தானிய சட்டத்தில் ஓட்டைகளை அவனது நண்பர்கள் தேடிக்கொண்டிருக்க அவன் தற்போது கிறிஸ்தவன். பெயர் ஜோன் சாதுரியமாக வேலை அனுமதி பெற்றுவிட்டால் சில வருடங்களில் பிரித்தானிய பிரஜையாகிவிடலாம் என எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஏனெனில் அவன் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தான். ஆனால் அவனது அடிப்படை யுரிமைகளின் படி அவன் சிறைவைக்கப்படமுடியாது. அவன் சிறைமீண்ட சில நாட்களில் தந்தை உமேலிற்ரும் தாய் மேரிக்கும் எழுதிய முதலாவது கடிதத்தில்.

* * * *

அன்புள்ள அம்மா அப்பாவுக்கு இப்படி நான் அழைக்கும் போது ஒரு போலித்தனம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. மகனாக ஞானப்பிரகாசியானாக, சிறீலங்கனாக நீங்கள் கொண்டிய அன்பு பாதுகாப்பு கரிசனை “என்னை” மையமாகக் கொண்டிருக்காமல் “உங்களை” மையமாகக் கொண்டிருந்தமையால் அது சிறையாகவும் அதிலிருந்து விடுதலை எனக்கு அவசியமாகவும் இருந்தது. தயவு செய்து எனது சகோதரிகளைச் சிறை வைக்காதீர்கள். உங்கள் அபிலாஷைகளை அவர்கள் மீது திணிக்காதீர்கள். அவர்கள் விரும்பியதை இயலுமானதை படிக்க வழிசெய்யுங்கள். இன்றுடன் எமது பிரச்சனைகள் எல்லாம் தீர்ந்துபோகலாம். நீங்கள் அந்த அயலிலிருந்து வேறு இடத்திற்குக் குடிபெயர்வது அவசியம் அது தங்கைகளின் எதிர்காலத்திற்கும் நல்லது. நாட்டுப்பிரச்சனை புதியவடிவம் பெற்றுள்ளதால் விடுதலை சிறைப்பட்டுள்ளது. எனவே “விடுதலை” விடுதலையடையும் வரை கவனமாக இருக்கவும் எனது விடுதலைக்கு பாதரின் கடிதம் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. என்னை வெளியில் சில மணித்தியாலம் போய்வர அனுமதித்துள்ளனர். நண்பர் முனைப்பால் நேற்று முதல்தடவையாக வேலைக்குப் போனேன். கைநிறைய காசு, சுதந்திரமான காற்று, விடுதலையை முழுமையாக அனுபவிக்கின்றேன். அடுத்த தடவை காசு அனுப்புகிறேன் வீட்டிலுள்ள அனைவரையும் விசாரித்ததாகக் கூறுங்கள். பிரச்சனை முடிந்தால் உடன் விடுவந்து சேர்வேன் வேறு என்ன நீங்கள் எல்லோரும் எல்லாநூலும் பெற முருகனை வேண்டுகின்றேன். அன்புடன் மகன் இனியன்.

கடிதத்தை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே உமேலிற்ரு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை மேரி அழுதே விட்டாள். அவர்கள் ஒரே குரலில் “மகன் திருந்தி விட்டான் அது போதும்” என்றனர்.

* * * *

ஆம் அவன் திருந்திவிட்டான். விடுதலைபெற்றுவிட்டான், இல்லை புதிய வடிவில் அவன் சிறையை வலுப்படுத்தியிருந்தான். அவன் இப்போது கைதி அல்ல. சிறைக் காவலன். கைதிகள் உமேஸ், மேரி, சகோதரிகள், அத்தை, பாட்டி மார்தான். மிலேனியம் எட்ட நிற்க, எமக்கு 2015 இலும் வள்ளு வரண்டு தொடர்கின்றது.

உலகம் வாழுது குஞ்சுண்டோ?

எந்த மேகம் முழங்குது
எந்த மேகம் பொழியுது

வெள்ளை மேகம் முழங்குது
கறுத்த மேகம் பொழியுது

மேகம் மழை பொழியுது
மண்ணில் பயிர்கள் தழைக்குது

மண்ணில் வீளையும் பயிரைத்தான்
நம்பி உலகம் வாழுது

காக்கா காக்கா
கூடுண்டா?

கூட்டுக் குள்ளொரு
குஞ்சுண்டா?

குஞ்சுக் கிரையை
ஊட்டா வீட்டால்

குஞ்சு பசியால்
கரைந்தமுமே

காக்கா காக்கா
பறந்து வா

என்கை உணவை
எடுத்துப் போ

K.R

திலகா

முன்னுரை

ஒழுங்கின்மை ஒரு கோழி முட்டை போல இருந்தது. அம்முட்டையின் அரைவாசி ஜின் ஆகவும் மற்றபாதீ ஜாங் ஆகவும் பிரிந்தன. அவைதான் உயிரினங்கள் அனைத்தினதும் ஆண் பெண் என்ற சாரம். அம்முட்டையின் பாரமற்ற பகுதிகள் மெலிவானவையாக இருந்தன. அவை ஆகாயமாகவும் வான்குமாகவும் உருவமெடுத்தன. பாரமான பகுதிகள் கீழே சீண்டு நிலமாகவும் கடலாகவும் மாறின.

இம்முட்டையிலிருந்துதான் இராட்சத பங்கு வெளிப்பட்டான். அவன் நாளொன்றுக்கு பத்து அடி விலும் பதினெண்ணாயிரம் ஆண்டுகளாய் நீடுயர்ந்து வளர்ந்தான். மண்ணிலிருந்து விண்ணை அளந்து, தெரடும் உயரத்தை அடைந்ததும் பங்கு இறந்தான்.

அவன் இறந்ததும் உடலுறுப்புக்கள் வெவ்வேறு பொருட்களாக மாறின. அவனுடைய கண்கள், கதிரவனாகவும் சந்திரனாகவும் மாறின. கண்ணீர்த்துளிகள் ஆறுகளாகின. சுவாசம் காற்றாகியது. எலும்புகள் உலகாகங்களாகவும் கற்களாகவும் மாறின.

இது ஒரு சீனக்கதை. பண்டைய காலத்தி

லிருந்து அந்நாட்டு மக்கள் ஒரு தலைமுறை மற்றைய தலைமுறைக்குக் கூறியும் நம்பியும் வந்த புராணக்கதை.

இத்தகைய கதைகளை கிரேக்கத்தில் மித்தொஸ் என்று கூறுவர். இதையொட்டியே ஐரோப்பிய மொழிகளில் மித் என்ற சொல் கையாளப்படுகிறது. மித் என்ற சொல்லின் ஆதிப் பொருள் புனைமம் என்று இருப்பினும் தற்காலக்கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப ஐதிகம் அல்லது தொன்மம் என்று தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படும்.

ஐதிகம் என்பது என்ன? அதன் வகை தொகை எவை? அதன் பின்னணிகள், விளக்கங்கள் எவையெவையாக

நீமரிய சீமியர்

இருக்க முடியும்? என்பன பற்றி அறிஞர்கள் கூறும் ஒரு சில கருத்துக்களைத் திரட்டி அறியத் தருவதே இத்தொடர் கட்டுரையின் நோக்கம்.

முதற்கண்: ஐதிகம் என்றதும் ஒரு சில தவறான எண்ணங்கள் எழுகின்றன. சில அகராதிகள், அது கட்டுக்கதை, பொய்க்கதை, புராணக்கதை எனப் பழைய சிந்தனை மரபின்படி விளக்கம் அளிக்கின்றன. ஆயின், பொய், மெய் என்று நாம் கருதும் எல்லைகளுக்கு அப்பால் உள்ளது ஐதிகம். முறையான ஒரு அளவுகோலினால் மட்டும் அதை எடை போடலாம். இன்னும் கூறப்புகின், அது மெய்யின் ஒரு வடிவமாகச் செயற்படுகின்றது.

ஐதிகக் கதைகளுள் பல அடிப்படை உண்மைகள் ஊறிக்கிடக்கின்றன. நான் யார்? என் வாழ்வின் ஊற்று என்ன? அதன் குறிக்கோள் என்ன? உலகம், சமூகம்—இவைகளது நிலைப்பாடு, குறிக்கோள் எவை? இத்தகைய வினாக்களுக்குரிய பதில்கள் ஐதிகங்களுக்குள் புதைந்து கிடக்கின்றன.

வேறொருவகையாகக் கூறின்: அண்ட கோளத்தினதும் மனித உயிரினதும் உட்பொருளை, மறை பொருளை உணர்த்த முயலும் குறியீட்டுக்கதையே ஐதிகம். அதில்,

வரம்பிகந்த உண்மைகளை வார்த்தைகளால் எடுத்துரைக்கும் முயற்சி உண்டு. புலன்களுக்குப்படாத மெய்யை களைச் சொற்களால் வடித்து, தன்னைப்பற்றியும் தன் சூழல் பற்றியும், சமூக உறவுகள் பற்றியும், அறம் பொருள் இன்பம் பற்றியும், தெய்வீகம் பற்றியும், வீடு பற்றியும், தலைமுறை தலைமுறையாக என்ன எண்ணப்பட்டு வந்தது, தற்காலத்தில் என்ன எண்ணப்படுகிறது என்பன பற்றி மனிதன் கொண்டுள்ள கொள்கைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் தனக்கே உரிய தனித்துவமான முறையில் ஐதிகம் எடுத்துரைக்கிறது. ஆயின் அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அதற்குரிய கண்ணோட்டம், அளவுகோல் வேண்டும்.

அடுத்து: ஐதிகத்தைப்பற்றிய பொதுப்பண்புகள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

* ஐதிகம் உலகெங்கிலும் காணப்படுகிறது. மனிதர்கள் எங்கு எங்கு வாழ்ந்தார்களோ, வாழ்ந்து வருகின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்கள் மத்தியில் அது வேருன்றி இருந்தது, இருக்கின்றது. தவிர, ஐதிகக்கதைகள் பல சிறுசிறு மாற்றங்களுடன் வெவ்வேறு மக்கள் மத்தியில் காணப்படுவது, (எ-டு: ஜலப்பிரளயம் பற்றிய கதைகள்), ஆய்வாளர்களின் கவனத்தை ஈர்ந்துள்ளது. தன் மூதாதையரின் அனுபவங்கள், கருத்துக்கள் போன்றவற்றைப் பதித்த நினைவுப்பெட்டகத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற்று, அவனும் அதில் பங்காளியாகிறானா? ஐதிகங்களை ஏற்பது மனித அடி உள்ள அமைப்பின் தன்மையா? இவைக்குரிய இரண்டு பதில்களுமே உண்மையாக இருக்கலாம்.

பிறந்த மண்

அப்பாலிருக்கும்
போர் முனையே
நான்
பிறந்த மண்!
இப்பாலிருக்கும்
இந்த மண்ணே
என்
தாயகம்!

இங்கிருந்தாலும்
நான்...
அங்கு நோக்கினேன்
கருஞ்சிவப்புக் குருதி...
என் நண்பர்கள்
சகோதரர்கள்...
காலித்
ரஹீம்
அன்வர்
எங்கே அவர்கள்?
என்று விழிக்கின்றேன்!
எப்படி தம்
நாட்களைக்
கழிக்கின்றனர்?

இரும்புக் கம்பிகளுக்குப்
பின்னால்
இருட்டறையில்
கைதிகளாகத்
தள்ளப்பட்டனர்

இல்லையேல்
இரத்தம்
பொங்கி எழு
உயிர்த்
தியாகம் செய்தனர்?

என் மனம்
அலை பாய்கிறது...
எங்கே அவர்கள்

ஆம்!
அப்பாலிருக்கும்
போர் முனையே
நான்
பிறந்த மண்!
இப்பாலிருக்கும்
இந்த மண்ணே!
என்
தாயகம்!

வங்கக்கவிதை
நரேந்திரநாத் சக்கரவர்த்தி
தமிழில் ஆயிலியன்

* ஐதிகம் ஒரு பாலமாக அமைந்துள்ளது. அது ஒருவனுக்கு விழிப்பற்ற நிலையில் ஏற்படும் அனுபவத்துக்கும் விழிப்பு நிலைப்பகுத்தறியும் பக்குவத்தில் அவனுக்கு ஏற்படும் அனுபவத்துக்கும் இடைப்பட்டு, முன்னைய நிலையின் பிம்பங்களையும் பின்னைய நிலையின் மொழி வெளிப்பாட்டையும் பிணைத்து நிற்கின்றது.

* ஐதிகம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், மனித குழுமத்துக்கும் வாழ்வின் மதிப்பீடுகளையும் குறிக்கோள்களையும், சிறப்பாக வாழ்வின் பொருளையும் வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சுட்டிக்காட்டி நிற்கிறது. ஐதிகத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி அல்லது அதை ஒதுக்கி வாழும் மக்களிடத்தில் வாழ்வைப் பற்றிய வெறுமையும், குறிக்கோளின் மையும் நிலவுவது வெளிப்படை.

* ஐதிகம் மக்கள் குழாம் ஒன்றின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால முன்வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறது. எழுத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை அது தனது முறையில் பதிவு செய்துள்ளது எனின் மிகையாகாது. எடுத்துக்காட்டாக மூன்று தமிழ் சங்கங்கள் பற்றிய கதைகள். சில வேளைகளில் எதிர்காலத்திலும் என்ன நடக்கவிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி முன்கூட்டியே அறிவித்து நிற்கிறது. இவ்வகையில் கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற முக்காலங்களையும் பிணைத்து நிற்கும் காலச் சங்கிலியாக அமைகின்றது.

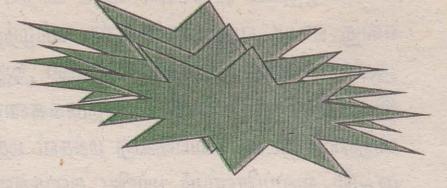
* ஐதிகம் ஒழுக்க நெறியின் குறிப்புகள் நிரைந்த வழிகாட்டி. மக்கள் குழுமம் ஒன்றிடம் ஒழுக்கத்துறையில் எத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஐதிகம் சுட்டிக்காட்டும். எடுத்துக்காட்டாக, வாழ்வின் எக்கடத்திலும் எந்நிலையிலும் உண்மையைப் பேசவேண்டும் என்பதை அரிச்சந்திர புராணம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மக்கள் குழுமங்கள் ஏதோ சில அடிப்படை நெறிகளில்தான் வாழ்ந்துவந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய வாழ்க்கை முறைக்கு அம்மக்கள் கடைப்பிடித்துவந்த சமயங்களும் நம்பியிருந்த ஐதிகங்களும் அரணாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் இருந்து வந்துள்ளன.

* ஐதிகம் ஓரினத்தை அல்லது குழுமத்தை ஒன்றிணைத்து வைப்பது. எடுத்துக்காட்டாக, மகாவம்சம் கூறும் விஜயனின் கதை சிங்கள மக்களுக்கு இன அடையாளத்தையும் ஒற்றுமை உணர்வையும் கொடுக்கிறது. நாடுகள் ஒவ்வொன்றினது கொடிகளிலும் நூணயங்களிலும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் சின்னங்களும் ஐதிகம் சார்ந்த அந்நாட்டின் உரிமைப் பாட்டுணர்வை ஊட்டுவிப்பவையாகவிருக்கும்.

(தொடரும்)

(இக்கட்டுரைத் தொடரின் இறுதியில் உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியல் தரப்படும்)

திரைப்படக்கலை

அறிவியலின் வியத்தகு ஆக்கங்களில் ஒன்றுதான் திரைப்படக் கலை மனிதன் தன் அழகியல் உணர்வுக்கு விருந்தாக இவ் அரிய கலையைக் கண்டுபிடித்தான் நாம் புகைப்படம் அல்லது நிழற்படம் எனக் குறிப்பிடப்படும் நிலையான படத்தின் தளத்திலிருந்துதான் திரைப்படக்கலை உருவானது. புகைப்படக் கருவியை 1822ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஜோசப் நிர்சே என்பவர் கண்டுபிடித்தார். இவரது கண்டுபிடிப்பை அக்காலத்தில் மக்கள் வியப்போடு நோக்கினர். ஆனால் அறிவியல் அறிஞர்களோ இந்த நிழற்படத்தைக்கொண்டு தமது ஆய்வினைத் தொடங்கினர். ஓவியத்தையோ அல்லது புகைப்படத்தையோ அசைய வைக்கமுடியுமா? இதுதான் அவர்களின் ஆய்வு. வட்டவடிவமான தட்டு ஒன்றில் தளையிட்டு தளையை ஓர் ஆணியில் பொருத்தி தட்டில் ஓர் உருவத்தின் சலன நிலைகளை பல சித்திரங்களாக வரைந்து அத் தட்டினைச் சுழலச்செய்துயர்த்தனர். அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. அந்த உருவம் கை, கால்களை அசைத்தது. பின்னர் சித்திரத்திற்குப் பதிலாக மனிதனது புகைப்படத்தினை வட்டத்தட்டில் ஓட்டி, அதனைச் சுழலவிட்டபோது அப்புகைப்பட மனிதன் நகர்ந்தான், நடந்தான்.

அறிஞர் தோமஸ் அல்வா எடிசன் இந்த ஆய்வில் ஒருபடி மேலே போனார். மேலும் கீழுமாக இரு உருளைகளைப் பொருத்தி ஆடியில் பதிவுசெய்திருந்த புகைப்படங்களை கீழிருந்து மேல் நோக்கிச் சுழலச் செய்தார். அவரது அந்த முயற்சிதான் இன்று நாம் காணும் திரைப்படத்தின் அடிப்படை. எடிசனின் இந்த கண்டுபிடிப்பு 'கினிடோஸ்கோப்' எனப்பட்டது.

எடிசனின் இக் கருவி 1894ம் ஆண்டு விற்பனைக்கு வந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்னரே எட்வேட் முப்பிரிச் என்பவர் இப்படியான ஒரு கருவியை அறிமுகம் செய்திருந்தார். இக்கருவிகள் எல்லாம் ஓடும் படங்களை உருப்பெருக்கி ஆடியின் வழியாக ஒவ்வொருவராகப் பார்ப்பதற்கே வழிசெய்தது. ஆனால் 1895ம் ஆண்டு ஓடும் படத்தின் ஓளி ஒரு திரைமீது பாய்ச்சப்படும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த முறையையும், கருவியையும் பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த வுமியர் சகோதரர்கள் கண்டுபிடித்தனர். அவர்கள்தான் ஒரே சமயத்தில் பலர் அமர்ந்து பார்க்கும் திரைப்படக் கலையை அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த முறை அங்கிலத்தில் 'கினிமாட்டோகிராப்' எனப் பெயர் பெற்றது. உரையாடலும், பாடலும் இசையும் இல்லாமல் கதைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அவை ஊமைப்படங்கள் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டன. எனினும் இந்த அரிய கலையினைக் கண்டுபிடித்தவர்களுக்கு சகல அறிவியல் அறிஞர்களுக்கும் ஏற்பட்ட நிலைதான் ஏற்பட்டது. அனைத்து அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளிற்கும் ஏற்பட்ட

பழமைவாதிகளின் எதிர்ப்பும் தொல்லையும் திரைப்படக் கலைத்துறையையும் விட்டுவைக்க வில்லை. திரைப்படக்கலை தோற்றுவிக்கப் பட்டபோது பழமையாளர்கள் அதனை பில்லி சூனியம் போன்றதென வர்ணித்ததுடன் திரைப்படத்தயாரிப்பாளர்களையும் அதனோடு தொடர்புடையவர்களையும் கொடுமைப்படுத்தினர். பல திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டு அவர்களது ஊரில் இருந்தே அடித்துத் தரத்தப்பட்டனர். எனினும் திரைப்படக்கலை முடங்கவில்லை. திரைப்படக்கலை வளர்ச்சியில் திரையரங்கங்களும் முக்கியமானவை. அமெரிக்காவின் லொஸ் ஆஞ்சாலஸ் நகரிலேயே உலகின் முதலாவது திரையரங்கம் 1902ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. ஆயினும் திரைப்படம் என்னவோ ஊமைப்படமாகவே ஓடியது. எனினும் படம் ஓடும் போது பார்வையாளர்களின் செவிச் சுவைக்காக சில கலைஞர்கள் திரையின் அருகே அல்லது பின்புறத்தே நின்றுகொண்டு படத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அறிவியலின் தொடர் சாதனைகள் இந்த நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளியை வைத்தன.

1927ம் ஆண்டு நிழற்படச் சுருளில் ஒலி சேர்க்கும் முறையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற வார்ணர் சகோதரர்களே அந்தச் சாதனையைப் புரிந்தனர். அதுவரை நடிப்பு நாட்டியம் ஓவியம் ஆகிய கலைகளை மட்டுமே உள்ளடக்கி விளங்கிய திரைப்படக்கலை வார்ணர் சகோதரர்களின் கண்டுபிடிப்பிற்குப் பின்னர் இசைக்கலையையும் தன்னுள் ஐக்கியப்படுத்திக்கொண்டு நண்கலைகள் அனைத்தினதும் சங்கமமாகியது. இன்று எம் கண்களுக்கும் விருந்தாகிறது.

நன்றி: வேம்பு

காகிதம் கண்டுபிடிப்பு

கா கிதத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் சாய் லுன் (Ts'ai Lun) ஆவார். இவருடைய பெயரை அறிந்தவர்கள் மிகக் குறைவே. பெரிய கலைக்களஞ்சியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால், அவற்றில் இவர் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமையால், அவருடைய பெயரே ஒரு கற்பனைப் பெயர்தானோ என்ற ஐயம் ஏழலாம். எனினும், கவனமான ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து சாய் லுன் என்பவர் உண்மையான ஆந்தான் என்பதும், அவர் சீனப் பேரரசின் அரசசபையின் ஓர் அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்தார் என்பது, அவர் தாம் தயாரித்த காகிதத்தின் மாதிரிகளை பேரரசர் ஹொ-டி மினிடம் கி.பி. 105ஆம் ஆண்டளவில் அளித்தார் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஹான் அரச மரபின் அகராதிமுறை வரலாற்றில் சாய் லுன் கண்டுபிடிப்பு பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செய்தி நம்பக்கூடியதாகவே உள்ளது.

சாய் லுன் வாழ்க்கை குறித்து அதிகமான விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. அவர் ஓர் அலியாக இருந்தார் என சீனத்துச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. சாய் லுன்னின் கண்டுபிடிப்பு குறித்துச் சீனப் பேரரசர் பெரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் என்றும் ஆவணச் சான்றுகள் குறிக்கின்றன. இந்தக் கண்டுபிடிப்புக்கே, சாய் லுனுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. அவர் பணக்காரராகவும் ஆனார். ஆனால் பின்னர் அவர் அரண்மனைச் சூழ்ச்சியொன்றில் சிக்கிக்கொண்டார். அதன் விளைவாக அவருடைய செல்வாக்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. அவதிக்குள்ளாகிய சாய் லுன் நீராடி அலங்கார ஆடைகள் அணிந்து நஞ்சுண்டு மாண்டார் எனச் சீனச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

சீனாவில் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் போது காகிதம் பெருமளவுக்குப் பயனுக்கு வந்தது. அடுத்த சில நூற்றாண்டுகளில், சீனாவிலிருந்து மற்ற ஆசிய நாடுகளுக்குக் காகிதம் ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டது. காகிதம் தயாரிக்கும் உத்தியைச் சீனர்கள் நீண்ட காலம் இரகசியமாகவே வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், கி.பி. 151ல் சீனக் காகிதத் தயாரிப்பாளர்கள் சிலரை அராபியர்கள் பிடித்துச் சென்றனர். அதன்பின் சில ஆண்டுகளிலேயே சமர்கண்டிலும், பாக்காதிலும் காகிதம் தயாரிக்கப்படலாயிற்று. காகிதம் தயாரிக்கும் கலை படிப்படியாக அரபு உலகம் முழுவதிலும் பரவியது. ஐரோப்பியர்கள் 12ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தக்கலையை அராபியர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டனர். காகிதத்தின் பயன்பாடு உலகெங்கும் படிப்படியாகப் பரவியது. சீனாவில் சாய் லுனுக்கு முன்பு, பெரும்பாலான நால்கள் மிகக் கனமாகவும்,

அலங்கோலமாகவும் இருந்தன. சில நால்கள் பட்டுத் துகிலில் எழுதப்பட்டன. ஆனால், அந்த நால்களுக்கு மிகுந்த செலவு பிடித்தது. மேனாடுகளில், காகிதம் கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பெரும்பாலான நால்கள் 'அட்டுத்தோலில்' அல்லது கன்றின் தோலில் எழுதப்பட்டன. இதற்கான தோல் ஒரு தனிவகை செய்முறையின் படி பக்குவப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்பு, கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும், எகிப்தியர்களும் கோரையின் நாணற்புல் வகையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட 'ப்பிரஸ்' என்ற தாளில் நால்களை எழுதி வந்தனர். இந்தத் தாளில் நால்களை எழுதுவது மிகக் கடினமாக இருந்ததுடன், இதைத் தயாரிப்பதற்கு மிகுந்த செலவாகியது. எனவே, இந்தத் தாள்க்குப் பதிலாக அட்டுத்தோலும், கன்றத் தோலும் எழுது பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் சீன நாகரிகம், மேலை நாட்டு நாகரிகத்தைவிட வளர்ச்சி குன்றியதாகவே இருந்து வந்தது. முதல் ஆயிரம் ஆண்டுகளின்போது, மேலைநாடுகளை விட சீனா விரைவாக முன்னேற்றமடைந்தது. ஏறத்தாழ 700 அல்லது 800 ஆண்டுகள் வரை உலகில் சீன நாகரிகம்தான் மிகவும் முன்னேறிய நாகரிகமாகத் திகழ்ந்தது.

எனினும் அந்த விளக்கங்களில் பெரும்பாலானவை நாம் கருதும் மிக எளிமையான விளக்கத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டன. வேளாண்மையும் எழுத்து முறையும் சீனாவைவிட மத்திய கிழக்கில் முன்னதாகவே முன்னேற்றமடைந்தது உண்மை தான்.

எனினும், காகிதத்தை சாய் லுன் கண்டுபிடித்ததையொட்டி நிலைமை அடியோடு மாறியது. இப்பொழுது பொருத்தமான எழுதப்பொருள் கிடைத்து விட்டமையால், சீன நாகரிகம் மிகத் துரிதமாக முன்னேறியது. மிகச் சில நூற்றாண்டுகளிலேயே அது மேலை நாடுகளுக்கு இணையாக வளர்ச்சியடைந்தது. மேலை நாடுகளில் காணப்பட்ட அரசியல் வேற்றுமை இதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்ததெனினும், அதுவே முழுக்காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. நான்காம் நூற்றாண்டில், மேலை நாடுகளைவிடச் சீனாவில், அரசியல் வேற்றுமை அதிகமாக நிலவியது. ஆயினும், அங்கு பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தது, அடுத்து வந்த நூற்றாண்டுகளில், மேலை நாடுகளில் முன்னேற்றம் மிகவும் மந்தமடைந்திருந்த அதே சமயத்தில், சீனாவில் திசைகாட்டி, துப்பாக்கி மருந்து, அச்சுப்பாள அச்சு முறை ஆகியவை

கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அந்நேரத்தோலையில் காகிதம் மலிவாக இருந்தமையாலும், அது பெருமளவில் கிடைத்தமையாலும், மேலை நாடுகளைவிடச் சீனா விரைவாக வளர்ச்சியடைந்தது.

மேலை நாடுகள் காகிதத்தைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிய பின்பு, அவை வளர்ச்சி வேகத்தில் சீனாவை விஞ்சின. எனினும், 18ம் நூற்றாண்டில் கூட ஐரோப்பாவைவிட சீனா அதிகச் செல்வச் செழிப்புடன் திகழ்ந்தது என்பதை மார்க்கோபோலோவின் எழுத்துகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அப்படியிருந்தும், சீனா மேலை நாடுகளுக்குப் பின் தங்கியதேன்? இதற்குப்பல சிக்கலான பண்பாட்டுக்காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால், தொழில்நுட்பக் காரணம் ஒன்றை மட்டும் சொன்னாலே இதற்குப் போதமானதாகும். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் ஜோஹான் கூட்டன்பர்க் என்ற அறிஞர் தோன்றி, ஒரே சமயத்தில் நால்களின் ஏராளமான படிசுவை அச்சிடுவதற்கான ஓர் உத்தியைக் கண்டுபிடித்தார். அதன் பின்பு, ஐரோப்பிய பண்பாடு மிக விரைவாக முன்னேறியது. சீனாவில் ஒரு கூட்டன்பர்க் தோன்றாமற் போனதால்,

சீனர்கள் அச்சுப்பாள அச்சமுறையுடன் நின்றுவிட்டனர். அவர்களுடைய முன்னேற்றம் மந்தகதியிலேயே நடந்தது. அவற்றை உண்மையில் கண்டுபிடித்தவர்கள் தோன்றாமலிருந்தால்கூட, அவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இந்த உண்மை காகிதத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாகப் பொருந்தாது, சாய் வுன் காகிதத்தைக் கண்டுபிடித்த 1000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் ஐரோப்பியர்கள் காகிதம் தயாரிக்கலானார்கள். சீனர்கள் காகிதம் தயாரிப்பதைப் பார்த்த பிறகுக்கூட மற்ற ஆசியமக்கள் தாங்களே காகிதம் தயாரிக்கும் முறையைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. காகிதம் தயாரிக்கும் முறையைக் கண்டு பிடிப்பது உண்மையிலேயே மிகக் கடினமானதாக இருந்தது. ஓரளவு முன்னேற்றமடைந்த ஒரு பண்பாட்டில் யார் வேண்டுமானாலும் அதைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அருந்திறம் வாய்ந்த ஒருவரால்தான் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக இருந்தது. அத்தகைய அறிந்திறம் வாய்ந்தவராக சாய் வுன் திகழ்ந்தார். காகிதம் தயாரிப்பதற்கு அவர் கையாண்ட அதே முறைதான் (1800 வாக்கில் எந்திரமுறை புகுத்தப்பட்ட பின்னரும்) அடிப்படையில் மாற்றமின்றி இன்றும் கையாளப்படுகிறது.

1643ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஓபெரகமவு திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் பத்தாண்டுக்கு ஒரு முறை ஜேர்மனியின் பவேரிய மாநிலத்தில் நடைபெறும். 40வது முறையாக இவ்வாண்டு மே மாதம் 21ந் நாள் ஆரம்பமான இத்திருக்காட்சிகள் ஒக்டோபர் மாதம் வரை நடைபெறும். ஓபெரகமவு என்னும் நகரத்தில் உள்ளவர்கள் அழைத்துப் பாத்திரங்களிலும் நடிக், நகரிலுள்ள அனைவரும் வெவ்வேறு வகைகளில் ஒத்துழைப்பார்கள். நிகழ்ச்சி காலை தொடக்கம் மாலை வரை கிட்டத்தட்ட எட்டு மணிநேரம் நீடிக்கும். இவ்வாண்டுந் நிகழ்ச்சியில் ஒரு காட்சி: இயேசு லெருசலேம் நகருக்குள் பவனி வருவதைக் காணலாம்.

ஈழத்தமிழருக்கென்று பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் பல இருந்தன. சின்னச் சின்ன மகிழ்ச்சிகளை வாழ்வுநெடுகத் தரக் கூடிய விளையாட்டுக்கள் அனைத்தையும் நாமே ஓரம்கட்டிவிட்டோம். காரணம் தொலைக்காட்சி, திரைப்படங்கள் ஆகிய வற்றின் தாக்கமும் பல்லாடகங்களில் இடம் பெறும் விளையாட்டு மட்டுமே விளையாட்டு என்ற எண்ணம் எமது பாரம்பரிய தமிழ் விளையாட்டுக்கள் நாகரிகம் குறைந்தன என்ற எண்ணமும் இதற்கு காரணமாக கூறலாம்.

நாம் எப்படி எமது தமிழ்ப் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களை நமது வருங்கால சந்ததியினருக்கு விளங்க வைக்க முடியும் என்பதை ஆராய வேண்டும். தமிழருக்கு வேண்டிய அடையாளங்களைக் காக்கவேண்டும்.

சிறு நகர்களில் மட்டுமின்றி கிராமப் புறங்களிலும் இந்த விளையாட்டுக்கள் மறக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது வருத்தம் அளிக்கிறது. பிரித்தானிய காலனி ஆதிக்கம் விட்டுச் சென்ற பல விடையங்களிலிருந்து நாம் மீளவில்லை. அதில் ஒன்று 'கிரிக்கெட்' விளையாட்டு 1972 ஆண்டிற்கு முன்பு ஈழத்தில் இந்த விளையாட்டு கிராமப் புறங்களைத் தாக்கவில்லை. முதலில் வானொலியில் தமிழில் வர்ணனை தொடங்கப்பட்ட நேரத்தில் இந்த விளையாட்டு கிராமப் புறங்களில் ஒலி அளவில் எட்டியது.

இதென்ன நாள் முழுக்க விளையாட்டு கிறார்கள் என்று வானொலியில் கேட்ட கிராமத்தவர்கள் சலித்துக் கொண்டாவும் இளைஞர்களுக்கு இதில் மோகம் ஏற்பட்டது.

ஈழத்தமிழரின் கலாச்சார வேர் ஒன்று அறுந்து போகின்றது

தமிழ்ப் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கலை

அவ்வை சேயோன்

1976ஆம் ஆண்டிற்குப் பின் கிராமங்களுக்கு தொலைக்காட்சி வந்து விட்ட பின்னர் இந்த விளையாட்டு அவர்களை பிடித்துக் கொண்டது. அதுவும் சமீப காலங்களில் இந்த விளையாட்டைத் தவிர வேறு விளையாட்டு இல்லையோ என்ற தோற்றத்தைத் தரும் அளவுக்கு எங்கு பார்த்தாவும் கிரிக்கெட், திருமண வைபவங்கள், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்களில் விவாதிக்கப்படுகின்ற விளையாட்டு ஆகிவிட்டது. இதற்கெல்லாம் காரணம் தொலைக்காட்சிதான்.

ஈழத்தில் ஹாக்கி (Hockey), கூடைப்பந்து (Basket Ball), பேஸ் போல் (Base Ball) எதுவுமே எடுபடாமல் போனதற்கு என்ன காரணம் என்பது புரியவில்லை. ஆனால் புலம் பெயர்ந்த தமிழரைப் பொறுத்தவரை இந்த விளையாட்டுக்களிலும் மோகம் உள்ளவராக மாறிவிடுகின்றனர். இந்த விளையாட்டுக்களில் பங்கு பற்றும் விளையாட்டு வீரர்களின் பெயர்களை மனதில் பதித்து வைத்தும் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை அறிந்தும் வைத்துக்கொள்வர். திருமணவைபவங்கள், ஒன்று கூடல்களில் பெருமையாகப் பேசி விவாதங்கள் கூட நடாத்துவார்கள். அது மட்டுமின்றி வேலை செய்யும் அலுவலகங்கள், தொழிற்சாலைகளில் வேறு இனத்தவர்கள் ஆச்சரியப்படும் அளவுக்கு விளையாட்டு வீரர்களின் சாகசங்கள் பெருமைகளை அடித்து வாங்குவார்கள்.

அது மட்டுமின்றி வீட்டுக்கு விருந்தினரை அழைத்தவிட்டு அவர்களை உபசரிக்கின்ற பண்பாட்டை மறந்து விட்டு தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்படுகின்ற ஹாக்கி அல்லது பேஸ்போல் விளையாட்டுக்களில் ஈர்க்கப்பட்டு மன நோய் பிடித்தவர்கள் மாதிரி தொலைக்காட்சியின் முன்னிருந்து தலை அசைத்த வண்ணமும் தமக்குள் புலம்பிய வண்ணமும் இருப்பார்கள்.

இந்த அளவுக்கு எம் இனத்தவர்கள் அன்னியர்களின் விளையாட்டுக்களில் மோகம் கொண்டு நமது பாரம்பரிய தமிழ் விளையாட்டுக்களை மறந்து அவற்றைத் தள்ளி வைத்துள்ளனர்.

தமிழ் விளையாட்டுக்களில் ஆண்களும் பெண்களுக்குமெனத் தனித்தனி விளையாட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

ஆண்கள் விளையாட்டு என்றால் களித்தட்டு மறித்தல் அல்லது தாச்சி மறித்தல் விளையாட்டு என்பர். மற்றும் கிட்டிப்புல்லு விளையாட்டுத் போன்றவை. இவ்விரு விளையாட்டுக்களும் ஈழத்தில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் மட்டுமே

விளையாடுகின்ற தமிழ்ப்பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் ஆகும். மேலும் சடுக்கு, இளவட்டக்கல்லட்டம், ஆடுபுலிஆட்டம், தாயம், கபடி போன்றவை. களித்தட்டு விளையாட்டைச் சில இடங்களில் பெண்களும் ஆண்களும் சேர்ந்து விளையாடுவதும் உண்டு.

பெண்கள் விளையாட்டு என்றால் தாயம், பாண்டி அல்லது பல்லாங்குழி, தட்டாங்கல், கெந்தி மிதித்தல் அல்லது யாட்டம் என்று பல. இது தவிர சாதாரணமாகச் சிறுவர் சிறுமியர் கலந்து விளையாடும் கண்ணாழ்ச்சி, புங்கடி புளியடி அல்லது தொடு விளையாட்டு, உயிர் முச்சு, பூல்கோட்டி போன்ற விளையாட்டுக்களும் உண்டு. இதில் எதையும் நகரப் பெருநகர வீதிகளிலோ, கிராமப்புறங்களின் மைதானம் அல்லது களத்து மேடுகளிலோ பார்க்க முடியாது. களித்தட்டு விளையாடுதலும், கிட்டிப்புல்லு விளையாடுதலும் பொதுவாக ஈழத்தில் எல்லா இடங்களிலும் விளையாடப்படும் விளையாட்டாகும். இவ்விளையாட்டுக்கள் மிக உற்சாகத்துடன் வேர்க்க விறுவிறுக்க, மனச்சோர்வற்ற, நீண்ட மனமகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடிய ஒரு விளையாட்டு. இன்றும் அந்த நாட்கள் எம்மனதைவிட்டு அகலாமல் இருக்கின்ற நாட்கள்.

கிராமப் புறங்களில் படிக்காத பெண்களும் ஆடும் விளையாட்டு பாண்டி அல்லது பல்லாங்குழி என்பர். இந்த விளையாட்டில் எந்தக் குழியிலிருந்து தொடங்கினால் எந்தக் குழியில் முடியும் எதில் காய் அள்ளலாம் என்பது கிராமத்து பெண்களுக்கு அத்துபடி. மிகச் சுவமமாக எதிராளியை தோத்தாங்குழி ஆக்கிவிடுவார்கள். இது ஒரு வகையில் கணக்குப் பயிற்சீதான். ஆனால் இந்த விளையாட்டைக் காணவே இல்லை.

அடுத்து கல்லாடுதல், கூழங்கற்களைப் பரப்பி வைத்துக் கொண்டு ஆடுதல் அல்லது ஏழு கற்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு ஆடுதல் என்று பெண்கள் ஆடும் விளையாட்டு இலக்கியத்தில் 'அம்மாணை' என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட இதுவும்

மறைந்து வருகிறது. மேலும் இந்த விளையாட்டுக்கள் அனைத்தும் தெருவில் உள்ள சிறுவர் சிறுமியர் ஆண்கள் பெண்கள் கூடி விளையாடும் விளையாட்டு. இப்போது தாயகத்தில் புலம் பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் ஆங்காங்கே இவ்விளையாட்டுக்கள் உயிர் பெற்றுவாழ்கின்றன. புலம்பெயர்ந்து வேற்று நாடுகளில் வாழ்பவர்களின் வாழ்க்கை பகல் முழுக்க வேலை அல்லது கல்வி என்று கழிகிறது. மற்ற நேரங்களிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் அவர்களைத் திருமண வைபவம் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்களிலும் மேலும் திரைப்படங்களிலும் தொலைக்காட்சியிலும் மாயக் கயிற்றால் கட்டி விடுகின்றன.

ஆடு புலி ஆட்டம் செஸ் ஆட்டத்திற்கு இணையான ஆட்டம். திறமையுள்ள புத்திசாலி ஆடுகள் புலிகளை மடக்கி விடும் எனிய சிக்கல் இல்லாத நகர்த்தல்கள்தான், ஆனால் மறைந்து வருகிறது.

இதே போன்ற தாயம் விளையாடுவதும் சில இடங்களில் இப்போது காணப்பட்டாலும் இது மறைந்து வருகின்றது. புலம் பெயர்ந்து வாழுகின்ற தமிழர்கள் கூடச் சில இடங்களில் விளையாடக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த விளையாட்டு பெரும் பாலும் சூதாட்டமாகவே விளையாடப்பட்டு வந்தது. சீட்டுக்கட்டு வந்த பின்னர் தாய விளையாட்டுக்கு மவுசு குறைந்து விட்டது. நாம் புதிதாக ஒன்றைக்கண்டு பிடிப்பதும் இல்லை எமெக்கென்று இருப்பதையும் கைவிட்டுவிட்டு அன்னியர்கள் உருவாக்கியவற்றைப் பின்னால் தரத்தி இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ் விளையாட்டுக்கள் சின்னச்சின்ன மகிழ்ச்சிகளை வாழ்வு நெடுகத் தரக்கூடியவை. தெருவில் தன் வயதொத்த சிறுவர்களுடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாடிப் பந்தகளைத் தரத்தி தரத்தி முதுகில் அடித்து தெருவில் பல்வேறு வீடுகளில் பரண்களில் கூட ஓளிந்து கொண்டவர்களை கண்டு பிடித்து அவுட்டாக்கி மரத்தில் குரங்கு போல் ஏறிக்குதித்து நாம் விளையாடிய மகிழ்ச்சியான தருணங்கள் இன்றைய சிறுவர்களுக்கு கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். அடிக்கடி இடப்பெயர்வுகள், அகதி முகாம்களில் வாழ்க்கையை ஓட்டிக்கொண்டு மன மகிழ்ச்சியற்ற வாழ்க்கையோடு கல்வி கற்கவும் வேண்டும் இதற்கே நேரம் போய்விடுகிறது.

நாம் எப்படி எமது தமிழ்ப் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களை நமது வருங்கால சந்ததியினருக்கு விளங்க வைக்க முடியும் என்பதை ஆராய வேண்டும். தமிழருக்கு வேண்டிய அடையாளங்களைக் காக்கவேண்டும். எம் முதாதையினர் எமக்கென்று விட்டுச்சென்றவற்றை எம் சந்ததியினருடனே நாம் கைவிடுவது சரியா?

அமெரிக்க மாநிலமான கலிபோர்னியாவைச் சேர்ந்த மைக்கல் ஷ்வாப் என்னும் ஓவியர் வரைந்த சுவரொட்டி.

நாம் நாளாந்தம் தேவையற்றவனென வீசிவெறியும் குப்பை கூழங்களால் மாசடைந்து வரும் சுற்றுச் சூழலையும், பொதுவாக இயற்கையையும் தாயகச் சித்தரித்து அவள் திக்குமுக் காடுவதைக் காட்டுகிறது யடம். கலைச்சிறப்பு: இருள்/ஓளி அல்லது கறுப்பு வெள்ளை என்ற நிறங்களைப் பயன்படுத்தும் நிறம்.

ஆனாபுலஸ்

சு.இராமச்சந்திரன் - சிறுகதை -

சந்தனத்தேவன் சட்டைப் பக்கெட்டிலிருந்து கடிதத்தை எடுத்து ஒரு கண்ணோட்டம் வீட்டார்.

“திரு. சந்தனத்தேவன் அவர்களுக்கு வணக்கம். நீங்கள் அனுப்பிய கடிதம் கிடைத்தது. உங்கள் ஆலோசனைப்படி கவிஞர் மலையப்பனுக்கு சிறப்புமலர் போடுவதற்குத் தீர்மானித்துவிட்டேன். இது விஷயமாக அநுபவசாலியான உங்களோடு கலந்துரையாடுவதற்கு விரும்புவதால் எதிர்வரும் விழாக்கிழமை காலை பத்துமணிக்கு எமது இல்லத்திற்கு வருமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இவ்வண்ணம் தங்கள் நல்வரவை எதிர்பார்க்கும் சின்னத்துரை ஜேபி”

மூடியிருந்த கதவின் முன்னால் நின்றபடி தன் கைக் கடிதத்தைப் பார்த்தார். பத்து மணியாவதற்கு சரியாக இரண்டு நிமிடம் இருந்தது. அது வரைக்கும் கதவைத் தட்டாமல் நின்றுகொண்டிருந்த சந்தனத்தேவன் சரியாக நேரம் பத்துமணியாகவும் கதவை மெதுவாகத் தட்டினார். நீங்கள் யார் என்று கேட்டுவிட்டால் கடிதத்தை உடனே காட்ட கையில் அதை தயாராக வைத்திருந்தார்.

“வாங்க நீங்கதானே சந்தனத்தேவன்”

“ஆமாம்” என்று சிரிப்போடு சொன்னதுடன் தலையும் ஆட்டிக்கொண்டார்.

“வாங்க உள்ளே” அழைத்தார் சின்னத்துரை ஜேபி

கையில் வைத்திருந்த கடிதத்தை தன் கால்சட்டைப் பைக்குள் மடித்துப் போட்டுக்கொண்ட சந்தனத்தேவன், கண்ணுக்குத் தட்டுப்பட்ட ஆசனத்தில் சொல்லாமலே உட்கார்ந்து கொண்டார்

“சரியாக பத்துமணிக்கு வந்துட்டீங்களே”

“ம்.. சரியா டைமுக்கு வந்தீடுவேன். இது மாதிரித்தான் என் வேலையெல்லாம்.” இப்படி ஒரு செயலைச் செய்துதான் ஆளைவசமா மாட்டிக்கொள்ளலாம் என்று சந்தனத்தேவன் திட்டமிட்டு செய்த செயல் தான் என்று சின்னத்துரை ஜேபிக்குத் தெரியவே தெரியாது. ஆளுக்குத் தகுந்தபடி பேசி அப்படியே தூண்டில் போட்டுவீடும் கில்லாடி என்பது அவரால் ஏமாற்றப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும்.

உங்களைப்பற்றி நான் நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னகைக்குத்தான் நேரடியா பார்த்திருக்கிறேன்.

சின்னத்துரை ஜேபியின் வார்த்தையைக் கேட்டு உள்ளங்கால் தொட்டு உச்சிவரைகுளிர்ந்து போன சந்தனத்தேவன், தோளில் கிடந்த இந்தியப் பையை தன் முன்னால் இருந்த மேசைமீது வைத்தார்.

கவிஞர் மலையப்பனுக்கு நீங்கள் செய்யும் இந்த பணஉதவி பெ..ர்..ய.. உதவி, தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் இந்த கவிஞன் தன் வாழ்நாளிலே பார்த்தே இராத தொகையாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாவலி ஆற்றில் குளிப்பாட்டினார்.

“ஆமாங்க. செய்யுற காரியம் ஒரு பிரயோசனமா இருக்கணு மில்ல. மாடு செத்தா தோல் தப்பு செய்ய உதவுது. காடு அழிஞ்சா வீறகு கிடைக்குது. மனித கட்டு அழிஞ்சா எதுக்கு உதவுது ஒன்னுக்குமில்ல. அது தான் இப்படி ஒரு தொண்டுசெய்ய நினைக்கிறேன்.”

“இப்படியெல்லாம் யாருங்க யோசிக்கிறா? நீங்க சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்று உள்ளவங்க போலிருக்கு”

“இந்த ஊரில் இருக்கிற ஆன்மீகச் சங்கத்தில நான் தான் தலைவருங்க” சின்னத்துரை ஜேபி

“அது தானே பார்த்தேன். இப்படியான மனசு எல்லோருக் கும் வராதுங்க. இந்த மாதிரி சமயச்சங்கத்தில் உள்ளவங்களுக்குத்தான் வரும். என்ன இருந்தாலும் நீங்க செய்யுற காரியம் நல்ல காரியம் நானும் ஒரு நல்ல காரியம் செய்யுறன்.”

“அப்படியா?”

அந்தக் காலத்திலே தோட்டத்தொழிலாளருக்காக தமது கவிதையின் மூலமாக குரல் கொடுத்த கவிஞர்களை இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்குத் தெரியவே தெரியாது. அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் அவர்கள் டுட்டபாடெல்லாவற்றையும் உணர்த்தவேண்டிய கடமை எங்களுக்குண்டு. அதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே சந்தனத்தேவன் தன்னுடைய பையிலிருந்து அச்சிட்ட பிரசுரங்கள் சிலவற்றை எடுத்துவெளியே போட்டார். சின்னத்துரை ஜேபிக்கு அந்தபிரசுரங்களிலிருந்து ஒன்றை தூக்கி கொடுத்தார். அதை வாங்கிக் கொண்ட சின்னத்துரை ஜேபி ஒவ்வொரு ஒற்றையாகப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

எஸ். எஸ். நாதன் என்றொரு மலையகக் கவிஞர். இவருக்கு நான் வெளியிட்ட மலர். எங்கே வெளியிட்டிருக்கிறேன்னு பாருங்க.

“கல்முனையில்” முதற்பக்கத்தைத் திருப்பிப்பார்த்த சின்னத்துரை ஜேபி சொன்னார்.

“இந்தக் கவிஞர் நாதன் முழுப்பெயர் சீவகாமிநாதன். நாகர்கோவிலிருந்து வந்தவர். கல்முனையில் கல்யாணம்

போரின் கொடுமைகளை விவரிப்பதில் இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று: அது விளைவிக்கும் பேரழிவு, மனிதக் கொலைகள், சுற்றுப்புற அழிவு, பொருளாதார சேத விபரீதம், அனாதைகளாய் விடப்பட்ட குழந்தைகள்... என்று பட்டியல் நீள்கிறது. இன்னொன்று: தனி மனிதனின் ஆன்மாவை அது அழிக்கும் விதம். கொல்வது சரிதான் என்ற நினைப்பு நிரந்தரமாய் மனிதனுக்குள் இருக்க போர்கள் வழிசெய்து விட்டன. 'சரியான' காரணங்களால் கொல்லலாம் என்றால், போர் முனையில் மட்டுமல்ல, வேறெங்கும், தெருவில், சந்தையில், யாரையும் குழந்தைகளை, பெண்களை, என்ன நடக்கிறது என்றே

தெரியாத அப்பாவினை கொல்வதிலும் தவறில்லை என்றாகிவிடுகிறது. 'சரியான' காரணங்களை மக்களுக்கு அளிப்பதில் மதவெறியும், மொழிவெறியும், நிறவெறியும், தேசப்பற்று வெறியும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியிடுகின்றன. நல்ல யுத்தமோ, கேட்ட யுத்தமோ மனிதனைப் பலிக் கடாவாக்கிக் கொண்டு, வாழ்வையும் வளங்களையும் மென்று சம்பி, பெரும் இலட்சியப் போய்மைகளைத் துப்புகிறது போர்.

நன்றி: தினமூலம்.

பண்ணியவர். ஆள்ரொம்ப அழகானவர். நற்பிட்டி முனையில் வாழ்ந்தவர். நாய்பட்டினமுனை என்றிருந்த பெயரை நற்பிட்டிமுனை என்று மாற்றி வழக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர்” (இன்னொருவர் வீடு என்ற நினைப்பை மறந்து அடக்கமில்லாமல் தொண்டையைக் கிழித்தார்)

“நான் இந்த மலரை வச்சிக்கட்டுமா” கையிலுள்ளதை நீட்டி சின்னத்துரை ஜேபி கேட்டார்.

“எடுத்துக்கங்க. உங்களைப்போன்ற ஆட்களுக்கு கொடுக்கத்தானே வச்சிருக்கேன். இப்படி காவத்தையில் பி. ஆர். பெரியசாமி, எட்டியாந் தோட்டையில் வாழ்ந்த கோவிந்தசாமித்தேவர், நாவலப்பிட்டியில் வாழ்ந்த பெரியாம் பிள்ளை இப்படி இன்னும் சில மறைந்த கவிஞர்களுக்கு நான் மலர் போடப்போகிறேன்”

“அருமையான தொண்டு. இந்த மலர் போடுவதில் எனக்குன்னா அனுபவமில்லை. கட்டுரையெல்லாம் வேணுமே”

“அந்தப் பொறுப்பையெல்லாம் என்னிடம் விடுங்க. நீங்க என்ன செய்யறீங்கன்னா? சுமார் 20 அல்லது 25 ஆயிரத்துக்கு விளம்பரம் சேர்த்துடுங்க. உங்களுக்கு முடியுமா?” ஒரு கேள்வியைப் போட்டு ஆசாமியின் திறமையைப் பரிசோதித்தார்.

“அதெல்லாம் முடியும். நம்ம கூட்டாளி ஒருத்தர் இருக்கிறார். செத்த வீடு, கல்யாணவீடு, பொறந்த நாள் வீடு, மீட்டிங் எல்லாத்துக்கும் போய் போட்டோ பிடிக்கிறவர். அவருக்கு நிறைய ஆள்களைத் தெரியும். அவரை வச்சி நான் எடுத்தீடுறேன்”

“அது போதுங்க. மலரை கொழும்பில் அடிச்சடிச்சுத் தாரேன். அங்க சீக்கிரமா அடிச்ச எடுக்கிற வசதி நிறைய இருக்கு. முதல்ல அட்வான்ஸ் பத்தாயிரம் கொடுக்கணும். நீங்க கொழும்புக்கு வரணும் வந்து உங்க கையாலயே காசு பத்தாயிரத்தை பிரஸ்காரர்கிட்ட கொடுங்க. உங்களுக்கு மலரை சரியான நேரத்துக்கு அச்சிட்டாக் கொண்டு வந்து தாரேன். மீதி கணக்கு வழக்கையெல்லாம் நான் பார்த்துக் கொள்ளேன். காசு டீலிங்கெல்லாம் என்னிடமே வச்சுக் குங்க. என்னா கடைசி நேரத்தில உங்கள கண்கூடுதலா காசு கேட்டாலும் கேட்டிடுவாங்க”

சந்தனத்தேவன் சொல்வதெல்லாம் உண்மையாகத்தான் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை அழுத்தமாக ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் பொன்னாத்தா கூல் டிரிங்ஸ் கொண்டு வந்துவைத்தான்.

“எனக்கு இந்த விவகாரமெல்லாம் தெரியாது நீங்க சொல்றபடி உங்களிடமே காசு தாரேன். நீங்களே சிறப்பாக செய்துதாங்க” பொறுப்பை அவர்மீதே சுமத்திவிட்டார். இப்படி ஒருபொறுப்பை எதிர்பார்த்த சந்தனத்தேவன் உள்ளம் மகிழ்ந்துபோனார்.

“நான் கண்டிக்குப் போகணும்” என்று சந்தனத்தேவன் புறப்பட, “எல்லாவற்றுக்கும் விபரமாகக் கடிதம் போடுகிறேன்” என்று சின்னத்துரை ஜேபி சொன்னார். தோள்பைக்குள் மேசையில் போட்ட எல்லா மலர்களையும் திணித்துக்கொண்டு வேகமாக நடந்த சந்தனத்தேவன் போகிறவழியில் தன் சட்டைப்பைக்குள் இருந்த ஒரு கடிதத்தை எடுத்தார். அந்தக் கடிதம் சின்னத்துரை ஜேபியைச் சந்திக்க பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு வரும் வழியில் தபால்காரன் சந்தனத்தேவனிடம் கொடுத்த கடிதம். கடிதத்தை உடைத்து படித்தான்.

“அன்புள்ள தேவா அவர்களுக்கு நீங்கள் எஸ். எஸ். நாதன் நினைவு மலரை அச்சிட்ட வகையில் 11,500 ரூபா தரவிருப்பதை பல தடவை உங்களுக்கு தெரிவித்திருந்தேன். எந்தவிதமான பதிலும் போடாமல் இருப்பது எனக்கு மனவருத்தத்தைத் தருகிறது. உங்கள் வார்த்தையை நம்பியே இந்த மலரை அச்சிடும் செலவுக்காக என் மனைவியின் நகையை 10,000 ரூபாவுக்கு வங்கியில் அடகு வைத்தேன். ஒன்பது மாதம் கடந்துவிட்டது வட்டியும் வந்துவிட்டது. அந்த ரசீதை போட்டோ கொப்பி எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறேன். இதைப்பார்த்தாவது மனமிரங்கி காசை வைப்பீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். இப்படிக்கு கே. இராகவன், பிரசாந்த் அச்சகம்”

சந்தனத்தேவன் கடிதத்தை மட்டுமல்ல அடகு வைத்தபோட்டோ கொப்பித்துண்டையும் சேர்த்து கிழித்து வீசிவிட்டு கொஞ்சம்கூடக் கவலைப்படாமல் கண்டி பஸ் நிலையத்தை நோக்கி வெகுவேகென்று ஓடினார்.

நன்றி எசமானே போதும்

எந்தன் எசமானே
ஜீவராசிகளை நேசிப்பதிவ்
மனநீதிச் சோழனையும்
தோற்கடித்தவர்
நீர்.
முட்டாள்தன்மாக
முல்லைக்குத் தெரிந்த
புகழ் முடியணிந்த
வள்ளல் பாரியிலும்
நீர்
விலைகி.
ஏனெனில்
நீர்
முல்லைக்கு
கறிமுருங்கையையல்லவா
நட்டுவைத்திருப்பீர்
கொடும் விவங்கையும்
பிள்ளை போல் வளர்க்கும்
உமது
ஜீவகாருண்யம்
எத்தனை பெரியது!
எத்தனை பெரியது!
தினமும் இறைச்சி
நீநாய்க்கு மருந்து
அடிக்கடி குளிப்பாட்டு
பாதுகாப்பான
இரும்புக்கூடு
விவங்குக்கு
கொண்டாட்டந்தான்.
நாளொரு மீனா
பொழுதொரு வண்ணம்

வளரும் விவங்கை
பார்த்து ரசித்த பரபரப்பில்
பூத்த உம்
புன்னகையில்
எத்தனை கனிவு?
ஆனால்
உமது
உண்மை ஊழியன்
எனது
வீட்டின் கூரை
ஆயிரம் கண்கள்
வழித்தன போல
ஓட்டைகளானது.
கடந்த இரவு
கனந்த மழையில்
நானும் எனது
உடன்பிறப்புக்களும்
நனைந்த சுகந்தை
சொல்லி அழுது
உம்மிடம் இரந்தேன்
உதவும்படி.
என்ன செய்வென்
பச்சை மரமென்று
வெட்டிப்பார்த்தேன்
பால்வடியாத
உமது மணம்
முகந்தைச்சுழித்தது.
நன்றி எசமானே
போதும்!

என். ராஜா

அ மொர்க்காவில் இன்று திரைப்படங்களின் சிறப்பு வரிசையில் அதிக வசூலைய பெற்று நிற்பது “வாட்சண்டை வீரன்” (gladiator) என்னும் உரோமைப் பேரரசின் வரலாற்றை ஒட்டி எழுந்த திரைப்படம். கி.பி. 180ல் மார்க்குஸ் அவுரேலியஸ் என்னும் உரோமை அரசன் தனக்கு மரணம் அண்மித்ததை உணர்ந்தான். தனது தலைசிறந்த தளபதியான மக்ஸிமஸ் என்பவனை மீண்டும் குடியரசாக்கமாறு மட்டும் உரோமைப் பாதுகாவலனாக நியமிக்கிறான். கொம்மொரூஸ் என்னும் மன்னனுடைய மகனான தானை சக்கரவர்த்தியாக வரவேண்டும் எனத் திட்டம் தீட்டி தந்தையை அரவணக்குதல்கொண்டே திரைக்கொன்று, தன்னைத்தானே மன்னனாகப் பிரகடனம் செய்கிறான் கொம்மொரூஸ். அத்தொரு, மக்ஸிமஸின் வீட்டைத் தீக்கிரையாக்கி அவன் மனைவியையும் மகனையும் மானப்பங்கப்படுத்திக் கொன்றான் மக்ஸிமஸும் கொல்லப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளை கொடுக்கிறான். மக்ஸிமஸ் தன்னைக், கொல்லும் இம்மூயற்சியிலிருந்து தப்பித்தாலும் வாட்சண்டை வீரர் கூட்டத்திற்கு விற்கப்பட்டு அடிமையாகிறான். சண்டை செய்து இறப்பதே இவ்வீரர்களுடைய கடமை. தளபதியாக இருந்தபோது காட்டுவிராண்டி மனிதர்களுடன் போரிட்ட மக்ஸிமஸ், விளையாட்டரங்கில் கொல்லும் மனிதர்களுடன் போராடும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறான். விளையாட்டரங்குச் சண்டைகளில் மக்களின் பாராட்டையும் மார்க்குஸ் அவுரேலியஸின் மகனது (லூசில்லா) அன்பையும் பெறுகிறான். மீண்டும் மக்ஸிமஸைக் கொல்லத் திட்டமும் கொம்மொரூஸுடன் அரங்கிலேயே போராடி அவனைக் கொல்லுகிறான். தான் மிகவும் அன்பு செய்து மனைவி பிள்ளையின் கனவுடன் அவனும் இறந்து போகிறான். உரோமைக்குப் புதுவாழ்வு கிட்டுகிறது.

படத்தின் காட்சியமைப்புகள் அபாரம். உரோமை அரசன் மனையில் இருந்த பிரம்மையை படத்துக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட “செட்டிங்ஸ்” எனக்குத் தந்தமையால் தன்னால் திறம்பட நடிக்க முடிந்தது என கொம்மொரூஸ் பாத்திரத்தில் நடித்த ஜோஅக்கீன் வீனிக்ஸ் திருப்தியுடன் சொல்கிறார்.

இப்படம் யுத்தக் களரியிலேயே ஆரம்பமாகிறது. குத்தச்சண்டை வாய்சண்டை என்பவை கலையம்சத்துடனும் எதார்த்தமாகவும்

காட்டப்படுகின்றன. இரத்தம், நெருப்பு, கத்தியால் குத்தப்படும் உடல்கள், சரிபாதினாகத் துண்டிக்கப்படும் மனித உறுப்புகள், சிரமியூந்த முண்டங்கள் - பெய்வெறர், ஸ்பாட்டாக்குல் போன்ற திரைப்படங்களை நினைவு படுத்திகின்றன. அதே போல் உரோமை வரலாற்றுக் கதைகளில் வரும் அரண்மனைக் காமக் களியாட்டங்கள், அரசியல் உட்சதிகள், இராணுவ வெற்றியை ஈட்டிச் செய்யும் ஆழிவுகள் இப்படத்திலும் நிறைய உள்ளன.

இப்படத்தை நெறிப்படுத்தியுள்ள றிட்லி ஸ்கொட் என்பவர் இப்படத்தை எடுப்பதற்கு பழைய உரோமையின் ஓவியம் ஒன்று

தனக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது எனக் கூறுகிறார். “வரலாற்று அரசு திரைப்படங்களை நான் பார்த்து, அவைகள் காட்டும் உலகை உயிரோட்டத்துடன் நினைவில் பதித்திருக்கிறேன். அத்தகைய பழைய திரைப்படங்களுக்கு இன்று புதிய மொழியும் வடிவமும் கொடுத்து அக்கதைகளை காலத்திற்கேற்ப நடமாட விடவேண்டும்” எனத் தனது கனவைக்கூறுகிறார்.

பழையவற்றிற்கும் புதியவற்றிற்கும் உள்ள இவ் வேறுபாடு மொழியைப் பொறுத்த மட்டிலும் அதிநவீன தொழில்நுட்பங்கள் கையாளப்பட்ட விதத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் க்ளேடியற்றர்

என்றும் இப்படத்தில் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இதன் திரைப்படக்கதையை எழுதியவர், விளையாட்டு வீரர்கள் இன்று மட்டுமல்ல பண்டைய காலத்தில் முதலாகக் கண்டமுடிந்தனமான வீரவணக்கத்தைப் பெற்றுவந்தனர் என்ற கசப்பான உண்மையைக் கூறத்துடிப்பவர் போல் தோன்றுகிறார். வன்முறையை

வன்மையாகக் கண்டிக்கும் திரைப்பட இயக்குனர்கள் முதலாக அதைக்காட்டி திரைப்படத்தை வெற்றிப்படமாக்குவதற்கும் முனைகிறார்கள் என்பதற்கு இப்படமும் உதாரணம் என்பர் ஒரு சில விமர்சகர்கள். இருந்தும் உரையாடல்களில் யுத்த தர்மம் பற்றிய பல கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன.

இப்படம் ஒருவகையில் இயக்குனரின் வாழ்வில் அவர் இறப்பைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள (அவரின் தமையன் புற்றுநோயினால் சிறிது சிறிதாக உயிரிழந்தவர்) கருத்தை

வெளிப்படுத்துகிறது எனலாம். அதிகாரம் வகிப்பவர்கள், பணம், பொருள் படைத்தவர்கள், நாட்டின் செழிப்பால் நலன் அடைபவர்கள் முதலியோரின் களியாட்ட விருப்பங்களுக்கு அடித்தள மக்களின் அவலம் சுவையூட்டவேண்டுமா என்ற கேள்வி உரோமை விளையாட்டரங்கில் விடப்படையாடப்படும் அடிமைகள் சதைந்து சின்னாபின்னப்படுவதைப் பார்க்கும் போது எழுகிறது. ஈற்றில்: வரலாற்று நாடகங்களும் திரைப்படங்களும் காலத்திற்கு ஏற்ற காலத்தில் காட்டப்படும் போது மாபெரும் வெற்றியை அளிக்கும் என்பதற்கு இத்திரைப்படம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. ஹனியால் என்னும் பிரமாண்டமான வரலாற்றுப் படத்துக்கு இயக்குனர் தம்மைத் தயார் செய்த கொள்வனில் வியப்பில்லை.

என்னைல

“இன்டர்நெட்” யுத்தில் முன்மொக்கிச் செல்லவேண்டிய மாணவர்களை சங்ககாலத்துக்கு பின் தள்ளிவிடக்கூடாது!”

நாடகம் வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பது. அதிலும் ஊடகம் எதுவாயினும் - மக்கள் முன்னிலையில் நடிக்கப்படும் நாடகம், மற்ற இலக்கிய வகைகளைக்காட்டிலும் வாழ்க்கையைக் கூடுதலாகப் பிரதிபலிக்கவேண்டும்! எனவே எங்களது நடைமுறை வாழ்க்கையே நாடகமாக்கப்பட வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே பெறப்படும். எங்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் நாடகத்திலும் அலசப்படவேண்டும். சமூகத்தில்தான் அன்றாடம் சம்பதித்துப் பேசும் பழகுகின்ற

மனிதர்களே நாடக பாத்திரங்களாக வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ரசிக்கர்கள், வாசகர்களுக்கு நாடகத்தில் ஒரு அர்த்தம் தெரியும். அவர்கள் அந்தப் பாத்திரங்களுடன் ஒன்று நின்று நாடகத்தை அனுபவித்துப் பயனடைவர்.

இந்த இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் நாங்கள் மாணவர்களை “இன்டர்நெட்” யுகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டுமே தவிர சங்ககாலத்திற்கும் வடமோடி தென்மோடிக்கும் பின் தள்ளிவிடக்கூடாது!

அராவியூர் - ந. சந்திரமூர்த்தி

'தந்தை செல்வா' என்றும் 'வெரியவர்' என்றும் 'முதறிஞர்' என்றும் மக்களால் பெரும் மதிப்போரும் அன்போரும் அழைக்கப்படும் அமரர் திரு. சாமுவேல் ஜேம்ஸ் வேலுப்பிள்ளை செல்வநாயகம் அவர்கள் ஈழவரலாற்றில் தனி இடம் வகிப்பவர். 1949ல் தமிழரசுக் கட்சியை நிறுவிய இவர் காலப்போக்கில் ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைக்குரலாக மாறினார். அவரது இறுதிக் காலத்தில் அவரின் அந்தரங்க செயலராகக் கடமையாற்றியவர் திரு. அருள் மா. இராசேந்திரன் அவர்கள். அவருடன் நடத்திய தந்தை செல்வாவைப் பற்றிய செவ்வி ஒன்றின் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறோம். செவ்வி கண்டவர் என். எஸ். ராஜா.

கேள்வி : தந்தை செல்வாவின் உறவு உங்களுக்கு எப்போது ஆரம்பமானது?

பதிவு : 1949ல் தமிழரசுக் கட்சி அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டபோது நான் அங்கிருந்தேன். நான் அதுவரையும் தமிழ் காங்கிரஸ் ஆதரவாளன். நான் அரசு ஊழியனாக இருந்தமையின், எந்த ஒரு கட்சியையும் வெளிப்படையாக ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தேன். இருந்தும் புதிய கட்சி உருவாகியதும் அதன் செயற்பாடுகளில் சிறிது சிறிதாக, ஆனால் வெளிப்படையாக அல்ல, ஈடுபடத்தொடங்கினேன். மேலும், தந்தை செல்வாவின் பாராளுமன்றத் தொகுதிக்குள்ளிருக்கும் கிராமம் ஒன்றைச் சேர்ந்தவன் நான். எழுபதுகளில் அவரது செயலர் ஒரு மாத ஓய்வில் சென்று திரும்பி வரமுடியாமல் இருந்த பொழுது அவ்விடத்தை நிரப்பிய என்னை நிர்ந்தரமாகவில தமக்குத் துணைசெய்யத் தந்தை கேட்டதின் பேரில் அவரது இறுதிக்காலத்தைச் செயலாளராகப் பணி செய்தேன்.

கேள்வி : இப்படி ஒரு மாமன்தொகுதி மிகவும் அண்மையில் பணி செய்த உங்களுக்கு அவரது தலை சிறந்த பண்பாக எது தோன்றியது?

பதிவு : எத்தனையோ அரும்பண்புகள் அவரில் நிறைய விரும்பின. என்ன மிகவும் கவர்ந்திருந்தது அவரது இறைநம்பிக்கை. ஆசாரத்திற்காகச் சமய வழிபாட்டைச் செய்தவர் அவர். உள்ளத்தின் ஆழத்தில்

உறைந்திருந்த கடவுள் பக்தியே அவருடைய அனைத்து செயற்பாடுகளுக்கும் ஆதாரமாக இருந்தது. "தமிழ் மக்களைக் கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று ஒரு முறை அவர் கூறியது ஒரு பேச்சுக்கு எழுந்தமானமாகச் சொல்லப்பட்டது அன்று. உள்ளத்தில் ஊறிய கடவுள் நம்பிக்கைப்போக்கிலிருந்து அது வெளிவந்தது என நான் கருதுகிறேன். இந்த ஆழமான பக்திக்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூறலாம். 1975ல் அவர் கொலம்பு மருத்துவமனை ஒன்றில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது நான் அவருக்கு உதவியாக மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்தேன். இரவில் உறங்குவதற்கு முன், படுக்கையை விட்டுக் கீழே இறங்கி முடிந்தாட்படியிட்டுக் கரங்கூப்பிச் செபித்த பின்பே உறக்கத்துக்குப் போவார். இச்செயல் என் மனத்தில் மறக்கமுடியாத பதிந்திருந்தது.

கேள்வி : அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர்தான். இந்தக்கள் மத்தியில் அவர் எவ்வாறு தலைமைத்துவம் வகித்திருக்கமுடியும்? அதுவும் ஐம்பது அறுபதுகளில்!

பதிவு : தனது சகாக்கள் மத்தியிலும் மக்கள் மத்தியிலும் தனது ஒழுக்கத்தாலும் பண்பாலும் நிரம்பியவராகவும் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். மக்களை அவர் இந்தக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள் என்று பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. பாடுபாடு காட்டவில்லை. அதுவே காரணம்.

கேள்வி : அவரது நேர்மை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சற்று விளக்கமாகக் கூற முடியுமா?

பதில் : எப்போதும் உண்மை பேச வேண்டும் என்ற கொள்கையில் வழுவராமலே வாழ்ந்தவர் அவர். “பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரையாத நன்மை பயக்கும் எனின்” என்ற வள்ளுவரின் அறிவுரைக்கு மொலாக உண்மையைப் பேசவேண்டும் என்று வாழ்ந்தவர். You must not tell untruth என்பது அவரது வாய்மொழிகளில் ஒன்று. தொலைபேசி தொந்தரவுகளைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர் அங்கு பேசுவதற்கு இல்லை என மற்றவர்கள் கூறிய “வெள்ளைப் பொய்களை” முதலாகத் தவறு என வாதிட்டவர். இது அவருடைய நெஞ்சுரத்தையும் காட்டி நின்றது.

கேள்வி : அவரை நன்கு அறிந்திருந்த பலரும் அவர் கொள்கையிலிருந்து அசையாத உறுதி கொண்டவர் எனக் கூறுகிறார்கள். இது உண்மையா?

பதில் : நடைமுறைப்படுத்த ஒப்புக்கொண்ட கொள்கை ஒன்றிலிருந்து எக்காரணத்தையிடும் விவகாரதிருக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் அவரது ஆளுமையின் ஒரு சிறப்பு. இதற்கு ஓர் சிறந்த உதாரணம்: 1972ல் பாராளுமன்றத்திலிருந்து பதவி விவகியதன் பின் அன்றைய பிரதமராக இருந்த திருமதி பண்டார நாயக்காவைச் சந்திக்கப் பல முறை எடுத்த முயற்சி பலவளிக்கவில்லை. பல மாதங்களின் பின் சந்திக்க நேரம் தருவதாகப் பிரதமர் அறிவித்திருந்தார். குறிக்கப்பட்ட நேரம் பி.ப. 2.00 மணி. முற்பகலில் தொலைபேசி ஓலித்தது. பிரதமரின் பணிமனையிலிருந்து வந்த அந்த அழைப்பு, அன்றைய சந்திப்புக்கு தந்தை செல்வாவுடன் யார் யார் வருவது என்பதைப் பற்றியது. அதற்கு நானே பதிலளித்து “தெரியாத” எனக் கூறியதைத் திட்டீன். மீண்டும் தொலைபேசி அழைப்பு. எங்களுக்கு விளங்கிவிட்டது எதுமொ பிரச்சினை என்று. பிரதமர் எமது அணியில் ஒரு சிலர் இருப்பதை விரும்பவில்லை. குறிப்பாக திரு. தொண்டமான் வரக்கூடாது என்பதை நோக்கம். நான் தந்தை செல்வாவிடம் கூறினேன். பெயர்களை நாம் பிற்பாடு சொல்லுவோம் என்று. அதற்கு அவர் : இல்லை, எல்லாப் பெயர்களையும் ஒளிக்காமல் கூறுங்கள் என்று பணித்தார். தொலைபேசியை எடுத்து நான் தொண்டமான் என்ற பெயரைச் சொன்னதும் மற்றப்பக்கத்திலிருந்தவர் தொலைபேசியைத் தட்டார் என்று கீழே

வைத்துவிட்டார். இரண்டு நிமிடங்களின் பின் தொலைபேசியில், சந்திப்பு இரத்தச் செய்யப்பட்டு விட்டது என அறிவிக்கப்பட்டது. துயிலுரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் திரு. தொண்டமனை, விட்டுச் செல்ல ஆலோசனை வழங்கினார்கள். திரு. தொண்டமனும் திரு. செல்வச்சாமியும் வந்து “நாங்கள் குறை விளங்குமாட்டோம். நீங்கள் எங்களை விட்டுவிட்டுப் பிரதமரைச் சந்திக்கச் செல்லுங்கள்” என்று கூறினர் உங்களை விட்டு நான் போக மாட்டேன் எனக் கூறிய அவர். I must have the right to choose my team எனது அணியைத் தெரிவு செய்யும் உரிமை எனக்கு இருக்க வேண்டும் என உறுதியுடன் பதிலளித்தார். இடைத்தேர்தல் பற்றிப் பேசி அந்தச் சந்திப்பின் மூலம் பயன் பெறும் வாய்ப்பை இழந்தாலும், சந்தர்ப்ப வாதியாக மாற மறுத்து நின்றார்.

கேள்வி : மிகவும் சாந்தமானவர் என அவரது எதிரிகள் முதலாகப் போற்றினர் எனக் கூறப்படுகிறது. உங்கள் கருத்து?

பதில் : அவரைப்பற்றிக் கூறுவதானால், He was a gentleman to the finger tips எனச் சொல்லலாம். முழுக்க முழுக்கச் சான்றாண்மை நிறைந்த மானஸ்தன். கோபத்தீல் கடுஞ்சொற்களால் திட்டி மனத்தைப் புண்படுத்தும் இயல்பு கொஞ்சம் கூட அவரிடம் இருக்கவில்லை. இப்பண்பை பிரதம நீதியரசராக இருந்த சர்வானந்தா முதலாக வியந்து பாராட்டியுள்ளார். இப்படி அவரது சபாபலம் இருந்தபடியினார்தான் நான் அவருடன் ஒரு நாளைக்குச் சராசரி பன்னிரண்டு மணி நேரத்துக்கு மொல் வேலை செய்ய முடிந்தது.

கேள்வி : அவரது தனித்துவமான அரசியல் கலாச்சாரத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறமுடியுமா?

பதில் : 1952ல் தேர்தலில் சென்றார் நடேசனிடம் தேர்தலியுற்றபின் தேர்தலில் நடந்த தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி வலுக்குத்தாக்கல் செய்திருந்தார். வலுக்கமாக அரசியல்வாதிகள் தாங்கள் வலுக்குப் போடாது அதைச் செய்யத் தமது கட்சியாளர்களில் ஒருவரைப் பணிப்பார்கள். அத்துடன் வலுக்கில் தேரற்றுவீட்டால் செலவுப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டியதில்லை. தந்தை செல்வநாயகம் தாமொ வலுக்குத் தொடர்ந்து, அதில் குமக்குப் பாதுகாண தீர்ப்புக் கிடைத்தபின் காலம் தாழ்த்தாது வலுக்குச் செலவைக் கட்டினார்.

எவ்வளவு நெஞ்சுரமும் பாசுபாடற்ற தன்மையும் நிறைந்தவர் என்பதை கீழ் வரும் நிகழ்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்தும். புத்தளம் பள்ளிவாசலில் காவல் துறையினரால் பல முஸ்லிம் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதைத் தவறு என்று பகிரங்கமாகக் கூற எந்தத்தலைவர்களும் - முஸ்லிம் தலைவர்கள் உட்பட - முன்வரவில்லை. அனைவருமே பாராளுமன்றத்திலும் மவுனம் சாதித்தனர். நிகழ்ச்சி நடந்த அன்று நடுநிசி 12 மணிக்கு அவரிடமிருந்து ஓர் அவசரக்கடிதம் அனுப்பி அந்நிகழ்ச்சியை கண்டித்ததுமல்லாமல், அடுத்த பாராளுமன்ற அமர்வில் முஸ்லிம் மக்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தார்.

யார் உதவிக்கு வரவும் தமது அரசியல் எதிரிகள் உட்பட அவர்களுக்கு உதவி புரிய எப்பிரதும் முன்வந்தார். தமது தொகுதி பிறர் தொகுதி என்றோ தமிழன் சிங்களவன் என்றோ பாராது உதவிபுரிந்தார். உதாரணமாக: ஓய்வூதியப்பணத்தை 21 ஆண்டுகள் பெறாதிருந்த ஒரு சிங்களவருக்கு அதைப் பெற உதவினார். தமிழர்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிரிதசவாரியாக வேறுபாடுகள் இருந்ததை உணர்ந்து அவைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என வாதாடினார். யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயம் முன்னேறிவிட்டது. ஆனால் வன்னி, மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலைநாடு மக்கள் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளனர். எப்படி வண்டி ஓடும் மாடுகள் சமநிலையிலிருப்பின் மட்டும் வண்டியை இழுத்து முன் செல்ல முடியுமோ, அவ்வாறானால் எல்லா மக்களும் சமநிலை அடைந்தால் மட்டும் உண்மையாக முன்னேறலாம் என்ற கொள்கையை அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுவார்.

திருமறைக்கலாமன்றத்துடன் இணைந்து செயற்படும் திருமதி மிராண்டா ஹெமலதாவின் மாணவி செல்வி பத்தினி மதுராங்கியின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் அண்மையில் கொழும்பு எல்பின்ஸ்டர் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கண்டியன் நடனத்திலும் பயிற்சி பெற்ற மதுராங்கி கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விஞ்ஞானத்துறை மாணவியாகவும் இருக்கின்றார். அந்நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த மதுராங்கியின் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் தமிழர்களைப் போலவே நெற்றியில் தீலகமிட்டு வருகை குந்திருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமதி மிராண்டாவின் கருத்துப்படி “தமிழர்களின் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சியொன்றில் கலந்து கொள்ளும் போது மற்றையோரும் அந்நிகழ்ச்சிகளில் அவ்வப்பண்பாட்டு அடையாளங்களுடனும் உணர்ச்சியூர்வமாகவும் கலந்து கொள்ள வேண்டும்”.

கேள்வி : அவரது அரசியல்சாராவேறு பண்புகள் பற்றிக் கூற முடியுமா?

பதில் : அவர் நட்பை நன்கு மதித்தவர். ஒரு முறையாழ்ப்பாணத்திற்கு இரண்டு வாரப்பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்த அவர் இரண்டு மூன்று நாட்களில் கொழும்புக்குத்திரும்பி வந்துவிட்டார். நதமலானை விமான நிலையத்தில் அவரை ஏற்றி வரச் சென்ற கார் நாலவந்து மணிநேரமாகியும் திரும்பி வராததைக் கண்டு குழம்பிப்போயிருந்த நமக்குப் பின்புதான் தெரிய வந்தது. அவர் தமது நண்பன், P.H. நேராணில் என்பவரின் திருமண நினைவு தினத்திற்கு அவரின் இல்லத்திற்கு வராமல் சென்றிருந்தார் என்பது. அவரை வாழ்த்துவதற்காகவே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அவசரமாக நேரடியாக வந்தார்.

கேள்வி : அவரிடம் கலைகள், விளையாட்டுக்கள் முதலியவற்றில் ஈடுபாடு இருந்ததா?

பதில் : அவருக்கு சங்கீத ஞானம் நிறையக் காணப்பட்டது. ஆடிவெல் விழாவுக்குச் செல்லத் தவறியதில்லை. பாடல்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவை எந்த எந்த இராகங்கள் என்று கூறக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கவர்.

அவர் உவெஸ்லிக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய போது, வேட்கல்பியருடைய நாடகங்களில் நடித்தார். அவருக்குப்பிடித்த பாத்திரம் “போசியர்”. வயலின் கருவியை மீட்கக் கற்றிருந்தார். குதிரை ஓடவும் பழகியிருந்தார்.

கிரிக்கெட் விளையாட்டில் அவருக்கு ஆழ்ந்த ஈடுபாடு இருந்தது. பிறட்டன் என்பவர் கிரிக்கெட் பற்றி சரஸ்வதிமுறையில் எழுதிய நூலை அவர் படித்து சுவைத்தவர். அவர் ஆசிரியராகப் பணி செய்த வேளை, விளையாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு இனிப்பு வரங்கிக் கொடுப்பாரென்று அவரது சக ஆசிரியர் கூறுவர்.

இயூரிப்பீடல் (கி.மு. 484-406) வாழ்ந்த காலம் அத்தேனிய நகரம் புகழ்பெற்றிருந்த காலம். 445லிருந்து 431வரை கிரேக்க தேசப் பொற்காலம் எனக் கூறுவர். அத்தேனில் ஜனநாயக ஆட்சி மலர்ந்து பணக்காரர் ஏழைகள் என்ற பாகுபாடில்லாது ஒருவகைச் சமத்துவத்தின் இலட்சியத்தை நடைமுறைப்படுத்திய காலமது. நீதியான ஆட்சி முறையில் செழிப்பான வாழ்வும் அவ்வாழ்வுசார் கலை இலக்கியங்களும் வளர்ந்தன. 431ல் எதேச்சாதி கார ஸ்பாட்டாவுடன் யுத்தம் ஆரம்பமானது. அத்தேனில் யுத்தத்தின் விளைவுகள் வெளிப்படத்தொடங்கின. 404 அத்தேன் ஸ்பாட்டாவிடம் வீழ்ச்சியடைந்தது. "திரொய் நகரப் பெண்கள்" என்னும் துன்பியல் நாடகத்தை இயூரிப்பீடல் 415ல் அத்தேனில் மேடையேற்றினார். மற்றைய நாடகா சிரியர்களையும் வீடஇவருடைய எழுத்தில் ஒரு

தனித்துவம் விளங்கியது. சமூகத் தைப்பற்றிப் பொதுவாக அலசுவதை வீட்டு தனி மனிதனைப்பற்றிப் பேசுவது, அவனுடைய மன உளைச்சல்கள் பற்றியும் விகார உளப் பாங்குகள் பற்றியும் பேசுவது, பெண்களைப்பற்றிப் பேசுவது, குறிப்பிட்ட சமூகத் தீமையைப்பற்றிப் பேசுவது. இப்படியான தீமையான யுத்தம்பற்றிய நாடகமே "ட்றொயின் பெண்கள்" திரொய் நகரம் அழிபட்டுக்கிடக்கிறது. ஆண்கள் கொல்லப்பட்டும், பெண்கள் வெற்றி பெற்றவர்களால் அடிமைகளாக்கப்பட்டு பங்குபோடப்பட்டுள்ளனர். தோல்வியடைந்த நகர அரசியின் பெயர் ஹெக்குபா. அவள் திரொய் நகர வீழ்ச்சியையிட்டு மாரடித்துப் புலம்பும் பெண்கள் குழாமிற்குத் தலைமை வகிக்கிறாள். கிரேக்கர்களுக்கு எதிராகப் பெரியவனாக வளர்ந்து வஞ்சம் தீர்க்கக் கூடாது என்பதற்காக ஹெக்கு பாவின் பேரன், அஸ்ரியானக்ஸ், என்ற திரொய் சிறுவன், மதில்கள் லிருந்து கீழே தூக்கி எறியப்பட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். அவனுக்காகவும் ஹெக்குபா புலம்புகிறாள். இந்நாடகம் அத்தேனில் முதல்முறை மேடையேற்றப்பட்டபோது அதற்கு முதற்பரிசு கிடைக்கவில்லை. பார்வையாளர்களுக்கு அவர்கள் புரியும் யுத்தத்தின் கசப்பான உண்மைகளை, அழிவையும் அநியாயத்தையும், கூறுவது பாராட்டைப் பெறாதுதானே! உண்மையாக, 416ல், அதாவது நாடக மேடையேற்றத்திற்கு ஒரு ஆண்டுக்கு முந்தான், மெலொஸ் என்னும் பக்கச்சார்பில்லா நகரம் அத்தேனிய படைகளால் அழிக்கப்பட்டது. இயூரிப்பீடல் உடைய நாடகப்பார்வையாளருக்கு ஆசிரியர் தமது செயலை விமர்சிக்கிறார் என்பது புரிந்திருக்கலாம். உண்மையாக, ஒரு யுத்தத்தால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது பெண்களும் குழந்தைகளுமே என்ற கருத்து இயூரிப்பீடல் உடைய நாடகத்தில் தொனிக்கிறது.

இந்நாடகத்தை மொழிபெயர்த்து அதற்கு நவீன போர்வை போர்த்து காட்சிப்படுத்தி "திரோயன் காந்தாவோ" என்ற தலைப்புடன் இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில் லயனல் வென்டர் மண்டபத்தில் மேடையேற்றினார் சிங்களப் படத்தயாரிப்பாளர், இயக்குனர், எழுத்தாளர் தர்மசிறீ பண்டாரநாயக்கா. அவரது கருத்துப்படி யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் எந்தச் சமுதாயத்திலும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும் குழுவினர் பெண்களே. சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டாந்தர நிலையினால் அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களது நிலை இன்று முதலாக அதேவிதம் உள்ளது. பெண்களும், தங்களது துயரத்தை தமது விதியின் விளைவு என ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். நாடகத்தில் வரும் ஹெக்குபாவைப் போல் தங்களது அடிமைச்சங்கிலியை உடைத்து எறிவதற்கும், தமது வாழ்வைத் தாமே நிர்மாணிக்கும் சக்தியைப் பெறுவதற்கும் துடிக்கிறார்கள். நாடகத்தின் சிறப்புக்கு அதில் பங்கெடுத்த அனோஜா வீரசிங்கி, நீல் அல்லெஸ், ஜயசிறீ சந்திரஜித், யசோதா வீமலதர்ம், மீனா குமாரி பெரேரா, தினேஷா றுவான்மலீ பெரேரா போன்ற தொழில் நடிக்க நடிக்கையர் பெரிதும் உதவினர்.

மூன்று மணிநேர நாடகம் ஹெக்குபா, புலம்பும் பெண்கள் போன்ற பாத்திரங்களால் உயிருட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு மிகப்பெரிய குதிரையும் (Trojan Horse) பெரிய பீரங்கிப்பூட்டிய கவசவாகனமும், பட்டுப்புடவையால் காட்டப்பட்ட கடல் அலைகளும் காட்சியமைப்புக்குச் சிகரம் வைத்தது போல் அமைந்திருந்தன. ஆடையலங்காரம், காட்சியமைப்பு, புலம்பும் பெண்கள் பாடகர்குழாம் பழமையும் புதுமையும் கலந்திருந்தது பலருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்தது. இறுதியாக, யுத்தத்தின் வெற்றிக்குச் சாமரம் வீசும் கலையுலகத்தின் ஒரு பகுதியை அதன் அணர்த்தங்களையும் புரிந்து கொள்ள வைக்கிறது இப்படைப்பு.

திரொயன் காந்தாவோ

புது யுகம் புலர்வின்...

* DNA என அழைக்கப்படும் மரபணுக்களின் அமைப்பு முறை மனித உயிர் பற்றிய ஒரு நூல் போன்றது. எவ்வாறு ஒரு நூல் சொற்களாலும், சொற்கள் எழுத்துக்களாலும் ஆனதோ, அவ்வாறே மரபணு அமைப்பும் 3.1 பில்லியன் (நூறு கோடி) உயிர் வேதியல் சார்ந்த எழுத்துக்களாலானது. மனிதர் ஒவ்வொருவரினதும் செயற்பாடுகள் உடல் உள் இயல்புகள், அறிவு, ஆற்றல் போன்ற அனைத்தையும் உயிர்மத்தின் இணைமரபுக் கீற்றுக்கள் (genes) தீர்மானிக்கின்றன. இவைகளினுடைய அமைப்பு முறையை அறிவதன் மூலம், மனித உயிரின் 'இரகசியத்'தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அதனால் வாழ்வைச் செழிப்பாக்கலாம் என்பது பலருடைய நம்பிக்கை. இப்புதிய கண்டுபிடிப்பைத் தீயசக்திகள் மனித ஒழுக்க நெறிக்குப் பொருந்தா வகையில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதற்கு அணு ஆயுதங்கள் உதாரணங்கள். இருந்தும், மனிதனுக்கு ஆயுளை நீடிக்கவும் இளமையைப் பெருக்கவும் தற்காலத்தில் மாற்ற முடியாது எனக் கருதப்படும் சில நோய்களை இல்லாது செய்யவும் வாய்ப்புக்களைக் கொடுத்து ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கு வழி வகுக்கும் எனக் கருதப்படுகிறது இக் கண்டுபிடிப்பு.

* இந்த நூற்றாண்டில் கீழ் வரும் துறை மேதைகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கள் அதிகமாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

* கல்லீரல், இருதயம், குண்டிக்காய் போன்றவற்றை உருவாக்கும் உள்வரிம பொறிவலாளர்

* புற்றுநோய் உட்பட பல நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கு மரபணுக்களின் அமைப்பை அறிந்து அவை அவைக்குரிய 'குணப்படுத்தும்' முறைகளை ஆராயும் உயிர்ம இணைமரபுக் கீற்றுக்களை மீளமைக்க திட்டமிடும் விஞ்ஞானிகள்.

* குணமாக்கவல்ல புரதப் பொருட்சக்தி அதிகம் தரக்கூடிய மரபணுக்களின் அமைப்பை மாற்றியமைக்கும் உழவர், கால்நடை வளர்ப்போர், மீன்பிடிக்காரர் முதலியவர்கள் உதாரணமாக: நோய்த்தடுப்புச் சத்து நீர் ஊட்டப் பெற்ற தக்காளிப் பழங்கள், மருந்துவகை ஊட்டப்பெற்ற பால், அதிவேகமாக வளரும் மீன்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வோர்

* பல்கோடிக்கணக்கான தகவற் துணுக்களைச் சேகரித்து, அவற்றுள் வேண்டியவற்றைத் தேவைப்படுவோருக்கு கொடுத்துதவுவோர்

* பழுதான வானொலி, தொலைக்காட்சி, இசைக்கருவிகள் போன்றவற்றை வீட்டுக்கு வராமலே தூரக்காட்சி மூலம் பார்த்துத் திருத்தும் இயந்திர அமைப்பு வல்லுனர்

* கணனியில் நடைபெறும் உண்மைபோன்ற (virtual reality) நாடகங்களில் கலந்து கொள்ளத் தேவையான புதுப்புது எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள்

* அறிவு படைத்த மனிதர் போல் பேசி, பதிலளித்து இயங்கும் கணனிகளையும் றொபொட் என அழைக்கப்படும் இயந்திர மனிதரையும் படைக்கும் விஞ்ஞானிகள்

* இது ஒரு புறமிருக்க ஒரு சில தொழில்கள் ஓரளவில் அல்லது அறவே இல்லாத தொழிலும் வாய்ப்பு உண்டு:

* பொருள் தருபவர் பெறுபவருக்கு இடைப்பட்ட மனிதர், இணையத்தின் மூலம், தேவையற்றுப்போவர்

* பாடசாலையில் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்

* அச்சுக்கூடங்கள்

* சுருக்கெழுத்தாளர்

* பல் வைத்தியர்கள்

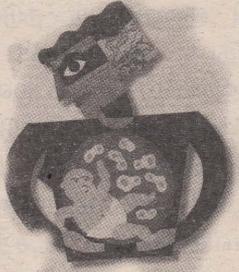
* சிறைக்கூடக் காவலர்

* பண்டங்களை நகருக்கு நகர் எடுத்துச் செல்லும் வண்டிச்சாரதிகள்

* வீட்டுப்பணிகள் புரிவோர்

* பிள்ளைகளை உருவாக்கும் தந்தை, ஏன், தாய் முதலாக

● கண்ணாடிக் கருவறை

● புதுயுகப்பணிமனை

● ஒரு சிலரால் இன்னும் ஏழு ஆண்டுகளில் (ஒக்டோபர் 2007) செவ்வாய்க்கிரகத்துக்கு எட்டுமாதப் பயணத்தை மேற்கொண்டு செல்ல முடியும் அதைத் தொடர்ந்து வேறு பலரும் குழக் குழுவாகச் சென்று, 17 ஆண்டுகளில் ஒரு சிறிய குடியேற்றத்தையே நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

● செவ்வாயில் குடியேறும் மனிதன்

* இன்னும் ஓர் ஐந்து நூற்றாண்டுகளில் நட்சத்திரங்களுக்கு முதலாக மனிதன் பயணம் செய்ய முடியும் என்று கருதப்படுகிறது. ஒரு வினாடியில் 160 கிலோமீற்றர் செல்லக்கூடிய கலம் ஒன்றை உருவாக்கினால், செவ்வாய்க்கிரகத்திற்குப் 10 நாட்களில் செல்ல முடியும் அதே வேகத்தில் புளூட்டோ என்னும் கோளுக்குச் செல்வதற்கு 16 மாதம் செலவாகும். அக்கோளிலிருந்து 10,000ம் தடவை தூரத்தில்தான் கதிரவன் மண்டலத்திற்கு அண்மையிலுள்ள அல்வா சென்ரவுறி என்ற நட்சத்திரம் உள்ளது. ஒளியைப்போல ஐந்தில் ஒரு பங்கு வேகமுள்ள கலத்தில் அதற்குச் செல்வதற்கு 21 ஆண்டுகள் எடுக்கும். அனேகமாக இத்தகைய ஒரு பயணத்தை அடுத்த மில்லேனியத்தின் நடுப்பகுதியில் சாத்தியமாக்கலாம்.

* வெவ்வேறு உலகங்களில் வாழ்வுண்டா? அறிவுபடைத்தவர்கள் உண்டா? ஒருவேளை, ஏதோ ஒரு நாள் பூமியில் வாழும் மனிதர்கள் வேறு உலகங்களில் வாழும் (வாழ்ந்தால்) அறிவுப் பிறவிகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தலாம். மனிதர் போல் உயிர்கள்

வாழ்வதற்கு குடி நீர் போன்ற ஒரு சில அடிப்படைகள் தேவை. அத்துடன் பூமியில் அறிவு தோன்றுவதற்கு மில்லியன் கணக்கில் ஆண்டுகள் எடுத்தன. இவைகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்த பின், முழு அண்டகோளத்திலும் மொத்தமாக 10, 000 நாகரிகம் படைத்த சமுதாயங்கள் வாழலாம் என்று கணக்கிடுகிறார் ஒரு விஞ்ஞானி.

● நமது பூகோளவரலாற்றில் அஸ்ரெறொயிட்ஸ் எனப்படும் மாபெரும் வான்பாறைகளும் கொமெற்ஸ் எனப்படும் வால் வெள்ளிகளும் பல்வேறுவகையில் நமது உலகை அழித்திருக்கின்றன. அவை பதித்த இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தடங்கள் உள்ளன. ஒரு சில உயிர்வகைகள் அவைகளின் வீழ்ச்சியால் அழிந்தொழிந்து போயுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக டைனசோர் எனப்பட்ட உயிரினத்திற்கு 65 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இத்தகையதொரு அழிவு ஏற்பட்டது. அண்டவெளியில் எத்தனையோ வான் பாறைகள் பூமியில் விழுந்து மோதுவதற்கு காத்திருக்கின்றன. 500 தொடக்கம் 1000 வரை பூமிக்கு தொலைவில் அல்லாது தற்சமயம் வலம் வருகின்றன என்று கூறப்படுகிறது. சில சிறியவை; சில பெரியவை. சில பூமியில் விழுந்தால் மனித இனம் அழிந்து விடும். 1996ல் முக்கால் மைல் அகலமுள்ள வான் பாறை பூமிக்கு அண்மையில் சென்றது. நல்ல காலமாக விழவில்லை. இத்தகைய அழிவில் இருந்து காப்பாற்ற முற்கூட்டியே அவைகளைப்பற்றி அறிந்து செயற்படும் ஆற்றல் இன்றைய மனிதனுக்கு உண்டு. ஆயினும் விழிப்புடன் இருப்பது அவசியம்.

● இவ்வுலகம், இந்த அண்டகோளம் எவ்வாறு அழியும்? அவை அழியுமா? என்ற கேள்விகளை விஞ்ஞானிகள் எழுப்புகின்றனர். 100 கோடி ஆண்டுகள் வரை இன்னும் அண்டகோளம் செயற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால் ஒரு காலகட்டத்தில் உயிரினம் வாழமுடியாச்சூழ்நிலை உருவாகலாம். இவ்வண்டகோளம் விரிவடைந்து கொண்டு போகிறது என்பதை 1929ல் எட்வின் ஹபிள் கண்டுபிடித்தார். இவ்விரிவடைவானது அண்டகோளத்திலுள்ள பால்மண்டலம் ஒவ்வொன்றையும் மற்றவைகளிலிருந்து தூரச்செல்ல அடி கோருகின்றது. இருந்தும் இவ்விரிவடைதல் பால்மண்டலங்களினதும் மற்றைய பொருட்களினதும் ஈர்ப்புச் சக்தி குறைத்துத் தடுப்புக்கருவி போல் செயற்படுகிறது. இத்தகைய ஒரு நிலையில் ஈர்ப்புச்சக்தி அதிகமாகினால் ஒன்றின் மேல் ஒன்று விழுந்து எரிந்து நாசமாகிவிடும். விரிவடைதல் அதிகமானால் அண்டகோளம் முழுவதும் இருண்டு குளிராகி உயிர்வாழ முடியாததாகிவிடும். நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய நட்சத்திரங்களும் ஒண்மீன் படலங்களும் அண்டகோளச்சடப்பொருளின் பத்து வீதத்திற்கு உட்பட்டவை. ஆகவே முழு நிலைமையையும் அறிந்து கொள்வது சுலபமல்ல. அத்தோடு, மனித இனம் பூகோள வாழ்வை நன்மைக்கோ தீமைக்கோ மாற்றியமைத்துள்ளதும் என்பதும் உண்மை. ஆகவே ஐன்ஸ்டீன் என்னும் விஞ்ஞானி கூறியது போல்: பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

முற்றிலும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமில்லாத பத்தப்பீர் ஒரு வீட்டில் 89 நாட்களுக்கு வெளியே செல்ல முடியாதது அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 28 படப்பிடிப்புக் கருவிகளும் 60 ஒலிவாங்கிகளும் அவர்களின் ஒவ்வொருகணப்பொழுதின்மீதும் செயற்பாடுகளைப் பதிவு செய்கின்றன. தொலைக்காட்சியில் இவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் பார்வையாளர்களின் தீர்ப்பின் படிவே

அடைபட்டிருக்கும் நபர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இறுதிவரையும் நிலைத்து நிற்பவரே பரிசு பெறுகிறார்.

இத்தகைய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியின்கீழ் தயாரித்தவர் ஜோன் டி மொல் என்னும் 45 வயது டச்சுக்காரர். நெதர்லாந்தில் இவரது முயற்சி பலருடைய பாராட்டைப் பெற்றது. ஜோர்மனியில் “மனித மாண்பை மாசுபடுத்தும்” நிகழ்ச்சி என விமர்சிக்கப்பட்டாலும், உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் தொலைக்காட்சிகளில் காட்டப்படவுள்ளது. இதன் பெயர்: பிக் பிறதர் (பெரிய சகோதரன்)

உன் கவனத்துக்காக...!
 எந்த மொழிதான்
 புகிறது உனக்கு?!
 காதல் மொழியில் சரணம் சொன்னேன்
 கடமை மொழியில்
 காரணம் சொன்னேன்;
 அழகை மொழியில்
 பல்லவி சொன்னேன்;
 தொழுகை மொழியில்
 சங்கதி சொன்னேன்;
 கோப மொழியில் - வாழ்வு
 ராகம் சொன்னேன்;
 தாய் மொழிதனில் - வரும்
 சோகம் சொன்னேன்;

யாரோ பார்க்க எழுதும்
 கவிதைகள் மாதிரி - நீ
 கவனிக்கவில்லை - என்
 சங்கீதத்தை! - இன்னும்
 நம்பிக்கையில்லை எனக்கு
 புதுமொழியேதாவது
 புரியுமா உனக்கென்று.

அதுசரி எந்த மொழிதான்
 புகிறது உனக்கு!
 உன் கவனத்துக்காகவே
 காத்துக்கிடக்கும்
 என் சங்கீதத்தை
 கவனிக்கவில்லை
 இன்னும் நீ.....

-சனாதனன்-

நன்றி: ஓடம்

யுத்தத்தை தின்போம்
 கவிவெளியில் ஒரு சிறுவொறு
 அருந்ததி

யுத்தம் கொடியது, அது
 விளைவிக்கும் அனர்த்தங்களோ
 அதைவிடக்கொடியது. சுதந்திரத்தின்
 பெயரால், சமாதானத்தின் பெயரால்
 யுத்தம் மனிதனிடம்
 திணிக்கப்படுவதுதான் மிகப்பெரிய
 மானுட சோகம். மனிதகுலம்
 முழுவதுமே வரலாற்றின்
 ஏதோவொரு காலகட்டத்தில்
 வெவ்வேறு வகையில் இத்தகைய
 யுத்தத்தின் கொடுங்களுக்கு முகம்
 கொடுத்தே வந்துள்ளது.

எப்போதுமே தன்னை மீறிப்
 போய்க்கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கை,
 தனது தலைவிதி மற்றவர்களாலேயே
 தீர்மானிக்கப்படுகின்றதான அவலம்
 என்பன மனிதனை தனது
 ஆற்றாமையை நினைத்து கோபம்
 கொள்ளவைக்கிறது. ஐரோப்பிய
 மனிதனின் முதல் உலகப்
 போருக்குப் பின்னான 'டாடாயிசம்'
 'சர்ரியலிசம்' போன்ற தத்துவங்கள்
 இத்தகைய கோபத்தின், விரக்தியின்
 விளைவுதான். அறிவார்த்தமாகப்
 பார்க்கப்பட்ட உலகின்
 மதிப்பீடுகளின் மீதெல்லாம்
 காறித்துப்பிய இத்தத்துவங்கள்
 அவற்றின் இயல்புகேற்ப
 காலத்தால் நின்ற
 நிலைக்காதுவிடினும் அவைகள்
 கவிதையில், இலக்கியத்தில்
 உத்திகளாக நிலைத்தன.

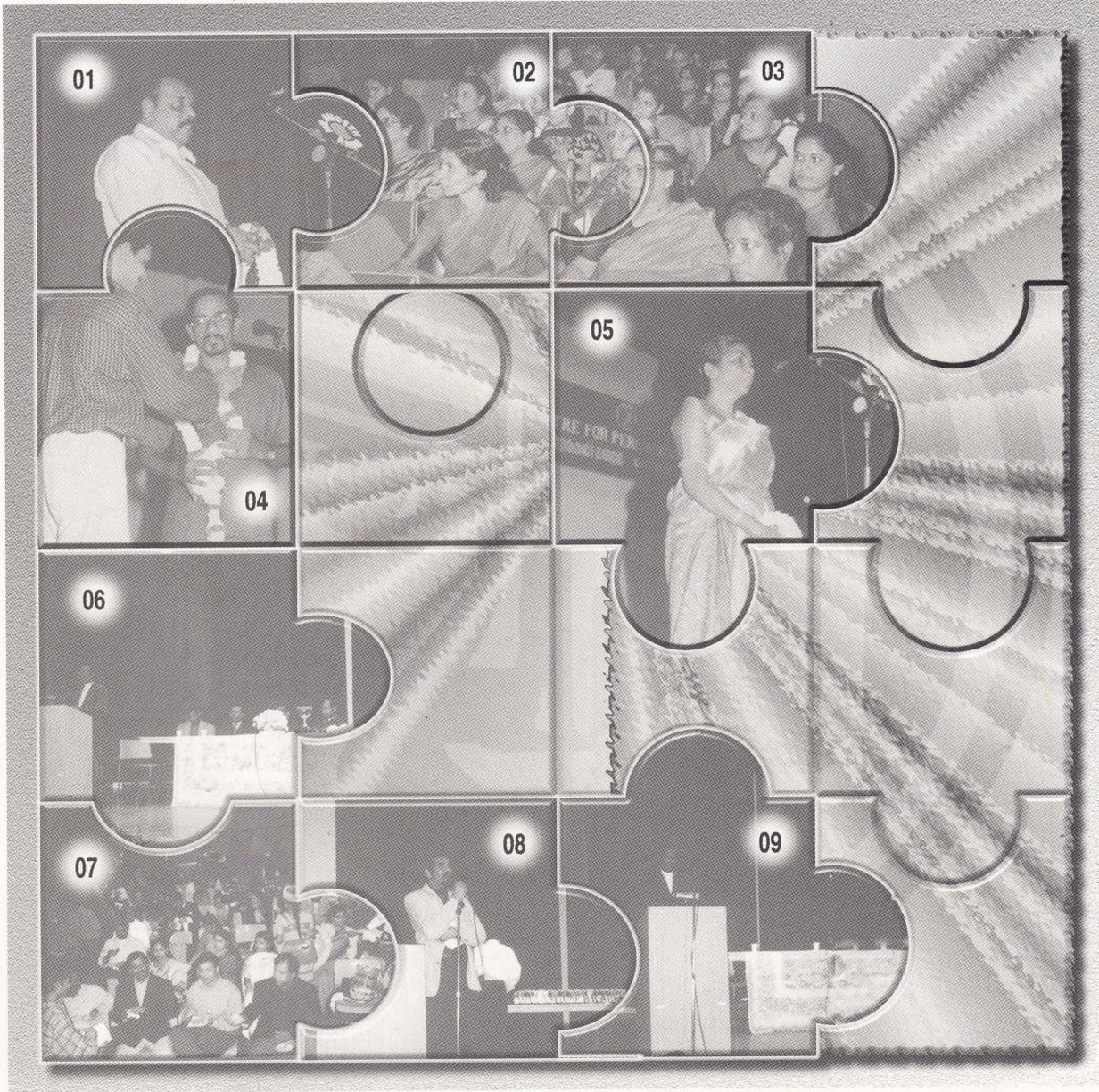
யுத்தம் மனிதனைத் தின்கிறது;
 மனிதத்தை மிதிக்கிறது; மனித
 விழுமியங்களை, கோட்பாடுகளை
 சிதைக்கிறது.

நன்றி: உயிர்நிழல்

மன்னார்

திருமறைக்கலாமன்றம்

படங்கள் 01-05

“சாந்தி” கலைப்பயணம் 2000 மேற்கொண்ட
கொழும்பு கவின் கலைகள் பயிலக மாணவியர்
கொழும்பு இராமகிருஷ்ணன் மண்டபத்தில்
மே 31 2000

படங்கள் 06-09

கனடா திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் ரோறன்ரோ
நகரில் ஏப்ரில் 23ல் எடுத்த மணி விழா

Published by

Thirumarai Kalamamram

Jaffna, Sri Lanka.